ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про виконавче провадження» та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення процедури примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб)

СТОР. 5—10, 15—18

Факт

Вовки нишпорками не стануть

СТОР. 13

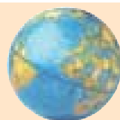

На житейських перехрестях

Живе і бігає вже стомлений дідусь...

СТОР. 14

№ 232 (4982) СЕРЕДА, 8 ГРУДНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

В'єтнам був і залишається важливим партнером у Південно-Східній Азії

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин вважає одним з головних питань україно-в'єтнамських взаємин відновлення та активізацію політичного діалогу на найвищих рівнях.

Про це В. Литвин заявив у інтерв'ю англомовній в'єтнамській газеті «В'єтнамньюс», опублікованому у вівторок. На його думку, активізація політичного діалогу, у свою чергу, сприятиме створенню умов, необхідних для розвитку всього комплексу двосторонніх відносин. СТОР. 2

Нашого цвіту по всьому світу

Мабуть, це прислів'я щонайкраще підходить до теми парламентських слухань «Українці у світі», яке проходить саме сьогодні. Якими міцними не були б патріотичні почуття нашого брата, політичні або економічні негаразди змушували шукати кращої долі деінде. Скільки ясних умів — філологів, економістів, хіміків, програмістів — покидають нині Україну, щоб важкою фізичною працею заробляти на хліб! Немало є й тих, хто завдяки своїм науковим здібностям та знанням, здобутим на батьківщині, приносить всесвітню наукову славу та лаври чужій державі. Україна втрачала і продовжує втрачати свої таланти.

У рамках парламентських слухань, вочевидь, говоритимуть про видатних українців, які прославили нашу країну на весь світ. Адже саме таку мету ставить одноіменний проект, ініціатором якого (як і слухань) виступив народний депутат Петро Ющенко. «Явити сучасникам відомих та невідомих діячів у різних сферах людської діяльності, народжених Україною, що відіграли помітну роль в історії світової культури», — йдеться на сайті, який розповідає про цей проект. СТОР. 4

У листопаді вдалося призупинити інфляцію, але ціни на продукти продовжують зростати

Інфляція в Україні в листопаді сповільнилася до 0,3%, порівняно з 0,5% у жовтні й 2,9% у вересні. Про це повідомив Держкомстат України. Водночас українці навряд чи відчули на собі поліпшення економічної ситуації, адже, за даними того ж Держкомстату, з початку цього року безупинно зростають ціни на харчові продукти першої потреби. Зокрема, хліб подорожчав на 15,7%, м'ясо і м'ясопродукти — на 11,7%, молоко, сир і яйця — на 14,4%, масло вершкове — на 24,3%, фрукти — на 8%, картопля — на 42,6%, цукор — на 16,9%.

Півкрок — ще не реформа

Експерти висловлюються про грядущі зміни в пенсійному законодавстві

ПЕНСІЇ

Пенсійний фонд та Міністерство фінансів готують законопроект стосовно обмеження максимального розміру спеціальних пенсій, із тим щоб він набрав чинності з 1 січня наступного року. Як відомо, перші коментарі з цього приводу дав на телебаченні й віце-прем'єр Сергій Тігіпко.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Майже одночасно з коментарями на тему пенсійної реформи виступили в приміщенні інтернет-видання «Обозреватель» колишній перший заступник міністра праці та соціальної політики Павло Розенко і колишній керівник групи радників Нацбанку, член ради підприємців при Кабінеті Міністрів Віктор Лисицький **(на знімку справа наліво).** СТОР. 22

ПОДІЇ

Навіть права на життя по черзі позбавлені онкохворі діти

Нормативні документи МОЗ України сприяють зловживанням у лікуванні онкохворих дітей і не регулюють питання доступного рівноправного медичного обслуговування для всіх категорій населення, — заявляє президент благодійного фонду «Допомога онкохворим дітям» Валентина Маркевич. СТОР. 23

Епідемія грипу почнеться у новому році

Такі прогнози учора під час прес-конференції озвучив в. о. директора департаменту організації санітарно-епідеміологічного нагляду МОЗ України Антон Парусов. За його словами, на сьогодні епідемії в Україні ще немає: «Ми маємо неістотне перевищення епідпорогу на окремих адміністративних територіях Криму, Чернівецької, Донецької, Луганської, Львівської, Полтавської областей». Утім, ймовірно, рівень захворюваності поступово збільшуватиметься і свого піку сягне уже на початку 2011-го. Найуразливішими до недуги виявилися діти. Останні, за інформацією міністерства, становлять близько 70 відсотків із числа хворих. Щоб обмежити поширення вірусів, майже у 400 навчальних закладах країни було введено карантин. Крім того, в країні триває кампанія з імунізації. За словами пана Парусова, цього року вакциновано вже понад 407 тисяч осіб. Для порівняння: торік цей показник становив усього 260 тисяч.

Зекономлені гроші підуть на інсулін

Оскільки на забезпечення інсуліном хворих на цукровий діабет на грудень і січень не вистачає коштів, керівництво Рівненської облради вирішило обмежити поточні видатки на утримання виконавчого апарату. Ці кошти збираються спрямувати на фінансування обласної комплексної програми «Цукровий діабет». Тож 190 тисяч гривень із коштороcу облради підуть на придбання інсуліну для хворих на цю недугу, **повідомляє наш власний кореспондент у Рівненській області Олександра ЮРКОВА.**

КОРОТКО

■ Київська міська держадміністрація перерахувала «Київенерго» 500 мільйонів гривень боргу різниці в тарифах **(УНІАН).**

■ З 10 по 22 грудня 2010 року, у зв'язку з проведенням масштабних робіт, на станції Донецьк буде тимчасово обмежено рух поїздів, **повідомляє прес-служба Донецької залізниці.**

■ У Харківській області створено понад 100 пунктів видачі одягу й гарячого харчування безпритульним **(Укрінформ).**

Господарський суд Києва порушив справу про банкрутство ДАК «Хліб України»

Важливий партнер у Південно-Східній Азії

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Роль міжпарламентських зв'язків

Керівник українського парламенту зазначив, що В'єтнам був, є і завжди буде важливим партнером України у Південно-Східній Азії. «Наші народи, незважаючи на велику відстань між країнами, поєднують традиційно дружні стосунки, які сформувалися ще за часів колишнього Радянського Союзу. У свою чергу, це є міцним підґрунтям для подальшого плідного розвитку двосторонніх відносин», — сказав він.

В. Литвин наголосив на істотному зростанні ролі та значення міжпарламентських взаємин для всього комплексу двосторонніх відносин. «Міжпарламентські зв'язки органічно доповнюють систему міждержавних стосунків на рівні лідерів країн, міжурядових контактів у торговельно-економічній сфері. Вони мають особливий потенціал у гуманітарній площині, галузі народної дипломатії, міжлюдських контактів», — сказав Голова Верховної Ради, додавши, що Україна готова до істотної активізації зв'язків на цьому напрямі.

Віха в історії

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у вівторок зустрівся з Президентом Соціалістичної Республіки В'єтнам Нгуєн Мінь Чієтом.

На початку зустрічі Президент Соціалістичної Республіки В'єтнам відзначив, що наші країни пов'язують давні відносини, які його країна прагне розвивати й надалі. В цьому контексті Нгуєн Мінь Чієт висловив упевненість у тому, що візит української парламентської делегації сприятиме активізації двосторонніх взаємин і стане важливою віхою в історії дружби між нашими країнами.

У свою чергу, Голова Верховної Ради назвав нинішній візит значущим, оскільки останні десять років через різні обставини між нашими країнами практично був відсутній діалог на найвищому рівні. За його словами, зустріч президентів В'єтнаму і України, яка відбулася під час «саміту тисячоліття» в рамках пленарного засідання високого рівня Генеральної Асамблеї ООН у вересні ц. р., стала «поштовхом для початку нового етапу розвитку взаємин».

Президент Соціалістичної Республіки В'єтнам заявив, що в його країні очікують на візит Президента України Віктора Януковича, і повідомив, що також має намір відвідати нашу країну з візитом.

В. Литвин заявив, що візит парламентської делегації має сприяти активізації роботи щодо розширення договірно-правової бази двосторонніх взаємин. Він повідомив, що нині на опрацюванні в міністерствах та відомствах перебуває угода про співробітництво у сфері стандартизації, метрології та оцінки відповідності між Державним комітетом України з питань технічного регулювання і Міністерством науки і технологій Соціалістичної Республіки В'єтнам.

Зустріч Володимира Литвина з Президентом Соціалістичної Республіки В'єтнам Нгуєн Мінь Чієтом.

Майбутня спільна бізнес-рада

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у вівторок зустрівся з Прем'єр-міністром Соціалістичної Республіки В'єтнам Нгуєн Тан Зунгом **(на знімку).**

На початку зустрічі Прем'єр-міністр заявив, що у В'єтнамі надають важливого значення візиту української парламентської делегації.

Під час зустрічі В. Литвин і Нгуєн Тан Зунг наголосили на важливості активізації торговельно-економічної співпраці, зокрема, у сфері машинобудування, суднобудування, металургії, авіабудування, енергетики, нафтохімічної промисловості, видобування та експлуатації корисних копалин, у науково-технологічній галузі.

Прем'єр-міністр Соціалістичної Республіки В'єтнам виступив з ініціативою створення спільної україно-в'єтнамської бізнес-ради, яка б напрацьовувала пропозиції щодо двостороннього співробітництва для урядів обох держав.

Керівник українського парламенту також запропонував обговорити можливість участі в'єтнамської сторони у підготовці до проведення в Україні чемпіонату Євро-2012 у частині розвитку інфраструктури та готельного господарства, оскільки, за його словами, В'єтнам має великий досвід в цих сферах.

Головні підсумки

Головним підсумком зустрічей і перемовин в Ханої є розуміння необхідності співпраці України і В'єтнаму та налаштованість на її активізацію. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, спілкуючись із журналістами у вівторок після завершення зустрічей з Президентом Соціалістичної Республіки В'єтнам Нгуєн Мінь Чієтом і Прем'єр-міністром Соціалістичної Республіки В'єтнам Нгуєн Тан Зунгом.

За словами В. Литвина, пауза у двосторонніх взаєминах, яка тривала десять років, і той факт, що за останній час майже дванадцять візитів найвищих рівнів з обох сторін скасовувалися через різні об'єктивні причини, призвели до втрати потенціалу, насамперед у плані експорту продукції. «Не могли вивчити ринок і запропонувати свою присутність», — сказав В. Литвин і додав, що «через тривалу паузу Україна багато втратила, адже товарообіг обсягом 150 млн. доларів — це надзвичайно мало для такого ринку, як В'єтнам».

ДО РЕЧІ

Відкриття прямого авіаційного сполучення між нашими країнами також сприяло б розбудові торговельно-економічних відносин, зазначив В. Литвин, висловивши сподівання, що найближчим часом буде вжито заходів до практичної реалізації Угоди про пряме повітряне сполучення. Крім того, і Україна, і В'єтнам є портовими країнами, що відкриває широкі можливості в плані перевезення вантажу морським шляхом, сказав керівник українського парламенту.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Адам МАРТИНЮК: «Встановлюється політична стабільність»

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк прийняв міністра закордонних справ Естонської Республіки Урмаса Паета **(на знімку праворуч).**

Нам легко вести діалог з Естонією

«Україна розвиватиме діалог з усіма країнами Євросоюзу і, зокрема, з Естонією. Ми високо цінуємо позиції Естонської Республіки в наших взаєминах. У нас немає жодних претензій одне до одного і нам легко вести діалог», — заявив А. Мартинюк.

У контексті обговорення зовнішньополітичної складової україно-естонських взаємин він висловив подяку Естонській Республіці за підтримку кандидатури України на головування в ОБСЄ 2013 року.

Водночас Перший заступник глави парламенту поінформував естонську сторону про підсумки роботи саміту Україна—ЄС, що проходив наприкінці листопада у Брюсселі. Головним результатом високого зібрання, на думку А. Мартинюка, стало, зокрема, схвалення Плану дій щодо лібералізації візового режиму для громадян України з подальшим його скасуванням. У цьому контексті він дав зрозуміти, що Україна розраховує на експертну допомогу з боку Естонії в питанні практичної імплементації цього Плану дій.

ТОЧКА ЗОРУ

А. МАРТИНЮК: «Після минулих президентських виборів ситуація докорінно змінилася. Президент після скасування політреформи має повноваження більш вагомі, він формує виконавчу владу. За всю історію незалежності України жоден Президент не мав такої взаємодії з парламентом, як діючий. В Україні врешті-решт встановлюється політична стабільність».

Роль опозиції

Утім, відповідаючи на запитання глави естонського зовнішньополітичного відомства, якою має бути роль опозиції в нових реаліях, Перший заступник Голови Верховної Ради зазначив: «Хотілося б, щоб опозиція працювала більш ефективно». На його думку, політичні сили, що вважають себе опозиційними, «працюють на послаблення позицій Української держави на міжнародному рівні, замість того, щоб працювати на розбудову країни всередині». На його погляд, основна причина полягає в тому, що «опозиційні сили продовжують президентську кампанію, котра завершилася майже рік тому, намагаються отримати реванш, а при цьому не мають політичної ідеологічної основи». Яскравим прикладом деструктивної роботи опозиції є блокування нею роботи Верховної Ради саме у дні, коли вона сама формує порядок денний роботи парламенту. Крім того, сказав А. Мартинюк, «на місце тих політичних партій, котрі 2004 року отримали величезний кредит довіри українського народу, після чого бездарно його втратили, приходять нові політичні сили, що підтверджується результатами виборів на місцевому рівні». На його думку, ці політичні сили мають шанс бути обраними до парламенту в результаті наступних парламентських виборів.

Зачіпаючи економічну складову життя України, А. Мартинюк наголосив на деяких позитивних моментах. За його словами, «минулого року спостерігалося істотне падіння економічних показників».

Проте, зазначив український політик, великої роботи потребують аграрний сектор та будівельна галузь.

Курс на реформи

Коментуючи проголошений Президентом курс проведення в Україні реформ, А. Мартинюк підкреслив, що «Президент, уряд і парламент рішуче стали на шлях реформ», і висловив переконання в їхній реалізації.

У рамках зустрічі сторони також наголосили на обопільній зацікавленості в подальшому поглибленні взаємин у сфері економіки. Зокрема, У. Пает, зауважив на необхідності проведення спільних економічних форумів.

Обговорюючи парламентську складову міждержавної співпраці України та Естонії, сторони погодились із необхідністю її інтенсифікації. На думку співрозмовників, обмін офіційними візитами керівників парламентів обох країн сприятиме ефективності діалогу законодавців.

СТАТИСТИКА

«За 10 останніх місяців ВВП зріс майже на 3,5 відсотка, минулого року за цей період ВВП впав на 16 відсотків. Випуск промислової продукції збільшився на 10,7 відсотка за останні десять місяців, минулого року падіння цього показника перевищило 26 відсотків», — навів офіційні статистичні дані А. Мартинюк.

А. Мартинюк та У. Пает, підбиваючи підсумки зустрічі, засвідчили актуальність та необхідність активізації міждержавного україно-естонського діалогу на найвищому рівні в форматі і двосторонніх, і багатосторонніх взаємин.

У зустрічі взяли участь Надзвичайний і Повноважний Посол України в Естонії Віктор Крижанівський та глава дипломатичної місії Естонії в Україні Яан Хейн.

Прес-служба Першого заступника Голови Верховної Ради України.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Віддати шану визначним діячам

Днями відбулося друге засідання громадського оргкомітету з нагоди вшанування 90-ї річниці з дня народження Миколи Руденка. Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко зазначив: якщо влада не вшановує визначних діячів української історії та культури, то громадськість повинна взяти на себе це завдання.

Микола Томенко нагадав, що в Україні було створено громадський оргкомітет з нагоди вшанування 90-ї річниці (19 грудня) з дня народження відомого українського правозахисника, письменника та філософа, засновника Української Гельсінкської групи, Героя України Миколи Даниловича Руденка. Співголовами громадського оргкомітету є Герой України, голова Українського фонду культури Борис Олійник та заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко. До оргкомітету ввійшли дружина і соратниця Миколи Руденка Раїса Руденко, заступник директора Інституту літератури Сергій Гальченко, секретар Національної спілки письменників Петро Засенко, відомий поет Микола Сом та інші відомі громадські діячі.

ДАТА

14 грудня відзначатимемо 170-річчя з дня народження Михайла Старицького, 27 січня — 120-річчя з дня народження Павла Тичини та 25 лютого — 140-річчя з дня народження Лесі Українки.

Микола Томенко повідомив, що оргкомітет узявся максимально поінформувати громадськість про 90-річчя з дня народження відомого письменника, філософа та українського правозахисника Миколи Руденка. Окрім того, на засіданні оргкомітету йшлося про допомогу в організації популяризації та інформаційної підтримки ще кількох ювілеїв, які відзначатимуться в Україні ближчим часом.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

Самобуд лише для власників землі

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

***На розгляді** в комітеті Верховної Ради України з питань правової політики знаходиться законопроект, який має на меті впорядкування питань, пов'язаних із легалізацією самочинного будівництва. Автори проекту пропонують викласти у новій редакції статтю 376 Цивільного кодексу, яка визначає дане питання.*

Необхідність прийняття

Механізм визнання права власності на самочинно побудоване нерухоме майно не є досконалим. Зокрема, ст. 376 ЦК передбачена можливість визнання права власності на нерухоме майно за особою, яка здійснила самочинне будівництво на земельній ділянці, яка не перебуває у її власності чи користуванні. При цьому не конкретизовано, на якій стадії повинно відбуватись надання земельної ділянки вказаній особі — до чи після визнання права власності на будівлю. Користуючись вказаною невизначеністю, значного поширення набув механізм захоплення земельних ділянок державної власності шляхом визнання права власності на нерухоме майно. Механізм досить простий: неправомірно захоплюється земельна ділянка земель запасу, будується на ній житловий чи інший будинок та через суд визнається право власності на нього. Після чого від органу, уповноваженого розпоряджатись землею, вимагається приватизація чи надання в оренду земельної ділянки, на якій ця ділянка розташована.

Що пропонується

Зміни нададуть можливість визнання в судовому порядку права власності на самочинно збудоване нерухоме майно лише особам, яким належать земельні ділянки, на яких це майно розташоване.

Буде встановлено перелік категорій земельних ділянок, легалізація самочинного будівництва на яких заборонена на будь-яких підставах. Це землі: природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, історико-культурного призначення, водного фонду, лісогосподарського призначення.

***Самобуд:** житловий будинок, будівля, споруда, інше нерухоме майно вважаються самочинним будівництвом, якщо вони збудовані або будуються на земельній ділянці, що не була відведена для цієї мети, або без належного дозволу чи належно затвердженого проекту, або з істотними порушеннями будівельних норм і правил.*

Також передбачається встановити заборону на визнання права власності на самочинно побудований об'єкт, споруджений з істотним порушенням державних будівельних норм, яке може спричинити руйнування цього майна, інших об'єктів нерухомого майна, завдання аварійної ситуації чи завдання шкоди життю, здоров'ю фізичних осіб. Крім того, пропонується визначити наслідки здійснення самочинної забудови з порушенням вимог щодо такого будівництва. Так, пропонується встановити, що самочинно збудоване нерухоме майно, що знаходиться на землях категорій, де його легалізація заборонена, підлягає знесенню. У разі ж здійснення самочинного будівництва землевласником (землекористувачем) з істотним порушенням державних будівельних норм, суд постановляє рішення, яким зобов'язує особу, яка здійснила (здійснює) будівництво, провести відповідну перебудову. Якщо проведення такої перебудови є неможливим або особа, яка здійснила (здійснює) будівництво, відмовляється від її проведення, таке нерухоме майно за рішенням суду підлягає знесенню за рахунок особи, яка здійснила (здійснює) будівництво з приведенням земельної ділянки до попереднього стану.

Наталя ГЕЛЕТКО.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Заступник завідувача секретаріату Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Олег Данилюк, заступник голови комітету Віктор Сінченко, завідувач секретаріату Анжела Малюга (зліва направо) **під час підготовки до засідання комітету, на якому, зокрема, обговорюватиметься питання адміністративно-територіального устрою.**

В облраді змінять процедуру

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Новообраний голова Рівненської обласної ради Юрій Кічатий провів перший особистий прийом громадян. Спілкувався з жителями спочатку віч-на-віч, а також відповідав на їх телефонні дзвінки по «гарячій» лінії.

Питання, які порушували жителі області, стосувалися надання матеріальної допомоги на лікування, проблем, які виникають з оформленням субсидій у сільській місцевості, працевлаштуванням, а також відновлення інвалідності, що передбачає надання низки відповідних пільг та соціальних виплат. Жителі обласного центру скаржилися на неякісні комунальні послуги.

На відсутність коштів на підключення будинку до газопроводу голові обласної ради поскаржилася жителька села Верхів Острозького району Мирослава Люліч. Жінка розповіла, що газ до села підвели у 2005 році, відкрили газорозподільну станцію. Однак блакитний вогник підвели не до всіх будинків. Ю. Кічатий доручив підготувати листа на ім'я голови правління ПАТ «Рівнегаз», депутата обласної ради Петра Дубаса з проханням віднайти можливість завершити газифікацію села Верхів.

А ось родина Примаків із райцентру Рокитне порушила проблему розширення житлових умов. Пані Ніна та її чоловік — інваліди першої групи, пересуваються на візках. Живуть в невеликій хатині і багато років стоять на квартирній черзі у місті Рівне як переселенці з чорнобильської зони. В сім'ї підростає донька, тож подружжя давно прагне збільшити житлову площу. Для Юрія Кічатого проблема родини Примаків виявилася знайомою: 1998 року, коли він очолював Рокитнівську районну раду, з районного бюджету були виділені кошти на придбання будинку цій сім'ї. Тож і сьогодні голова облради пообіцяв звернутися до місцевих органів влади з проханням віднайти можливість вирішити житлове питання цієї родини.

У підсумку голова обласної ради висловив своє бачення щодо ефективності проведення прийому громадян. Юрій Кічатий переконаний: щоб такі зустрічі справді давали результат, потрібно кардинально змінити процедуру ведення прийому, передусім, запровадивши попередній запис.

Крім того, голова Рівненської облради зазначив, що має намір закріпити нову процедуру проведення прийому громадян відповідним розпорядженням.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

☞ ПОЗИЦІЯ

Керівники обласної ради мають дізнаватися про проблеми громадян не безпосередньо на прийомі, коли бачать людину вперше. На зустріч з людьми вони повинні йти підготовлені, з низкою пропозицій щодо вирішення тієї чи іншої проблеми. А для цього потрібен попередній запис, щоб люди спочатку могли звернутися до фахівців відповідного підрозділу чи то обласної ради, чи то облдержадміністрації, де їхні заяви, скарги чи звернення опрацюють. Щоб керівник під час прийому міг пояснити людині, як можна вирішити ту чи іншу проблему, і що важливо, — хто це повинен був зробити, і досі не зробив.

Меморандум — це декларація, яка ні до чого не зобов'язує?

В учорашньому номері ми вже повідомляли про те, що правоохоронні органи порушили кримінальну справу за фактом пошкодження плитки на Майдані Незалежності під час акції протесту проти Податкового кодексу та викликають на допити її організаторів. Зокрема, за повідомленням громадської організації «Коаліція учасників помаранчевої революції», сьогодні активно переслідують голову її правління Сергія Мельниченка, котрий подавав до органів виконавчої влади повідомлення про проведення акції. До слідчого управління ГУ МВС у місті Києві викликають і його заступника Петра Михайленка та багатьох інших активістів. Також ми згадували про те, що, між іншим, обіцянку не переслідувати організаторів акції було зафіксовано у підписаному урядом та підприємцями (нехай їх і не вповноважували на це майдан) Меморандумі про узгодження спільних дій щодо Податкового кодексу. Та якщо їх таки переслідують, то тут із двох одне: або влада відмовилася від виконання своїх зобов'язань, або ті підприємці, що підписали меморандум, справді не мали відношення до протестів на Майдані Незалежності.

Тим паче, що відразу ж після підписання меморандуму Національна координаційна рада підприємців заявила, що «під зрадницьким меморандумом з урядом стоять підписи осіб, які або не мають жодного стосунку до акції протесту підприємців, або брали у ній незначну участь і не представляють навіть 1 відсотка протестуючих» та що підписанти «навіть посоромились написати назви організацій, які вони представляють». Тож тільки з інформації на офіційному сайті Ради підприємців при Кабінеті Міністрів стало відомо, що з боку представників малого бізнесу меморандум підписали президент Одеської Обласної асоціації роботодавців півдня України Юрій Борщенко та президент асоціації «Укрринок» Олександр Назаренко і його заступник Володимир Левін. Пізніше там з'явилися підписи Д. Ципіна, Д. Шевчука, Б. Хмельницького, В. Старовойта, проте, як зазначив член координаційної ради Михайло Свистович, «ніхто з підприємців, які організовували протести, не знають та не вповноважували на підписання від свого імені будь-яких меморандумів ні Ципіна, ні Хмельницького, ні Шевчука, ні Старовойта». Так само не мали відповідних повноважень від координаційної ради Борщенко, Назаренко та Левін. Недарма відразу ж після того, як стало відомо про підписання меморандуму представники київських ринків з трибуни майдану заявили, що про існування О. Назаренка і В. Левіна переважна їх більшість дізналися вже під час протестів, «на які їх організував і вивів не «Укрринок», а громадянський рух «Відсіч», якому столичні риночники й довірили представляти свої інтереси у Національній координаційній раді підприємців України.

Суміш поганих поправок

То чи можна у цій ситуації очікувати, що буде дотримано положення п. 5 меморандуму, який передбачає «запровадження мораторію на переслідування учасників акції протесту»? Здається, ні, бо далі у п. 5 зазначено, що для цього «сторона підприємців подає відповідний перелік» учасників акції протесту. Але ж хіба не очевидно, що подання такого переліку фактично означатиме визнання своєї вини, явку з повинною та прохання про амністію? На думку координаційної ради, цим пунктом підприємцям «фактично пропонується полегшити роботу спецслужб та власними руками скласти список найактивніших організаторів, а також дати карт-бланш на переслідування всіх інших, які не захочуть надавати свої прізвища до цього списку».

Щоб пояснити, чи зверталися представники підприємців, котрі підписали цей меморандум, до органів правопорядку стосовно виконання пункту про запровадження мораторію на переслідування учасників акцій протесту, ми зателефонували до одного з них, голови Центру конфліктології і права Дениса Ципіна. Він розповів, що цей пункт «обговорювався в тій площині, що представники уряду в особі віце-прем'єра Андрія Клюєва та міністра фінансів Федора Ярошенка казали, що коли підприємці говорять про якісь переслідування, то нехай подають конкретні факти». Але сам Д. Ципін як юрист вважає, що коли мова йде про якесь кримінальне чи адміністративне правопорушення, то жоден меморандум не допоможе. «Цей пункт декларативний, бо в юридичній площині меморандум не дає жодної можливості для зняття відповідальності за кримінальне чи адміністративне діяння», — сказав він та висловив думку, що й решту положень меморандуму уряду також з юридичної точки зору фактично виконати неможливо. Наприклад, коли йдеться про доопрацювання до 1 січня 2011 року законодавства з питань єдиного соціального внеску, то тут, окрім уряду, має працювати й Верховна Рада. А відповідаючи на запитання, для чого взагалі було підписувати цей, необов'язковий для виконання документ, Д. Ципін зазначив, що це «був посил суспільству і владі про необхідність пошуку порозуміння». Тож не дивно, що координаційна рада охарактеризувала цей документ як «суміш гірших за попередньо запропоновані урядом поправок та як донос стукачів до певних органів». Бо якщо при зустрічах з уповноваженими представниками Національної координаційної ради урядовці пропонували повністю вилучити з Податкового кодексу розділи 2 і 14, але координаційна рада, вимагаючи повного вето, на це не погоджувалась, то в меморандумі урядовці обмежилися лише обіцянками часткових змін. Єдиним позитивом цього документа представники майдану назвали п. 8, яким уряд зобов'язався «не застосовувати штрафні санкції з пенсійних внесків, які нараховані на 1 грудня 2010 року для підприємців, що є платниками єдиного податку». Решта пунктів справді не більш як декларація «про необхідність створення стабільних та незмінних умов для підприємців України, що має бути відповідним чином відображено у тексті Податкового кодексу».

Одностороння відповідальність

До слова, коли вже мова зайшла про відповідальність, то п. 9 цього документа містить зобов'язання «притягнути до відповідальності керівників відомств, які зробили помилки при підготовці Податкового кодексу». Поки що, окрім звільнення «за пенсійною статтею» заступника міністра фінансів Тетяни Єфіменко, ми не чули про жодне інше «притягнення до відповідальності» керівників, котрі своїми діями відібрали від роботи сотні тисяч підприємців. Зате дуже оперативно почали заводити справи проти учасників акції протесту, котрі допомогли Президенту виявити величезну кількість норм Податкового кодексу, котрі «звужували права громадян та порушували визначені Конституцією засадничі гарантії прав і свобод громадян».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Верховна Рада України з глибоким сумом сповіщає про передчасну смерть на 61-му році життя народного депутата України другого і третього скликань, доктора медичних наук, академіка Академії медичних наук України

СПІЖЕНКА
Юрія Прокоповича

і висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного.

Пішла з життя чудова, інтелігентна людина з відкритим серцем та чуйною душею, висококоосвічений фахівець.

Світла пам'ять про Юрія Прокоповича Спіженка назавжди збережеться в серцях усіх, хто його знав і любив.

Нехай земля буде пухом Вам, Юрію Прокоповичу!

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН;

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам МАРТИНЮК;

заступник Голови Верховної Ради України Микола ТОМЕНКО;

керівник апарату Верховної Ради України Валентин ЗАЙЧУК.

Народні депутати України — члени Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я та працівники секретаріату комітету висловлюють глибоке співчуття рідним, колегам та друзям з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті

СПІЖЕНКА
Юрія Прокоповича,

академіка Національної академії медичних наук України, доктора медичних наук, першого міністра охорони здоров'я незалежної української держави, народного депутата України другого та третього скликань, голови Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства.

Світла пам'ять про Юрія Прокоповича — талановитого лікаря, видатного організатора охорони здоров'я та вченого, люблячого сина, чоловіка, батька та дідуся — назавжди залишиться в наших серцях.

САМОВРЯДУВАННЯ

Найбільше проектів подає Дніпропетровщина

На Всеукраїнський конкурс проектів та програм розвитку місцевого самоврядування з Дніпропетровщини надходить найбільше пропозицій.

— За кількістю поданих проектів ми вдвічі випередили Миколаївську область, яка посіла друге місце, — прокоментував ситуацію голова обласної ради Євген Удод.

Таку активність посадовець пояснює дією регіональної програми розвитку місцевого самоврядування. Її реалізація вселила надію у депутатів місцевих рад на реальні зміни в житті територіальних громад. Обласна рада надає органам самоврядування необхідну методичну допомогу, підтримує кожну ініціативу, спрямовану на вирішення проблемних питань територій.

Цього року з п'яти проектів, поданих на всеукраїнський конкурс місцевими радами Павлоградського району, три стали переможцями. Це, зокрема, районна рада з проектом удосконалення медичного обслуговування населення, та Булахівська і Богуславська сільради, які отримали можливість відремонтувати місцеві краєзнавчі музеї. З чотирьох проектів, що надійшли з П'ятихатського району, перемогли проекти Саївської та Саксаганської сільрад, спрямовані на відродження сільських клубів. У числі переможців й обласна рада, яка тепер має можливість створити районні інформаційно-ресурсні центри надання електронних адміністративних послуг.

Гранти всеукраїнського конкурсу також отримають Дніпропетровська, Криворізька та Марганецька міські ради, Межівська районна, Ляшківська сільська з Царичанського району, Чернявщинська з Юр'ївського, Новоіванівська з Нікопольського та Зеленогайська з Васильківського районів, повідомили у відділі з питань зв'язків з громадськістю та пресою обласної ради. За допомогою співфінансування з державного та місцевих бюджетів територіальні громади встановлюють вуличне освітлення, ремонтують ФАПи, дитячі садки, відроджують стадіони.

Урахувавши таку активність у всеукраїнському конкурсі й велику кількість порушуваних проблем, облрада започаткувала свій — обласний — конкурс проектів та програм, який проводиться вже четвертий рік. Традиційно його підсумки оголошують до Дня місцевого самоврядування.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Луганчани почали боротьбу з незаконними забудовами міста

У Луганську запрацював проект «Активні громади — безпечні міста», ініційований Східноукраїнським центром громадських ініціатив. Головний акцент проекту зосереджений на тому, щоб допомогти жителям обласного центру забезпечити свої права при прийнятті нового Генерального плану міста.

Проект надаватиме безплатну правову допомогу членам громадських організацій і борцям з незаконною забудовою, проводитиме навчальні заходи та допомагатиме громадським активістам у їхньому співробітництві зі ЗМІ.

«Ми хочемо допомогти луганчанам захистити своє право жити у зручному та безпечному місті», — коментує керівник проекту, голова Східноукраїнського центру громадських ініціатив Володимир Щербаченко. — Ми вже обговорили стратегію подальшої роботи громадських активістів з незаконними забудовами у місті, а також запланували провести зустріч із фракціями Партії регіонів і КПУ в міській раді, щоб донести до депутатів усю гостроту проблеми». Активні борці з незаконними забудовами також вирішили ввійти до складу погоджувальної комісії з обліку спірних питань з розвитку територій, що її має бути створено для узгодження розбіжностей під час прийняття Генерального плану міста.

Алла АНТІПОВА.

Нашого цвіту по всьому світу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Наша розмова з головою Комітету Верховної Ради з питань культури і духовності, в якому готували парламентські слухання, Володимиром ЯВОРІВСЬКИМ **(на знімку)** торкнулася проблем емігрантів. Адже вони також символізують «українців у світі».

— Навколо яких проблем акцентуватимуть увагу учасники слухань?

— Мені так видається, що відбудеться певна дискусія або полеміка. Бо Петро Ющенко, член нашого комітету (ініціатор цих слухань. — **Авт.**), запропонував розглядати питання через людей, які тут народилися. Тобто він бере політичну націю, а не етнічну. А в залі будуть представники й іншого крила, ті, хто розглядатиме етнічних українців. Я є прихильником другої версії. Вважаю, що треба було б розібратися з оцим першим сегментом. Тими, хто вважає себе українцями, хто не відрікався від українства, навіть якщо й відбувся він, і слава до нього прийшла десь на іншому континенті. Очевидно з цього треба розпочати. Це мав би бути перший етап — повернення нашої пам'яті, її оновлення. Бо тривалий час це питання було абсолютно закритим, і обговорювати його було навіть небезпечно. Уже потім можна взяти другий рівень — людей, які тут народилися, незалежно від їхньої національності. Це було б конструктивно і нормально. Тобто — дискусія буде навколо цього.

Очевидно, другим аспектом цих слухань буде апеляція до національної пам'яті, до того, що ми повинні повернути в наш обіг. У духовний обіг. Давно забуті з тих чи інших причин імена. Їх важливо почути. І вони звучатимуть у доповідях і виступах.

Шість найвидатніших українців у світовій історії від Володимира Яворівського:

● ***Князь Володимир (хрещений батько України).***
● ***Княгиня Ольга (перша почала займатися внутрішніми проблемами своєї держави).***
● ***Богдан Хмельницький (із певними застереженнями).***
● ***Іван Мазепа.***
● ***Тарас Шевченко.***
● ***Левко Лук'яненко.***

(«Мій вибір — довільний. Постатей у нас вистачає. Головне — їх якось облікувати, вишикувати в певний ряд. Хоч це і не спортсмени, яким присуджують призові місця»).

— Свого часу при МЗС створювали центр допомоги нашим землякам за кордоном. Як зараз держава піклується про своїх громадян, які покинули межі країни?

— Загалом політика української держави за ці двадцять років була бездарною, безсистемною, хаотичною і залежною від особистостей. А особистості приходять і відходять всякі. Від нібито патріота Ющенка, який фактично нічого не зробив для України і, можливо, навіть більше зробив злого, до людини абсолютно національно індиферентної і байдужої до будь яких національних цінностей — Януковича.

Але, мабуть, найбездарніша вона все-таки у ставленні до українців, які виїхали. Хтось — до родичів, хтось, можливо, мав особистий інтерес, а хто і для створення бізнесу... Та більшість із них вимушена була поїхати в пошуках шматка хліба, зарплатні, турботи про освіту дітей. Ці люди покинуті напризволяще. Тут у нас немає жодної політики. МЗС цим не займається і не цікавиться. Наскільки знаю (а я володію трішки більшою інформацією, ніж рядовий українець), усі наші посольства абсолютно не занаряджені на цю працю. Скажімо, по-

ліцейські в Польщі можуть розстріляти українця, і ми просто промовчимо з цього приводу, щоб не зіпсувати стосунки з Польщею. Такі речі є неприпустимі. Бо якби таке сталося з тим самим поляком чи італійцем в Україні — це був ми міжнародний скандал. Я не за те, щоб зчиняти скандали. Але маємо просто кволість України. Її політичну кволість, владну кволість. Бо нинішня влада — квола, вона тільки імітує силу. Якби була сильною, то Майдан би не розганяла. Гадаю, в цій ситуації влада наважилася на певний суїцид.

— А навпаки — діаспора нам допомагає? Особисто я знаю, що наші люди за кордоном дуже переймаються тим, що відбувається у них на батьківщині?

— Це питання дуже тісно пов'язане з першим. Бо як ми ставимося до них, так вони ставляться до нас.

Я міг би написати цілу книжку, якби мав час. У ній би пригадав 1989 рік. До ти я був невиїзний, ніколи не бував за кордоном. Уперше в той час діаспора, оплативши дорогу, запросила мене приїхати в Америку, як рухівця і як людину, яка була головою комітету з утворення Руху. Моя дружина з цього приводу жартувала: «Що ж вони роблять з тобою? Відразу в Америку! Треба спочатку в Монголію, в Румунію, Польщу і тільки потім вже»...

Я приїхав, як депутат СРСР, — з червоним значком. За такими зазвичай ходили «кадебешники» і зустрічатися їм з діаспорою категорично було заборонено. Хіба, як тоді це називалося, тільки з прогресивним крилом (як, скажімо, Петро Кравчук, який був канадійським комуністом), офіційно, в присутності стукачів, тощо. Може, за мною якийсь хвіст і був, я на нього абсолютно не звертав уваги. Бо тоді належав уже до міжрегіональної депутатської групи Сахарова. Я перший, хто відкрито пішов з діаспорою на контакт. Вони запрошували на вечері, на зустрічі, я об'їздив усю Америку і зустрівся, здається, з усіма українцями. Був виснажений, втомлений, але упевнений, що постане українська держава. Дехто сприймав мене навіть як провокатора — депутат з червоним значком говорить про українську державу. Але це був дивовижний ентузіазм! Багато хто звичайно відразу вірив і дивувався, для них це був такий поступ... Я перший переступив поріг радіо «Свобода» і в прямому ефірі мав розмову з Надією Світличною.

Можу сказати, що діаспора була готова до народження української держави. Найактивніші першого грудня 1991 року були тут і чекали референдуму, обрання першого Президента. Їхні очі світилися. Я тоді казав цим людям: «Ідіть в Україну. Не в сенсі — повертайтеся. Але гроші, які маєте, вкладайте сюди, в бізнес».

І такі були. Наприклад, пан Богдан, зараз не згадаю його прізвище. Він розжився на тому, що орендував танкери і перевозив, здається, з Іраку нафту до Америки. Тож швидко і легко (за його ж словами) став фантастично багатою людиною. Він привіз ці гроші в Україну. Ми ним тут опікувалися. Особисто я йому допомагав і Іван Плющ. Хоча не забуду й таке. У 1992 році в Ріо-де-Жанейро відбувався всесвітній екологічний форум, на якому були присутні такі визначні постаті, як Коль і Буш. А в нас не було ані копійки грошей в казні. Однак від України полетіли Плющ (Голова Верховної Ради), я (голова чорнобильського комітету) і Юрій Щербак (міністр екології). Дорогу нам повністю оплатив пан Богдан, бо для нього було важливо, щоб Україна була представлена як держава на цьому форумі. І ми виступали там.

За півтора року перебування тут цей чоловік запросив мене на вечерю з нагоди того, що покидає країну. Я спершу подумав, що він просто лексично не так сформулював свою думку. Думаю, мабуть, просто в Америку їде у справах чи на відпочинок. З'ясувалося, він вирішив повернутися назавжди. «Я нікому в житті не давав хабарів, — пояснив він, — і тут нікому не дам. Тут немає клімату, де я можу вкласти зароблені своїм розумом гроші. Фітькати їх на хабарі і ризикувати тим, що я маю, — не хочу. Я любитиму Україну в Америці. Її з відстані любити набагато краще». Таких історій — безліч.

Дуже багато людей розчарувалися. Майже всі відвернулися від України. Я можу назвати лише подружжя Матківських, які організували в 1989 році Фонд допомоги дітям Чорнобиля і які наперекір нашому чиновництву привозили і привозять сюди гуманітарну допомогу. Вони по півроку ходять по кабінетах, щоб розмитнити привезене, але все ж купують обладнання для лікарень. Допомогли вже медзакладам у Львові, Луцьку, на Донбасі, зараз на Буковині намагаються. Це настільки добрі і невтомні люди! Причому ніколи їм ніхто доброго слова не сказав. Ще колись Кравчук, у ті перші роки, запросив пані Надію до себе додому, а моя дружина її супроводжувала. Каже, що та з такою теплотою про цей прийом згадувала.

Нині лишилися одиниці людей, які не одвернулися від нашого чиновництва. Бо від України — язик не повертається сказати. Вони люблять Україну, і багато хто хотів би брати активну участь у її житті. Але для бізнесу тут умов нема і для співпраці, навіть гуманітарної, теж. Сумна картина.

Думаю, старше покоління, яке ще росло з самонародженою любов'ю до України, поволі відходить. А молодше адаптувалося, наприклад, до американського життя, асимілювалося до їхньої системи. Для них Україна — це така собі просто диковинка, куди можна поїхати подивитися, роздати родичам пару сотень доларів і повернутися.

— Кажуть, люди, які виїжджають за кордон, саме там стають патріотами своєї країни. Ви погоджуєтеся з цим?

— Це правда. Є якісь абсолютно загадкові речі в людській психіці. І це одна із них. Коли людина тут, вона бачить багато негативного. А на відстані пам'ять промивається і залишається на оцьому ситі тільки золото, тільки те, що було приємне і добре. І тоді формується інший образ цієї землі з відстані. І це дуже природно, і відбувається не тільки з українцями, а й з будь-якою духовною особистістю, якщо вона не черства і не байдужа.

Колись у мене була програма на радіо (нині її команда Януковича закрила) «20 хвилин з Володимиром Яворівським». Я отримував тьму листів — за вісім років близько 60 тисяч. Дуже багато листів було з-за кордону. В який спосіб — не знаю. Чи вони тут слухали цю передачу, чи їм туди якось передавали. Я ці послання часто зачитував — це дуже проникливі і розумні листи. Багато хто вірші писав. Такі ностальгічні прориви в душі.

— Чи можна порівняти, скільки людей виїжджає за кордон зараз і скільки покинуло країну в період застою?

— Думаю, ця різниця — колосальна. Цифри назвати я не можу, але тоді навіть виїхати за кордон було проблематично. Та й люди боялися нашкодити родичам, які тут залишилися. Тут і порівнювати нічого. Коли зникла завіса — люди линули.

Але що найприкріше — і тоді, й тепер виїжджали найактивніші, найсміливіші, найризикованіші, найрозумніші відчайдухи. Ті, які тут потрібні позаріз. Їхнє місце, на жаль, майже ніхто не займає.

— Дякую за розмову!

Надія СМІЯН.

☞ **ПРОЕКТ «УКРАЇНЦІ У СВІТІ»**

Це — галерея портретів, що представляє видатних українців, які здійснили помітний внесок у розвиток світової цивілізації, чиї здобутки у сфері церковної історії, державотворення, науки і культури виходять за межі суто національні.

Проект ставить за мету зібрати і зберегти цінні постаті нашої національної історії на тлі світової цивілізації, ознайомити з здобутками наших співвітчизників, щоб зробити їх усвідомленим і шанованим надбанням української нації.

☞ **У ПОШУКАХ РОБОТИ**

Сьогодні українці виїжджають із країни переважно через економічні негаразди. У пошуках роботи вони здебільшого зупиняються в Португалії, Іспанії, Чехії, Італії. У 2004 році від 10 до 15 мільйонів наших земляків шукали кращої долі за кордоном, а це — майже чверть нації. Нині цей показник може бути ще більшим. За даними Вікіпедії, у 1931 році українська діаспора становила приблизно 19,3 тисячі осіб. Причому в самій УРСР на цей час проживало понад 25 мільйонів українців.

☞ **ФАКТ**

У лютому 2010 року указом Президента Віктора Ющенка галереї портретів видатних українців «Українці у світі» надано статус національної.

Найприкріше — і тоді, й тепер виїжджали найактивніші, найсміливіші, найризиковані, найрозумніші відчайдухи

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про виконавче провадження» та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення процедури примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб)

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Закон України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207; 2001 р., № 11, ст. 54, № 44, ст. 226; 2002 р., № 14, ст. 96, № 30, ст. 202; 2003 р., № 5, ст. 46; 2004 р., № 2, ст. 6, № 6, ст. 37, № 11, ст. 140, № 19, ст. 256, № 35, ст. 412; № 46, ст. 511; 2005 р., № 2, ст. 30, № 26, ст. 358, № 33, ст. 430, ст. 431, № 42, ст. 464, № 48, ст. 480, № 51, ст. 551, № 52, ст. 562; 2006 р., № 1, ст. 1, № 13, ст. 110, № 35, ст. 295, ст. 296; 2007 р., № 10, ст. 84, № 16, ст. 216; 2009 р., № 6, ст. 23, № 30, ст. 421, № 36-37, ст. 511, № 38, ст. 535; 2010 р., № 4, ст. 36, № 12, ст. 120, № 41-42, ст. 529; із змінами, внесеними Законом України від 9 вересня 2010 року № 2511-УІ) викласти в такій редакції:

«Закон України Про виконавче провадження

Цей Закон визначає умови і порядок виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), що відповідно до закону підлягають примусовому виконанню у разі невиконання їх у добровільному порядку.

Глава 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Виконавче провадження

1. Виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження та примусове виконання рішень інших органів (посадових осіб) - це сукупність дій органів і посадових осіб, визначених у цьому Законі, що спрямовані на примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), які провадяться на підставах, в межах повноважень та у спосіб, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону та інших законів, а також рішеннями, що відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню (далі - рішення).

Стаття 2. Органи і посадові особи, які здійснюють примусове виконання рішень та провадять окремі виконавчі дії

1. Примусове виконання рішень покладається на державну виконавчу службу, яка входить до системи органів Міністерства юстиції України.

2. Примусове виконання рішень здійснюють державні виконавці, визначені Законом України «Про державну виконавчу службу» (далі - державні виконавці).

3. За наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення, або у разі виконання зведеного виконавчого провадження у встановленому Міністерством юстиції України порядку можуть утворюватися виконавчі групи, до складу яких включаються державні виконавці одного або кількох органів державної виконавчої служби. Постановою директора Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України або начальника управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, Головного управління юстиції в області, містах Києві та Севастополі на керівника групи можуть покладатися права і повноваження у виконавчому провадженні, встановлені цим Законом, для начальників відділів примусового виконання рішень та заступників начальників районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних управлінь юстиції - начальників відділів державної виконавчої служби (далі - начальники відділів).

4. Інші органи, установи, організації і посадові особи провадять окремі виконавчі дії у випадках, передбачених законом, у тому числі відповідно до статті 5 цього Закону, на вимогу чи за дорученням державного виконавця.

Стаття 3. Виконання рішень іншими органами

1. У випадках, передбачених законом, рішення судів та інших органів щодо стягнення коштів виконуються податковими органами, банками та іншими фінансовими установами. Рішення зазначених органів можуть виконуватися відповідно до закону також іншими органами, установами, організаціями, посадовими особами та громадянами.

2. Рішення про стягнення коштів з державного та місцевих бюджетів або бюджетних установ виконуються органами Державного казначейства України в установленому Кабінетом Міністрів України порядку.

3. Органи, установи, організації та особи, зазначені в частинах першій і другій цієї статті, не є органами примусового виконання, крім органів та посадових осіб, які виконують рішення про притягнення до кримінальної або адміністративної відповідальності.

Стаття 4. Інформаційне забезпечення виконавчого провадження

1. З метою забезпечення електронного документообігу в органах державної виконавчої служби, ведення обліку виконавчих проваджень, контролю за дотриманням державними виконавцями вимог законодавства під час здійснення виконавчих дій, надання оперативного доступу сторонам виконавчого провадження до його матеріалів Міністерство юстиції України забезпечує функціонування Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень. Порядок ведення такого реєстру, умови доступу до нього та отримання інформації встановлюються Міністерством юстиції України.

2. Під час виконання рішень державний виконавець має право на безпосередній доступ до баз даних і реєстрів, у тому числі електронних, що містять інформацію про боржників, їхнє майно та кошти. Порядок доступу до таких реєстрів встановлюється Міністерством юстиції України спільно з відповідними центральними органами виконавчої влади, які забезпечують їх ведення.

Стаття 5. Обов'язковість вимог державного виконавця

1. Вимоги державного виконавця щодо виконання рішень обов'язкові для всіх органів, організацій, посадових осіб, фізичних і юридичних осіб на території України.

2. Державному виконавцю повинні бути безоплатно надані у встановлений ним строк інформація, документи або їх копії, необхідні для здійснення його повноважень.

3. Невиконання законних вимог державного виконавця тягне за собою відповідальність згідно із законом.

Стаття 6. Гарантії прав фізичних і юридичних осіб у виконавчому провадженні

1. Державний виконавець зобов'язаний використовувати надані йому права відповідно до закону і не допускати у своїй діяльності порушення прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб.

2. Державний виконавець роз'яснює особам, які беруть участь у виконавчому провадженні або залучаються до проведення виконавчих дій, їхні права згідно з вимогами цього Закону.

3. Рішення, дії або бездіяльність державного виконавця можуть бути оскаржені в порядку, встановленому цим Законом.

Глава 2. УЧАСНИКИ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 7. Учасники виконавчого провадження та особи, які залучаються до проведення виконавчих дій

1. Учасниками виконавчого провадження є державний виконавець, сторони, представники сторін, прокурор, експерти, спеціалісти, перекладачі, суб'єкти оціночної діяльності - суб'єкти господарювання.

Прокурор бере участь у виконавчому провадженні у випадку здійснення представництва інтересів громадянина або держави в суді та відкриття виконавчого провадження на підставі виконавчого документа за його заявою.

2. Для проведення виконавчих дій державний виконавець за необхідності залучає понятих, працівників органів внутрішніх справ, представників органів опіки і піклування, інших органів та установ у порядку, встановленому цим Законом.

При виконанні рішень судів та ухвал про зміну органів управління та посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності можуть залучатися виключно працівники органів внутрішніх справ. Залучення інших осіб у процесі виконання таких рішень не допускається.

Стаття 8. Сторони виконавчого провадження

1. Сторонами у виконавчому провадженні є стягувач і боржник.

2. Стягувачем є фізична або юридична особа, на користь чи в інтересах якої видано виконавчий документ. Боржником є фізична або юридична особа, визначена виконавчим документом.

3. За виконавчим документом про стягнення в дохід держави коштів або про вчинення інших дій на користь чи в інтересах держави від її імені виступає орган, за позовом якого судом винесено відповідне рішення, або орган державної влади (крім суду), який відповідно до закону прийняв таке рішення. За іншими виконавчими документами про стягнення в дохід держави коштів або про вчинення інших дій на користь чи в інтересах держави від її імені виступають органи державної податкової служби.

4. У виконавчому провадженні можуть брати участь кілька стягувачів. Кожен з них щодо іншої сторони має право брати участь у виконавчому провадженні самостійно або доручити участь у виконавчому провадженні одному із співучасників.

5. У разі вибуття однієї із сторін державний виконавець з власної ініціативи або за заявою сторони, а також сама заінтересована сторона мають право звернутися до суду із заявою про заміну сторони її правонаступником. Для правонаступника усі дії, вчинені до його вступу у виконавче провадження, обов'язкові тією мірою, якою вони були б обов'язковими для сторони, яку правонаступник замінив.

У разі якщо сторона виконавчого провадження змінила найменування (для юридичної особи) або прізвище, власне ім'я чи по батькові (для фізичної особи), державний виконавець за наявності підтверджуючих документів своєю постановою, яка затверджується начальником відділу, змінює назву сторони виконавчого провадження.

Стаття 9. Представництво сторін у виконавчому провадженні

1. Сторони можуть реалізовувати свої права і обов'язки у виконавчому провадженні самостійно або через представників. Особиста участь фізичної особи у виконавчому провадженні не позбавляє її права мати представника, крім випадку, коли боржник згідно з рішенням зобов'язаний вчинити певні дії особисто.

2. Неповнолітні та особи, визнані судом недієздатними, реалізують свої права та виконують обов'язки, пов'язані з виконавчим провадженням, відповідно до вимог закону.

3. У разі якщо стороною виконавчого провадження є особа, визнана судом безвісно відсутньою, державний виконавець своєю постановою залучає до участі у виконавчому провадженні особу, яка є опікуном її майна.

4. Участь юридичних осіб у виконавчому провадженні здійснюється їх керівниками чи органами, посадовими особами, які діють у межах повноважень, наданих їм законом, або через представників юридичної особи.

5. Повноваження представника повинні бути підтверджені довіреністю, виданою і оформленою відповідно до вимог закону.

Стаття 10. Особи, які не можуть бути представниками у виконавчому провадженні

1. Представниками у виконавчому провадженні не можуть бути:

1) особи, які не досягли 18-річного віку, крім випадків, передбачених законом;

2) особи, над якими встановлено опіку чи піклування;

3) судді, слідчі, прокурори, державні виконавці, крім випадків, коли вони діють як законні представники або уповноважені особи відповідного органу, що є стороною виконавчого провадження;

4) інші особи, які відповідно до закону не можуть здійснювати представництво.

Стаття 11. Обов'язки і права державних виконавців

1. Державний виконавець зобов'язаний вживати передбачених цим Законом заходів примусового виконання рішень, неупереджено, своєчасно і в повному обсязі вчиняти виконавчі дії.

2. Державний виконавець:

здійснює заходи, необхідні для своєчасного і в повному обсязі виконання рішення, зазначеного в документі на примусове виконання рішення (далі - виконавчий документ), у спосіб та в порядку, встановленому виконавчим документом і цим Законом;

надає сторонам виконавчого провадження та їх представникам можливість ознайомитися з матеріалами виконавчого провадження;

розглядає заяви сторін та інших учасників виконавчого провадження і їхні клопотання;

заявляє в установленому порядку про самовідвід за наявності обставин, передбачених цим Законом;

роз'яснює сторонам їхні права і обов'язки.

3. Державний виконавець у процесі здійснення виконавчого провадження має право:

1) проводити перевірку виконання боржниками рішень, що підлягають виконанню відповідно до цього Закону;

2) здійснювати перевірку виконання юридичними особами всіх форм власності, фізичними особами, фізичними особами - підприємцями рішень стосовно працюючих у них боржників;

3) з метою захисту інтересів стягувача одержувати безоплатно від органів, установ, організацій, посадових осіб, сторін та учасників виконавчого провадження необхідні для проведення виконавчих дій пояснення, довідки та іншу інформацію, у тому числі конфіденційну;

4) безперешкодно входити до приміщень і сховищ, що належать боржникам або займаті ними, проводити огляд зазначених приміщень і сховищ, у разі необхідності примусово відкривати та опечатувати такі приміщення і сховища;

5) накладати арешт на майно боржника, опечатувати, вилучати, передавати таке майно на зберігання та реалізовувати його в установленому законодавством порядку;

6) накладати арешт на кошти та інші цінності боржника, зокрема на кошти, які перебувають на рахунках і вкладах у банках, інших фінансових установах, на рахунки в цінних паперах, а також опечатувати каси, приміщення і місця зберігання грошей;

7) за згодою власника використовувати приміщення, у тому числі комунальної власності, для тимчасового зберігання вилученого майна, а також транспортні засоби стягувача або боржника для перевезення майна;

8) звертатися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про роз'яснення рішення, про видачу дубліката виконавчого документа, про встановлення чи зміну порядку і способу виконання, про відстрочку та розстрочку виконання рішення;

9) звертатися до органу (посадової особи), який видав виконавчий документ, про роз'яснення змісту документа;

10) звертатися до суду з поданням про розшук боржника - фізичної особи або дитини чи про постановлення вмотивованого рішення про примусове проникнення до житла чи іншого володіння боржника - фізичної або іншої особи, в якої перебуває майно боржника чи майно та кошти, належні боржникові від інших осіб, або дитина, стосовно якої складено виконавчий документ про її відібрання;

11) викликати фізичних осіб, посадових осіб з приводу виконавчих документів, що знаходяться у виконавчому провадженні, а в разі неявки боржника без поважних причин виносити постанову про його привід через органи внутрішніх справ;

12) залучати у встановленому порядку до провадження виконавчих дій понятих, працівників органів внутрішніх справ, інших осіб, а також експертів, спеціалістів, а для оцінки майна - суб'єктів оціночної діяльності суб'єктів господарювання;

13) накладати стягнення у вигляді штрафу на фізичних, юридичних та посадових осіб у випадках, передбачених законом;

14) застосовувати під час провадження виконавчих дій відеозапис, фото- і кінозйомку;

15) у процесі виконання рішень за наявності вмотивованого рішення суду про примусове проникнення до житла чи іншого володіння фізичної особи безперешкодно входити на земельні ділянки, до житлових та інших приміщень боржника - фізичної особи, особи, у якої знаходиться майно боржника чи майно та кошти, належні боржникові від інших осіб, проводити в них огляд, у разі необхідності примусово відкривати їх в установленому порядку із залученням працівників органів внутрішніх справ, опечатувати такі приміщення, арештовувати, опечатувати та вилучати належне боржникові майно, яке там перебуває та на яке за законом можливо звернути стягнення;

16) вимагати від матеріально відповідальних і посадових осіб боржників - юридичних осіб або від боржників - фізичних осіб надання пояснень за фактами невиконання рішень або законних вимог державного виконавця чи іншого порушення вимог законодавства про виконавче провадження;

17) з метою профілактичного впливу повідомляти органам державної влади, громадським об'єднанням, трудовим колективам і громадськості за місцем проживання або роботи особи про факти порушення нею вимог законодавства про виконавче провадження;

18) у разі ухилення боржника від виконання зобов'язань, покладених на нього рішенням, звертатися до суду за встановленням тимчасового обмеження у праві виїзду боржника - фізичної особи або керівника боржника - юридичної особи за межі України - до виконання зобов'язань за рішенням;

19) у разі необхідності залучати до проведення чи організації виконавчих дій суб'єктів господарювання, у тому числі на платній основі, за рахунок авансового внеску стягувача;

20) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Законом та іншими законами.

Стаття 12. Права і обов'язки сторін та інших учасників виконавчого провадження

1. Сторони виконавчого провадження мають право ознайомлюватися з матеріалами виконавчого провадження, робити з них виписки, знімати копії, заявляти відводи у випадках, передбачених цим Законом, оскаржувати рішення, дії або бездіяльність державного виконавця з питань виконавчого провадження у порядку, встановленому цим Законом, подавати додаткові матеріали, заявляти клопотання, брати участь у провадженні виконавчих дій, давати усні та письмові пояснення, висловлювати свої доводи та міркування з усіх питань, що виникають у ході виконавчого провадження, у тому числі під час проведення експертизи, заперечувати проти клопотань, доводів та міркувань інших учасників виконавчого провадження та користуватися іншими правами, наданими законом.

2. Стягувач має право подати заяву про видачу дубліката виконавчого документа, про поновлення строку його пред'явлення до виконання, про відмову від стягнення і повернення виконавчого документа.

3. Сторони мають право укласти мирову угоду про закінчення виконавчого провадження, яка визнається судом, оспорювати належність майна і результати його оцінки, подавати письмові заперечення проти розрахунку державного виконавця щодо розподілу коштів між стягувачами.

4. Інші учасники виконавчого провадження мають право подавати додаткові матеріали, заявляти клопотання, брати участь у провадженні виконавчих дій, давати усні та письмові пояснення, висловлювати свої доводи та міркування з усіх питань, що виникають у ході виконавчого провадження, у тому числі під час проведення експертизи, заперечувати проти клопотань, доводів та міркувань інших учасників виконавчого провадження та користуватися іншими правами, наданими цим Законом для цих осіб.

5. Сторони зобов'язані протягом трьох робочих днів письмово повідомити державного виконавця про повне чи часткове самостійне виконання рішення боржником, а також письмово повідомляти державного виконавця про виникнення обставин, що зумовлюють обов'язкове зупинення виконавчого провадження, про встановлення відстрочки або розстрочки виконання, зміну способу і порядку виконання рішення, зміну місця проживання чи перебування (у тому числі про зміну їх реєстрації) або місцезнаходження, а боржник -фізична особа - про зміну місця роботи.

6. Боржник зобов'язаний:

утримуватися від вчинення дій, які унеможливлюють чи ускладнюють виконання рішення;

надавати у строк, установлений державним виконавцем, достовірні відомості про свої доходи та майно, у тому числі про майно, яким він володіє спільно з іншими особами, про рахунки у банках чи інших фінансових установах;

своєчасно з'являтися за викликом державного виконавця;

письмово повідомляти державному виконавцю про майно, що перебуває в заставі або в інших осіб, а також про кошти та майно, належні боржникові від інших осіб.

7. Особи, які беруть участь у виконавчому провадженні, зобов'язані сумлінно користуватися усіма наданими їм правами з метою забезпечення своєчасного та в повному обсязі вчинення виконавчих дій.

Стаття 13. Участь експертів, спеціалістів та суб'єктів оціночної діяльності - суб'єктів господарювання у виконавчому провадженні

1. Для з'ясування та роз'яснення питань, що виникають під час здійснення виконавчого провадження і потребують спеціальних знань, державний виконавець з власної ініціативи або за заявою сторін призначає своєю постановою експерта або спеціаліста (у разі необхідності - кількох експертів або спеціалістів), а для оцінки майна - суб'єктів оціночної діяльності суб'єктів господарювання.

2. Як експерт або спеціаліст може бути запрошена будь-яка дієздатна особа, яка має необхідні знання, кваліфікацію та досвід роботи у відповідній галузі.

3. Експерт або спеціаліст зобов'язаний надати письмовий висновок, а суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання - письмовий звіт з питань, що містяться в постанові державного виконавця, а також надати усні рекомендації щодо дій, які виконуються за його присутності.

4. Експерт, спеціаліст і суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання мають право на винагороду за надані ними послуги. Розмір винагороди визначається в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Винагорода та інші витрати, зумовлені проведенням експертизи, наданням висновку спеціаліста або звіту суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання належать до витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій.

5. За відмову без поважних причин від надання висновку чи за надання висновку, що містить завідомо неправдиві відомості, експерт несе кримінальну відповідальність, про що він має бути попереджений державним виконавцем. Збитки, завдані сторонам внаслідок видачі такого висновку, підлягають відшкодуванню в порядку, встановленому законом. За недостовірну чи необ'єктивну оцінку майна суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання несе відповідальність у порядку, встановленому законом, а оцінювач - кримінальну відповідальність, про що він має бути попереджений державним виконавцем.

6. Копії постанови державного виконавця про призначення у виконавчому провадженні експерта, спеціаліста або суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання надсилаються сторонам у триденний строк з дня її винесення.

Стаття 14. Участь перекладача у виконавчому провадженні

1. У разі необхідності під час провадження виконавчих дій державний виконавець або сторони (їх представники) можуть запросити перекладача. Перекладачем може бути будь-яка дієздатна особа, яка володіє мовами, знання яких є необхідним для перекладу. Особі, яка потребує послуг перекладача, державний виконавець надає строк для його запрошення, але не більш як десять днів. У разі якщо зазначена особа не забезпечить участі перекладача у визначений строк, його може призначити своєю постановою державний виконавець.

2. Перекладач має право на винагороду за виконану роботу, що належить до витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій. Розмір такої винагороди визначається в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. У разі завідомо неправильного перекладу, а також за відмову виконати обов'язки перекладача особа несе кримінальну відповідальність, про що вона має бути попереджена державним виконавцем.

Стаття 15. Залучення понятих до провадження виконавчих дій

1. Виконавчі дії можуть провадитися за присутності понятих.

2. Присутність понятих обов'язкова під час вчинення виконавчих дій, пов'язаних з примусовим входженням до нежитлових приміщень і сховищ, де зберігається майно боржника, на яке звернено стягнення, або майно стягувача, яке має бути повернене йому в натурі; до житлових будинків і квартир для забезпечення примусового виселення з них та вселення в них; до будинків, квартир та інших приміщень, в яких перебуває дитина, яка має бути передана іншим особам відповідно до рішення суду; під час проведення огляду, арешту, вилучення і передачі майна.

3. Як поняті можуть бути запрошені будь-які дієздатні особи, які не мають особистої заінтересованості у провадженні виконавчих дій і не пов'язані між собою або з учасниками виконавчого провадження родинними зв'язками, підлеглістю чи підконтрольністю. Кількість понятих під час вчинення виконавчих дій не може бути менше двох.

4. Понятий має право знати, для участі у провадженні яких виконавчих дій його запрошено, на підставі якого виконавчого документа вони провадяться, а також робити зауваження з приводу провадження виконавчих дій. Зауваження понятого підлягають занесенню до акта відповідної виконавчої дії. Понятий зобов'язаний засвідчити факт, зміст і результати виконавчих дій, під час провадження яких він був присутній. Перед початком виконавчих дій державний виконавець роз'яснює понятим їхні права і обов'язки, про що зазначається в акті.

5. Поняті мають право на компенсацію витрат, пов'язаних з виконанням обов'язків понятих. Зазначені витрати належать до витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій.

Стаття 16. Відводи у виконавчому провадженні

1. Державний виконавець, експерт, спеціаліст, оцінювач, перекладач не можуть брати участі у виконавчому провадженні і підлягають відводу, якщо вони є близькими родичами сторін, їх представників або інших осіб, які беруть участь у виконавчому провадженні, або заінтересовані в результаті виконання рішення, або є інші обставини, що викликають сумнів у їх неупередженості.

2. За наявності підстав для відводу зазначені особи зобов'язані заявити самовідвід. З тих самих підстав відвід таким особам може бути заявлений стягувачем, боржником або їх представниками. Відвід має бути вмотивованим, викладеним у письмовій формі і може бути заявлений у будь-який час до закінчення виконавчого провадження.

3. Питання про відвід державного виконавця вирішується начальником відділу, якому підпорядкований державний виконавець, про що виноситься постанова.

4. Питання про відвід, самовідвід начальника відділу або всіх державних виконавців зазначеного відділу вирішується керівником відповідного органу державної виконавчої служби вищого рівня.

Постанова про задоволення чи відмову у задоволенні відводу, самовідводу начальника відділу або всіх державних виконавців зазначеного відділу може бути оскаржена в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

5. Питання про відвід експерта, спеціаліста, оцінювача чи перекладача вирішується шляхом винесення вмотивованої постанови державного виконавця.

6. У разі відводу державного виконавця виконавчий документ передається у встановленому порядку іншому державному виконавцеві або іншому органу державної виконавчої служби.

7. Відмова у задоволенні відводу державного виконавця, експерта, спеціаліста, оцінювача, перекладача може бути оскаржена в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

8. Посадові особи, які мають право на розгляд питання про відвід державного виконавця, експерта, спеціаліста, оцінювача чи перекладача, зобов'язані розглянути заяву про відвід або самовідвід у строк до п'яти робочих днів.

Глава 3. ЗАГАЛЬНІ УМОВИ ТА ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 17. Виконавчі документи за рішеннями, що підлягають примусовому виконанню державною виконавчою службою

1. Примусове виконання рішень здійснюється державною виконавчою службою на підставі виконавчих документів, визначених цим Законом.

2. Відповідно до цього Закону підлягають виконанню державною виконавчою службою такі виконавчі документи:

1) виконавчі листи, що видаються судами, і накази господарських судів, у тому числі на підставі рішень третейського суду та рішень Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті і Морської арбітражної комісії при Торгово-промисловій палаті;

2) ухвали, постанови судів у цивільних, господарських, адміністративних, кримінальних справах та справах про адміністративні правопорушення у випадках, передбачених законом;

3) судові накази;

4) виконавчі написи нотаріусів;

5) посвідчення комісій по трудових спорах, що видаються на підставі відповідних рішень таких комісій;

6) постанови органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення у випадках, передбачених законом;

7) постанови державного виконавця про стягнення виконавчого збору, витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій і накладенням штрафу;

8) рішення інших органів державної влади, якщо їх виконання за законом покладено на державну виконавчу службу;

9) рішення Європейського суду з прав людини з урахуванням особливостей, передбачених Законом України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини».

Стаття 18. Вимоги до виконавчого документа

1. У виконавчому документі зазначаються:

1) назва і дата видачі документа, найменування органу, прізвище та ініціали посадової особи, що його видали;

2) дата прийняття і номер рішення, згідно з яким видано документ;

3) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, власне ім'я та по батькові за наявності) (для фізичних осіб) стягувача і боржника, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), ідентифікаційний код суб'єкта господарської діяльності стягувача та боржника за наявності (для юридичних осіб), індивідуальний ідентифікаційний номер стягувача та боржника за наявності (для фізичних осіб - платників податків), а також інші дані, якщо вони відомі суду чи іншому органу, що видав виконавчий документ, які ідентифікують стягувача та боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню, зокрема, дата народження боржника та його місце роботи (для фізичних осіб), місцезнаходження майна боржника, рахунки стягувача та боржника тощо;

4) резолютивна частина рішення;

5) дата набрання законної (юридичної) сили рішенням;

6) строк пред'явлення виконавчого документа до виконання.

2. У разі якщо рішення ухвалено на користь кількох позивачів або проти кількох відповідачів, а також якщо належить передати майно, що перебуває в кількох місцях, у виконавчому документі зазначаються один боржник та один стягувач, а також визначається, в якій частині необхідно виконати таке рішення, або зазначається, що обов'язок чи право стягнення є солідарним.

3. Виконавчий документ повинен бути підписаний уповноваженою посадовою особою із зазначенням її прізвища та ініціалів і скріплений печаткою. Скріплення виконавчого документа гербовою печаткою є обов'язковим у разі, якщо орган (посадова особа), який видав виконавчий документ, за законом зобов'язаний мати печатку із зображенням Державного Герба України.

4. Законом можуть бути встановлені також інші додаткові вимоги до виконавчих документів.

Стаття 19. Підстави для відкриття виконавчого провадження

1. Державний виконавець відкриває виконавче провадження на підставі виконавчого документа, зазначеного в статті 17 цього Закону:

1) за заявою стягувача або його представника про примусове виконання рішення;

2) за заявою прокурора у випадках представництва інтересів громадянина або держави в суді;

3) у разі якщо виконавчий лист надійшов від суду на підставі ухвали про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду в порядку, встановленому законом;

4) в інших передбачених законом випадках.

2. У заяві про відкриття виконавчого провадження стягувач вправі зазначити відомості, що ідентифікують боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню рішення (рахунок боржника, місце роботи чи отримання ним інших доходів, місцезнаходження його майна тощо), а також шляхи отримання ним коштів, стягнутих з боржника.

3. У заяві про відкриття виконавчого провадження щодо виконання рішення про майнове стягнення стягувач має право просити державного виконавця накласти арешт на майно та кошти боржника та оголосити заборону на його відчуження.

4. Під час пред'явлення виконавчого документа або його дубліката до виконання разом з ним подаються:

1) у разі виконання рішення про конфіскацію майна засудженого за вироком суду - копія опису майна і копія вироку. У разі відсутності у справі опису майна засудженого надсилається довідка про те, що опис майна не проводився;

2) у разі виконання рішення про конфіскацію майна за постановою суду - копія протоколу вилучення майна, що підлягає конфіскації, або довідка про відсутність такого майна;

3) у судових справах, за якими застосовано заходи забезпечення позовних вимог, - копії документів, що підтверджують виконання ухвали суду про забезпечення позову, у разі якщо такі заходи застосовувалися судом.

Стаття 20. Місце виконання рішення

1. Виконавчі дії провадяться державним виконавцем за місцем проживання, перебування, роботи боржника або за місцезнаходженням його майна. У разі якщо боржник є юридичною особою, то виконання провадиться за місцезнаходженням його постійно діючого органу або майна. Право вибору місця виконання між кількома органами державної виконавчої служби, що можуть вчиняти виконавчі дії з виконання рішення на території, на яку поширюються їх функції, належить стягувачу.

2. Виконання рішення, яке зобов'язує боржника вчинити певні дії, здійснюється державним виконавцем за місцем проведення таких дій.

3. Державний виконавець вправі провадити виконавчі дії щодо виявлення та звернення стягнення на кошти, які перебувають на рахунках та вкладах боржника у банках чи інших фінансових установах, на рахунки в цінних паперах у депозитаріях на території, на яку поширюється юрисдикція України.

4. У разі необхідності перевірки інформації щодо наявності боржника чи його майна або його місця роботи на території, на яку не поширюється компетенція державного виконавця, державний виконавець може своєю мотивованою постановою, затвердженою начальником відділу, якому він безпосередньо підпорядкований, доручити проведення перевірки вказаної інформації відповідному відділу державної виконавчої служби. Державний виконавець відділу державної виконавчої служби, якому доручено проведення перевірки зазначеної інформації, у разі виявлення майна боржника повинен здійснити його опис та арешт. Виконавчі дії за дорученням проводяться у строк не пізніше десяти робочих днів з моменту надходження до відділу державної виконавчої служби відповідної постанови державного виконавця в межах виконавчого провадження, у якому винесено цю постанову. За результатами проведених дій складається акт, що направляється державному виконавцю, який виніс постанову.

5. У разі якщо у процесі виконавчого провадження державним виконавцем отримано документальне підтвердження про зміну або встановлення місця проживання, перебування чи місцезнаходження боржника, його майна, місця його роботи на території, на яку не поширюється компетенція державного виконавця, та з'ясувалося, що майно боржника, на яке можна звернути стягнення, відсутнє на території, на яку поширюється компетенція державного виконавця, державний виконавець не пізніше наступного дня з моменту, коли йому стали відомі зазначені обставини, надсилає виконавчий документ за новим місцем проживання чи місцезнаходженням боржника, місцем його роботи чи місцезнаходженням майна боржника, про що повідомляє стягувачу.

6. У разі якщо у процесі виконавчого провадження з'ясувалося, що майна боржника, на яке можливо звернути стягнення, недостатньо для задоволення в повному обсязі вимог стягувача, але майно боржника виявлено на території іншого органу державної виконавчої служби, державний виконавець звертає стягнення на таке майно в порядку, передбаченому цим Законом, за погодженням з начальником відділу державної виконавчої служби, якому він підпорядкований, та за умови, що стягувач авансує витрати на організацію та проведення виконавчих дій. Про вчинення виконавчих дій на території іншого органу державної виконавчої служби державний виконавець повідомляє начальникові такого органу. У разі якщо стягувач не здійснив авансування витрат на організацію та проведення виконавчих дій на території іншого органу державної

виконавчої служби, державний виконавець звертає стягнення на наявне майно боржника і після розподілу стягнутих коштів, якщо їх обсяг недостатній для задоволення в повному обсязі вимог стягувача, надсилає виконавчий документ до органу державної виконавчої служби за місцезнаходженням іншого майна боржника.

7. Виконавче провадження може бути передано від одного органу державної виконавчої служби до іншого, від одного державного виконавця до іншого в порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

8. Спори про місце здійснення виконавчих дій між органами державної виконавчої служби не допускаються.

Стаття 21. Підвідомчість виконавчих проваджень відділам примусового виконання рішень

1. На відділ примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України покладається виконання рішень, за якими:

1) боржниками є Апарат Верховної Ради України, Адміністрація Президента України, вищі чи центральні органи виконавчої влади, Конституційний Суд України, Верховний Суд України, вищі спеціалізовані суди, апеляційні суди, Генеральна прокуратура України, прокуратури Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, військові прокуратури регіонів та військова прокуратура Військово-Морських Сил України, Вища рада юстиції, Національний банк України, Рахункова палата, Управління справами Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські ради або обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації та їх структурні підрозділи, інші органи державної влади та їх посадові особи;

2) сума зобов'язання становить десять та більше мільйонів гривень або еквівалентну суму в іноземній валюті.

2. На відділ примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головного управління юстиції в областях, містах Києві та Севастополі покладається виконання рішень, за якими:

1) боржниками є територіальні підрозділи центральних органів виконавчої влади, місцеві суди, міські, районні або селищні ради чи районні державні адміністрації та їх структурні підрозділи, міські, районні, міжрайонні, інші прирівняні до них прокуратури, військові прокуратури гарнізонів, інші територіальні підрозділи органів державної влади та їх посадові особи;

2) сума зобов'язання становить від трьох до десяти мільйонів гривень або еквівалентну суму в іноземній валюті.

3. Інші виконавчі провадження, що перебувають на виконанні в органах державної виконавчої служби, можуть передаватися до відділів примусового виконання рішень в установленому Міністерством юстиції України порядку.

Стаття 22. Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання

1. Виконавчі документи можуть бути пред'явлені до виконання в такі строки:

1) посвідчення комісій по трудових спорах, постанови судів у справах про адміністративні правопорушення та постанови органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення, - протягом трьох місяців;

2) інші виконавчі документи - протягом року, якщо інше не передбачено законом.

2. Строки, зазначені у частині першій цієї статті, встановлюються для:

1) виконання судових рішень - з наступного дня після набрання рішенням законної сили чи закінчення строку, встановленого у разі відстрочки чи розстрочки виконання рішення, а в разі якщо судове рішення підлягає негайному виконанню, - з наступного дня після його постановлення;

2) виконання рішень комісій по трудових спорах - з дня видачі посвідчення на примусове виконання рішення;

3) інших виконавчих документів з наступного дня після їх набрання ними юридичної сили, якщо інше не передбачено законом.

3. Рішення про стягнення періодичних платежів (у справах про стягнення аліментів, про відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом чи іншим ушкодженням здоров'я, втратою годувальника тощо) можуть бути пред'явлені для виконання протягом усього періоду, на який присуджені платежі.

4. Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання встановлюються для кожного платежу окремо.

Стаття 23. Переривання строку давності пред'явлення виконавчого документа до виконання

1. Строки пред'явлення виконавчого документа до виконання перериваються:

1) пред'явленням виконавчого документа до виконання;

2) частковим виконанням рішення боржником;

3) наданням судом, який видав виконавчий документ, відстрочки або розстрочки виконання рішення.

2. Після переривання строку пред'явлення виконавчого документа до виконання перебіг строку поновлюється. Час, що минув до переривання строку, до нового строку не зараховується.

3. У разі повернення виконавчого документа стягувачу у зв'язку з неможливістю в повному обсязі або частково виконати рішення строк пред'явлення виконавчого документа до виконання після переривання встановлюється з дня його повернення, а в разі повернення виконавчого документа у зв'язку із встановленим законом забороною щодо звернення стягнення на майно чи кошти боржника, а також проведення інших виконавчих дій стосовно боржника, - з моменту закінчення дії відповідної заборони.

Стаття 24. Поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання

1. Державний виконавець відмовляє у прийнятті до провадження виконавчого документа, строк пред'явлення для примусового виконання якого закінчився, про що виносить відповідну постанову.

2. Стягувач, який пропустив строк пред'явлення виконавчого документа до виконання, має право звернутися із заявою про поновлення строку пред'явлення до суду, який видав виконавчий документ, або до суду за місцем виконання. Суд розглядає таку заяву в десятиденний строк, якщо інше не передбачено законом.

3. Для інших виконавчих документів пропущений строк поновленню не підлягає.

Стаття 25. Прийняття виконавчого документа до виконання

1. Державний виконавець зобов'язаний прийняти до виконання виконавчий документ і відкрити виконавче провадження, якщо не закінчився строк пред'явлення такого документа до виконання, він відповідає вимогам, передбаченим цим Законом, і пред'явлений до виконання до відповідного органу державної виконавчої служби.

2. Державний виконавець протягом трьох робочих днів з дня надходження до нього виконавчого документа виносить постанову про відкриття виконавчого провадження.

У постанові державний виконавець вказує про необхідність боржнику самостійно виконати рішення у строк до семи днів з моменту винесення постанови (у разі виконання рішення про примусове виселення боржника - у строк до п'ятнадцяти днів) та зазначає, що у разі ненадання боржником документального підтвердження виконання рішення буде розпочате примусове виконання цього рішення із стягненням з боржника виконавчого збору і витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій, передбачених цим Законом. За заявою стягувача державний виконавець одночасно з винесенням постанови про відкриття виконавчого провадження може накласти арешт на майно та кошти боржника, про що виноситься відповідна постанова.

3. Виконавчий документ, виданий на підставі рішення, яким надано відстрочку виконання, приймається державним виконавцем до виконання після закінчення строку відстрочки в межах строку, встановленого для його пред'явлення.

4. У разі відкриття виконавчого провадження за виконавчим документом про конфіскацію майна, стягнення періодичних платежів, забезпечення позовних вимог або якщо рішення підлягає негайному виконанню строк, встановлений частиною другою цієї статті, не надається.

5. Копії постанови про відкриття виконавчого провадження надсилаються не пізніше наступного робочого дня стягувачу та боржникові.

6. Постанова про відкриття виконавчого провадження може бути оскаржена сторонами у десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 26. Відмова у відкритті виконавчого провадження

1. Державний виконавець відмовляє у відкритті виконавчого провадження у разі:

1) пропуску встановленого строку пред'явлення документів до виконання;

2) неподання виконавчого документа, зазначеного у статті 17 цього Закону, та неподання заяви про відкриття виконавчого провадження у випадках, передбачених цим Законом;

3) якщо рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, не набрало законної (юридичної) сили, крім випадків, коли воно у встановленому законом порядку допущено до негайного виконання;

4) пред'явлення виконавчого документа до органу державної виконавчої служби не за місцем або не за підвідомчістю виконання рішення;

5) якщо не закінчилася відстрочка виконання рішення, надана судом, яким постановлено рішення;

6) невідповідності виконавчого документа вимогам, передбаченим статтею 18 цього Закону;

7) якщо виконавчий документ повернуто стягувачу за його заявою, крім виконавчих документів про стягнення аліментів та інших періодичних платежів;

8) наявності інших передбачених законом обставин, що виключають здійснення виконавчого провадження.

2. Про відмову у відкритті виконавчого провадження державний виконавець виносить постанову протягом трьох робочих днів, а за рішенням, що підлягає негайному виконанню, - не пізніше наступного робочого дня з дня надходження виконавчого документа і не пізніше наступного дня надсилає її заявникові разом з виконавчим документом.

3. У разі відмови у відкритті виконавчого провадження на підставі пункту 6 частини першої цієї статті державний виконавець роз'яснює заявникові право на звернення до суду чи іншого органу (посадової особи), які видали виконавчий документ, щодо приведення його у відповідність з вимогами статті 18 цього Закону.

4. Постанова державного виконавця про відмову у відкритті виконавчого провадження може бути оскаржена заявником у десятиденний строк з дня її надходження у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 27. Початок примусового виконання рішень

1. У разі ненадання боржником у строки, встановлені частиною другою статті 25 цього Закону для самостійного виконання рішення, документального підтвердження повного виконання рішення державний виконавець на наступний день після закінчення відповідних строків розпочинає примусове виконання рішення.

2. У разі якщо при відкритті виконавчого провадження державним виконавцем накладено арешт на майно та кошти боржника, боржник за погодженням з державним виконавцем має право у строк до початку примусового виконання рішення реалізувати належне йому майно чи передати кошти в рахунок повного або часткового погашення боргу за виконавчим документом. У разі продажу майна боржника покупець цього майна повинен внести кошти за придбане майно на рахунок органу державної виконавчої служби у строк до початку примусового виконання рішення. Після внесення покупцем коштів арешт з проданого майна боржника знімається за постановою державного виконавця.

3. У разі отримання документального підтвердження про повне виконання рішення, боржником до початку його примусового виконання державний виконавець закінчує виконавче провадження в порядку, встановленому цим Законом. Виконавчий збір та витрати, пов'язані з організацією та проведенням виконавчих дій, у такому разі з боржника не стягуються.

Стаття 28. Виконавчий збір

1. У разі невиконання боржником рішення майнового характеру у строк, встановлений частиною другою статті 25 цього Закону для самостійного його виконання, постановою державного виконавця з боржника стягується виконавчий збір у розмірі 10 відсотків суми, що підлягає стягненню, або вартості майна боржника, що підлягає передачі стягувачу за виконавчим документом. У разі невиконання боржником у той самий строк рішення немайнового характеру виконавчий збір стягується в розмірі сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з боржника - фізичної особи і в розмірі вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з боржника - юридичної особи. У зазначених розмірах виконавчий збір стягується з боржника також у разі повернення виконавчого документа без виконання за письмовою заявою стягувача та у разі самостійного виконання боржником рішення після початку його примусового виконання, зокрема шляхом перерахування коштів безпосередньо на рахунок стягувача. Постанова про стягнення виконавчого збору може бути оскаржена в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

2. Виконавчий збір не стягується за виконавчими документами про конфіскацію майна, стягнення періодичних платежів, стягнення виконавчого збору, накладення арешту на майно для забезпечення позовних вимог, відшкодування витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій, і стягнення штрафів, накладених відповідно до вимог цього Закону.

3. Постанова про стягнення виконавчого збору виноситься при першому надходженні виконавчого документа державному виконавцю. При наступних пред'явленнях до виконання виконавчого документа державному виконавцеві виконавчий збір стягується в частині, що не була стягнута при попередньому виконанні.

4. Розмір фактично стягнутого з боржника виконавчого збору державний виконавець зазначає у виконавчому документі.

5. У разі якщо стягнутої з боржника суми недостатньо для задоволення в повному обсязі вимог стягувача, виконавчий збір сплачується пропорційно до стягнутої суми.

6. У разі закінчення виконавчого провадження у зв'язку із скасуванням рішення, що підлягало виконанню на основі виконавчого документа, виконавчий збір повертається боржникові.

7. У разі завершення виконавчого провадження з виконання рішення немайнового характеру та в разі закінчення виконавчого провадження з підстав, передбачених статтею 49 цього Закону, якщо виконавчий збір не стягнуто, державний виконавець не пізніше наступного робочого дня після завершення (закінчення) такого виконавчого провадження відкриває виконавче провадження за постановою про стягнення виконавчого збору.

Стаття 29. Час провадження виконавчих дій

1. Виконавчі дії провадяться державним виконавцем у робочі дні не раніше шостої і не пізніше двадцять другої години, якщо інше не передбачено цією статтею. Конкретний час провадження виконавчих дій визначається державним виконавцем. Сторони виконавчого провадження мають право пропонувати зручний для них час провадження виконавчих дій.

2. Виконавчі дії в неробочі та святкові дні, встановлені законом, провадяться у час, передбачений частиною першою цієї статті, у разі якщо зволікання неможливе або якщо такі дії не можуть бути проведені в інші дні з вини боржника, на підставі постанови державного виконавця, затвердженої начальником відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець.

3. Провадження виконавчих дій у нічний час допускається у разі, якщо невиконання рішення створює загрозу життю чи здоров'ю громадян або якщо виконавчі дії, розпочаті до двадцять другої години, необхідно продовжити, але з наступним повідомленням начальника відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, не пізніше наступного робочого дня після проведення таких дій.

Стаття 30. Строк здійснення виконавчого провадження

1. Державний виконавець провадить виконавчі дії з виконання рішення до завершення виконавчого провадження у встановленому цим Законом порядку, а саме:

закінчення виконавчого провадження - згідно із статтею 49 цього Закону; повернення виконавчого документа стягувачу - згідно із статтею 47 цього Закону; повернення виконавчого документа до суду чи іншого органу (посадовій особі), який його видав, - згідно із статтею 48 цього Закону.

2. Державний виконавець зобов'язаний провести виконавчі дії з виконання рішення протягом шести місяців з дня винесення постанови про відкриття виконавчого провадження, а з виконання рішення немайнового характеру - у двомісячний строк. Строк здійснення виконавчого провадження не включає час відкладення провадження виконавчих дій або зупинення виконавчого провадження на період проведення експертизи чи оцінки майна, виготовлення технічної документації на майно, реалізації майна боржника, час перебування виконавчого документа на виконанні в адміністрації підприємства, установи чи організації, фізичної особи, фізичної особи - підприємця, які здійснюють відрахування із заробітної плати (заробітку), пенсії та інших доходів боржника. Строк здійснення зведеного виконавчого провадження обчислюється з моменту приєднання до такого провадження останнього виконавчого документа.

3. Негайному виконанню підлягають рішення:

1) про стягнення аліментів, заробітної плати в межах платежів, вирахуваних за один місяць, а також про стягнення усієї суми боргу за такими виплатами, якщо рішенням передбачено її негайне стягнення;

2) про поновлення на роботі чи на попередній посаді незаконно звільненого або переведеного працівника;

3) в інших випадках, якщо негайне виконання передбачено законом і про це зазначено у виконавчому документі.

4. У разі якщо рішення підлягає негайному виконанню, державний виконавець відкриває виконавче провадження не пізніше наступного робочого дня після надходження документів, зазначених у статті 17 цього Закону, і невідкладно розпочинає його примусове виконання.

Стаття 31. Надсилання документів виконавчого провадження

1. Копії постанов державного виконавця та інші документи виконавчого провадження (далі - документи виконавчого провадження), що державний виконавець зобов'язаний довести до відома сторін та інших учасників виконавчого провадження, надсилаються адресатам із супровідними листами простою кореспонденцією, крім постанов про відкриття виконавчого провадження або відмову у відкритті виконавчого провадження, про повернення виконавчого документа стягувачу відповідно до статті 47 цього Закону, що надсилаються рекомендованим листом з повідомленням про вручення. Боржник вважається повідомленим про відкриття виконавчого провадження, якщо йому надіслано постанову про відкриття виконавчого провадження за адресою, зазначеною у виконавчому документі.

2. За умови авансування стягувачем у порядку, передбаченому цим Законом, витрат на організацію та проведення виконавчих дій документи виконавчого провадження можуть надсилатися його учасникам рекомендованими листами.

3. За письмовою заявою учасників виконавчого провадження документи виконавчого провадження можуть надсилатися адресатам каналами факсимільного зв'язку або електронною поштою. Документи виконавчого провадження, надіслані каналами факсимільного зв'язку або електронною поштою, вважаються врученими за наявності належного підтвердження їх одержання адресатами.

4. Державний виконавець або уповноважена ним особа може особисто вручити документи виконавчого провадження сторонам або іншим учасникам виконавчого провадження під розписку.

5. Належним чином оформлена відмова сторін виконавчого провадження від одержання документів виконавчого провадження не є перешкодою для проведен-

ня подальших виконавчих дій у встановленому цим Законом порядку.

6. У разі звернення стягнення на заробітну плату (заробіток), пенсію, стипендію чи інші доходи боржника документи виконавчого провадження можуть бути вручені представникам адміністрації підприємства, установи та організації, фізичній особі, фізичній особі -підприємцю, у якої працює боржник, особисто державним виконавцем або уповноваженою ним особою під розписку.

Стаття 32. Заходи примусового виконання рішень

1. Заходами примусового виконання рішень є:

1) звернення стягнення на кошти та інше майно (майнові права) боржника, у тому числі якщо вони перебувають в інших осіб або належать боржникові від інших осіб;

2) звернення стягнення на заробітну плату (заробіток), доходи, пенсію, стипендію боржника;

3) вилучення в боржника і передача стягувачу певних предметів, зазначених у рішенні;

4) інші заходи, передбачені рішенням.

Стаття 33. Особливості виконання рішень у разі відкриття кількох виконавчих проваджень щодо одного боржника

1. У разі якщо в органі державної виконавчої служби відкрито кілька виконавчих проваджень про стягнення коштів з одного боржника, вони об'єднуються у зведене виконавче провадження і на майно боржника накладається арешт у межах загальної суми стягнення, виконавчого збору і можливих витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій.

2. У разі якщо виконавчі провадження про стягнення коштів з одного боржника відкриті у кількох органах державної виконавчої служби, об'єднання виконавчих проваджень у зведене здійснюється в порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

Стаття 34. Роз'яснення рішень, виконавчих документів, які підлягають примусовому виконанню

1. У разі якщо викладена у виконавчому документі резолютивна частина рішення є незрозумілою, державний виконавець або сторони виконавчого провадження мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про роз'яснення відповідного рішення.

2. У разі якщо, зміст виконавчого документа є незрозумілим, державний виконавець або сторони виконавчого провадження мають право звернутися до органу (посадової особи), який видав виконавчий документ, із заявою про роз'яснення змісту цього документа.

3. Суд або орган (посадова особа), який видав виконавчий документ, зобов'язаний розглянути заяву державного виконавця у десятиденний строк з дня її надходження і у разі необхідності дати відповідне роз'яснення рішення чи змісту документа, не змінюючи їх редакції.

Стаття 35. Відкладення провадження виконавчих дій

1. За наявності обставин, що перешкоджають провадженню виконавчих дій, або у разі несвоєчасного одержання сторонами документів виконавчого провадження, внаслідок чого вони були позбавлені можливості скористатися правами, наданими їм цим Законом, державний виконавець може відкласти виконавчі дії за заявою стягувача чи боржника або з власної ініціативи на строк до десяти робочих днів. Про відкладення провадження виконавчих дій державний виконавець виносить відповідну постанову, про що повідомляє сторонам.

2. Постанова державного виконавця про відкладення провадження виконавчих дій може бути оскаржена у триденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 36. Відстрочка або розстрочка виконання, встановлення чи зміна способу і порядку виконання рішення

1. За наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим, державний виконавець за власною ініціативою чи за заявою сторін, а також самі сторони мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про відстрочку або розстрочку виконання, а також про встановлення або зміну способу і порядку виконання.

2. Питання про відстрочку або розстрочку виконання, встановлення чи зміну способу і порядку виконання розглядається судом у встановлений законом строк. Відповідне рішення може бути оскаржене у встановленому законом порядку.

3. Щодо інших рішень відстрочка або розстрочка виконання, встановлення чи зміна способу і порядку виконання не допускаються.

4. Рішення про розстрочку виконується в частині та у строки, встановлені цим рішенням.

5. Законом можуть встановлюватися особливості щодо надання відстрочки або розстрочки виконання рішення.

Стаття 37. Обставини, що зумовлюють обов'язкове зупинення виконавчого провадження

1. Виконавче провадження підлягає обов'язковому зупиненню у разі:

1) смерті, оголошення померлим чи визнання безвісно відсутнім стягувача або боржника, або припинення юридичної особи, якщо встановлені судом правовідносини допускають правонаступництво;

2) визнання стягувача або боржника недієздатним;

3) проходження боржником строкової військової служби у Збройних Силах України, передбачених законом інших військових формуваннях, якщо згідно з умовами служби провадження виконавчих дій неможливе, чи на прохання стягувача, який проходить строкову військову службу в Збройних Силах України або інших військових формуваннях;

4) зупинення судом стягнення на підставі виконавчого документа;

5) прийняття судом до розгляду скарги на постанову органу (посадової особи), уповноваженого розглядати справи про адміністративні правопорушення;

6) зупинення виконання відповідного рішення або виконавчого провадження посадовою особою, якій законом надано таке право;

7) зупинення судом реалізації арештованого майна;

8) порушення господарським судом провадження у справі про банкрутство боржника, якщо відповідно до закону на вимогу стягувача поширюється дія мораторію, запровадженого господарським судом, крім випадків перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від реалізації майна боржника), а також у разі звернення стягнення на заставлене майно та виконання рішень у немайнових спорах;

9) запровадження Національним банком України мораторію на задоволення вимог кредиторів банку, крім рішень щодо виконання зобов'язань, пов'язаних з обслуговуванням господарської діяльності банку, у тому числі з виплатою заробітної плати, авторської винагороди, відшкодуванням шкоди, завданої життю та здоров'ю працівників банку, а також вимог кредиторів щодо виплати заробітної плати, аліментів, пенсій, стипендій, соціальної допомоги в межах, установлених тимчасовим адміністратором лімітів;

10) сплати боржником або іншим гарантом у встановленому законодавством порядку (у тому числі за договорами про відшкодування ядерної шкоди) коштів на відшкодування ядерної шкоди, що дорівнюють або перевищують встановлені законом межу відповідальності оператора ядерної, установки. Для обчислення сплачені кошти підлягають перерахуванню у Спеціальні права запозичення, що встановлюються Міжнародним валютним фондом, за офіційним курсом Національного банку України на день сплати;

11) прийняття судом до розгляду касаційної скарги прокурора на рішення суду;

12) звернення до суду із заявою про заміну вибулої сторони правонаступником у порядку, встановленому частиною п'ятою статті 8 цього Закону;

13) надання судом, який видав виконавчий документ, відстрочки виконання рішення;

14) наявності коштів за договорами банківського рахунку або банківського вкладу, які боржник не має права вимагати до закінчення строку дії таких договорів, у разі відсутності іншого майна боржника, на яке може бути звернуто стягнення;

15) внесення підприємства паливно-енергетичного комплексу до Реєстру підприємств паливно-енергетичного комплексу, які беруть участь у процедурі погашення заборгованості відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу».

2. Виконавче провадження на підставі, передбаченій пунктом 7 частини першої цієї статті, зупиняється лише в частині звернення стягнення на майно, реалізацію якого зупинено судом.

3. Виконавче провадження з підстави, передбаченої пунктом 15 частини першої цієї статті, не зупиняється за рішеннями про виплату заробітної плати, відшкодування матеріальної (майнової) шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю, стягнення аліментів.

Стаття 38. Право державного виконавця зупинити виконавче провадження

1. Виконавче провадження може бути зупинено:

1) у разі звернення державного виконавця до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про роз'яснення рішення, що підлягає виконанню, про відстрочку або розстрочку виконання, а також про встановлення чи зміну способу і порядку виконання;

2) у разі прохання боржника, який проводить строкову службу у складі Збройних Сил України чи інших передбачених законом військових формувань, якщо рішення неможливо виконати без його участі;

3) у разі перебування боржника на лікуванні у стаціонарному лікувальному закладі, якщо рішення неможливо виконати без його участі;

4) у разі оголошення розшуку боржника - фізичної особи, транспортних засобів боржника або розшуку дитини;

5) за заявою стягувача у разі його перебування у відпустці за межами населеного пункту, де він проживає.

Стаття 39. Порядок і строки зупинення виконавчого провадження

1. Державний виконавець виносить вмотивовану постанову про зупинення виконавчого провадження з підстав, передбачених статтями 37 і 38 цього Закону, яка затверджується начальником або заступником начальника відділу, якому підпорядкований державний виконавець. Постанову про зупинення виконавчого провадження з підстав, передбачених статтею 37 цього Закону, державний виконавець виносить не пізніше наступного робочого дня, коли йому стало відомо про такі обставини. Копія постанови надсилається сторонам у триденний строк.

2. Виконавче провадження зупиняється у випадках, передбачених:

пунктами 1 і 2 частини першої статті 37 цього Закону, - до визначення правонаступників боржника або призначення опікуна недієздатному боржникові;

пунктами 3, 4, 6-10 і 12-14 частини першої статті 37 цього Закону, пунктами 2-5 частини першої статті 38 цього Закону, - до закінчення строку дії зазначених обставин;

пунктами 5 і 11 частини першої статті 37 цього Закону, пунктом 1 частини першої статті 38 цього Закону, - до розгляду питання по суті;

пунктом 15 статті 37 цього Закону, - до закінчення строку дії процедури погашення заборгованості підприємствами паливно-енергетичного комплексу, визначеного Законом України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу».

3. Постанова про зупинення виконавчого провадження може бути оскаржена у десятиденний строк в порядку, встановленому цим Законом. Строки зупинення виконавчого провадження можуть бути скорочені судом.

4. Протягом строку, на який виконавче провадження зупинено, виконавчі дії не провадяться. Накладений державним виконавцем арешт на майно боржника, у тому числі на кошти на рахунках і вкладах боржника у банках та інших фінансових установах, не знімається. У період зупинення виконавчого провадження державний виконавець має право звертатися до суду в порядку, встановленому цим Законом, а також вживати заходів щодо розшуку боржника (його майна) або перевірки його майнового стану.

5. Після усунення обставин, які стали підставою для зупинення виконавчого провадження, державний виконавець протягом трьох днів з моменту, коли йому стало про це відомо, зобов'язаний своєю постановою поновити виконавче провадження за власною ініціативою або за заявою стягувача. Копії постанови надсилаються сторонам у триденний строк.

6. Якщо арештоване майно боржника передано для реалізації, копії постанов про зупинення та поновлення виконавчого провадження надсилаються підприємству, установі, організації, які здійснюють таку . реалізацію.

Стаття 40. Оголошення розшуку

1. У разі відсутності відомостей про місце проживання, перебування чи місцезнаходження боржника - фізичної особи, а також дитини за виконавчими документами про відібрання дитини державний виконавець звертається до суду з поданням про винесення ухвали про розшук боржника або дитини. У разі необхідності розшуку транспортного засобу боржника державний виконавець виносить постанову про такий розшук, яка є обов'язковою для виконання органами внутрішніх справ.

2. Розшук боржника - фізичної особи, дитини, розшук транспортних засобів боржника здійснюють органи внутрішніх справ, а розшук боржника - юридичної особи та іншого майна боржника організовує державний виконавець. Розшук оголошується відповідно за місцем виконання рішення або за останнім відомим місцем проживання, перебування, місцезнаходженням боржника чи місцезнаходженням його майна, або за місцем проживання (місцезнаходженням) стягувача.

3. Витрати органів внутрішніх справ, пов'язані з розшуком боржника - фізичної особи, дитини за виконавчими документами про відібрання дитини або транспортних засобів боржника, стягуються з боржника за ухвалою суду. Витрати, пов'язані з організацією розшуку боржника - юридичної особи або іншого майна боржника, стягуються з боржника у порядку, встановленому цим Законом.

4. Незвернення державного виконавця до суду у випадках, передбачених частиною першою цієї статті, а також інші дії та бездіяльність державного виконавця, пов'язані з розшуком боржника або його майна, можуть бути оскаржені у десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 41. Витрати виконавчого провадження

1. Витрати органів державної виконавчої служби, пов'язані з організацією та проведенням виконавчих дій щодо забезпечення примусового виконання рішень, є витратами виконавчого провадження.

2. Витрати виконавчого провадження здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України та коштів виконавчого провадження, які використовуються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Кошти виконавчого провадження складаються з:

1) коштів виконавчого збору, стягнутого з боржника;

2) авансового внеску стягувача на організацію та проведення виконавчих дій;

3) стягнутих з боржника витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій;

4) інших надходжень, що не суперечать законодавству.

4. До витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій, належать кошти, за рахунок яких здійснено оплату:

1) перевезення, зберігання і реалізації майна боржника;

2) послуг експертів, суб'єктів оціночної діяльності - суб'єктів господарювання та інших осіб, залучених у встановленому законом порядку до провадження виконавчих дій;

3) поштового переказу стягувачу стягнених аліментних сум;

4) проведення розшуку боржника, його майна або розшуку дитини;

5) розміщення оголошення в засобах масової інформації;

6) виготовлення та пересилання документів виконавчого провадження, ведення Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень;

7) інших витрат, необхідних для забезпечення належної організації виконання рішень органами державної виконавчої служби.

5. Про стягнення з боржника витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій, державний виконавець виносить постанову, яка затверджується начальником відповідного відділу державної виконавчої служби. Зазначена постанова надсилається сторонам не пізніше наступного робочого дня після її винесення і може бути оскаржена ними до суду у десятиденний строк.

Стаття 42. Авансування витрат на організацію та проведення виконавчих дій

1. З метою забезпечення провадження виконавчих дій стягувач може за погодженням з державним виконавцем внести на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби певну грошову суму для здійснення необхідних витрат або покриття їх частини, якщо інше не передбачено цим Законом.

2. Після завершення виконавчого провадження авансовий внесок повністю повертається стягувачу, якщо інше не передбачено цим Законом.

Стаття 43. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум

1. Розподіл стягнутих державним виконавцем з боржника за виконавчим провадженням грошових сум (у тому числі одержаної від реалізації майна боржника) здійснюється у такому порядку:

1) у першу чергу повертається авансовий внесок сторін та інших осіб на організацію та проведення виконавчих дій;

2) У другу чергу компенсуються витрати державної виконавчої служби, пов'язані з організацією та проведенням виконавчих дій, не покриті авансовим внеском сторін та інших осіб;

3) у третю чергу задовольняються вимоги стягувача та стягується виконавчий збір у розмірі 10 відсотків фактично стягнутої суми;

4) у четверту чергу стягуються штрафи, накладені державним виконавцем відповідно до вимог цього Закону.

2. Розподіл грошових сум у черговості, зазначеній у частині першій цієї статті, здійснюється по мірі їх стягнення.

3. Сума, що залишилася після сплати штрафів, повертається боржнику.

Стаття 44. Черговість задоволення вимог стягувачів у разі недостатності стягнутої суми для задоволення всіх вимог стягувачів

1. У разі якщо сума, стягнута з боржника, недостатня для задоволення всіх вимог за виконавчими документами, вона розподіляється державним виконавцем між стягувачами в порядку черговості, встановленому цією статтею:

1) у першу чергу задовольняються забезпечені заставою вимоги щодо стягнення з вартості заставленого майна;

2) У другу чергу задовольняються вимоги щодо стягнення аліментів, відшкодування збитків та шкоди, завданих внаслідок злочину або адміністративного правопорушення, каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, а також у зв'язку з втратою годувальника;

3) у третю чергу задовольняються вимоги працівників, пов'язані з трудовими правовідносинами;

4) у четверту чергу задовольняються вимоги стягувачів за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, вимоги щодо збору на обов'язкове державне пенсійне страхування та страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;

5) у п'яту чергу задовольняються вимоги щодо податків та інших платежів до бюджету, вимоги органів страхування з обов'язкового страхування (крім вимог щодо збору на обов'язкове державне пенсійне страхування);

6) у шосту чергу задовольняються всі інші вимоги.

2. Вимоги стягувачів кожної наступної черги задовольняються після задоволення в повному обсязі вимог стягувачів попередньої черги. У разі якщо стягнута сума недостатня для задоволення в повному обсязі усіх вимог однієї черги, вимоги задовольняються пропорційно до належної кожному стягувачу суми. Вимоги стягувачів щодо виплати заборгованості із заробітної плати задовольняються в порядку надходження вико-

навчих документів. Стягнута з боржника сума розподіляється між стягувачами згідно з виконавчими документами, за якими відкрито виконавчі провадження на день зарахування стягнутої суми на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби.

Стаття 45. Порядок виплати стягнутих грошових сум

1. Грошові суми, стягнуті з боржника, зараховуються державним виконавцем на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби.

2. За письмовою заявою стягувача - фізичної особи чи його представника (за наявності відповідних повноважень) стягнуті грошові суми можуть бути перераховані державним виконавцем на зазначений ним рахунок у банку або в іншій фінансовій установі чи надіслані на адресу стягувача поштовим переказом, що здійснюється за його рахунок, крім переказу аліментних сум.

3. Стягувачу - юридичній особі стягнуті грошові суми перераховуються державним виконавцем у встановленому порядку на визначені стягувачем належні йому рахунки.

4. Грошові суми, стягнуті державним виконавцем до Державного бюджету України або місцевих бюджетів, перераховуються в порядку, встановленому Державним казначейством України.

5. Не допускається виплата стягувачу стягнутих сум готівкою або виплата стягнутих сум іншим особам, які не є стягувачами (крім виплати грошових сум заставодержателю, який не є стягувачем, згідно із статтею 54 цього Закону). Забороняється використовувати стягнуті з боржників грошові суми, що підлягають виплаті стягувачам, на цілі, не передбачені цією статтею, а також звертати на них стягнення для виплати іншим особам, які не є стягувачами за виконавчими документами, під час примусового виконання яких ці суми стягнуто (крім випадків, коли стягувач є одночасно боржником у іншому виконавчому провадженні).

6. У разі якщо державному виконавцю відомий рахунок стягувача, на який необхідно перерахувати стягнуті з боржника кошти, або якщо відповідно до частини другої цієї статті кошти підлягають перерахуванню на адресу стягувача поштовим переказом, то сума виконавчого збору, пропорційна стягнутій сумі, перераховується після перерахування стягувачу належної йому суми. В іншому разі сума виконавчого збору, пропорційна стягнутій сумі, перераховується після надходження стягувачу повідомлення про наявність на відповідному рахунку органу державної виконавчої служби суми коштів, що підлягає виплаті стягувачу.

7. У разі якщо стягнуті з боржника грошові суми не витребувані стягувачем протягом одного року з дня їх зарахування на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, ці суми зараховуються до Державного бюджету України в порядку, встановленому Державним казначейством України.

Стаття 46. Винагорода державному виконавцю

1. Державний виконавець, який забезпечив своєчасне виконання виконавчого документа в повному обсязі, за рахунок стягнутого з боржника виконавчого збору одержує винагороду в розмірі п'яти відсотків стягнутої ним суми або вартості майна, але не більше п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за виконавчим документом немайнового характеру - не більше п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Порядок виплати винагороди державному виконавцю встановлюється Міністерством юстиції України.

Стаття 47. Повернення виконавчого документа стягувачу

1. Виконавчий документ, на підставі якого відкрито виконавче провадження, за яким виконання не здійснювалося або здійснено частково, повертається стягувачу у разі, якщо:

1) є письмова заява стягувача;

2) у боржника відсутнє майно, на яке може бути звернуто стягнення, а здійснені державним виконавцем відповідно до цього Закону заходи щодо розшуку такого майна виявилися безрезультатними;

3) стягувач відмовився залишити за собою майно боржника, не реалізоване під час виконання рішення;

4) стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій або не здійснив авансування витрат на організацію та проведення виконавчих дій, авансування яких передбачено цим Законом, незважаючи на попередження державного виконавця про повернення йому виконавчого документа;

5) у результаті вжитих державним виконавцем заходів неможливо встановити особу боржника, з'ясувати місцезнаходження боржника - юридичної особи, місце проживання, перебування боржника - фізичної особи (крім випадків, коли виконанню підлягають виконавчі документи про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом чи іншим ушкодженням здоров'я, у зв'язку з втратою годувальника, а також виконавчі документи про відібрання дитини, за якими мають бути стягнуті кошти чи інше майно, та інші виконавчі документи, що можуть бути виконані за безпосередньої участі боржника);

6) у боржника відсутнє визначене виконавчим документом майно, яке він за виконавчим документом має передати стягувачу, або майно, на яке необхідно звернути стягнення з метою погашення заборгованості (крім коштів), а здійснені державним виконавцем відповідно до цього Закону заходи щодо розшуку такого майна виявилися безрезультатними;

7) боржник - фізична особа (крім випадків, коли виконанню підлягають виконавчі документи про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом чи іншим ушкодженням здоров'я, у зв'язку з втратою годувальника, а також виконавчі документи про відібрання дитини) чи майно боржника, розшук яких здійснювався органами внутрішніх справ, не виявлені протягом року з дня оголошення розшуку;

8) коштів, що надійшли від реалізації заставленого майна, недостатньо для задоволення вимог стягувача-заставодержателя за виконавчим документом, на підставі якого звернуто стягнення на заставлене майно;

9) наявна встановлена законом заборона щодо звернення стягнення на майно чи кошти боржника, якщо у нього відсутнє інше майно чи кошти, на які можливо звернути стягнення, а також щодо проведення інших виконавчих дій стосовно боржника, що виключає можливість виконання відповідного рішення.

2. Про наявність обставин, зазначених у частині першій цієї статті, державний виконавець складає акт.

3. У разі повернення виконавчого документа з підстав, передбачених частиною першою цієї статті, стягувачу повертаються невикористані суми внесеного ним авансового внеску разом із звітом державного виконавця про його використання.

4. Про повернення стягувачу виконавчого документа та авансового внеску державний виконавець виносить постанову з обов'язковим мотивуванням підстав її винесення, яка затверджується начальником відділу, якому він безпосередньо підпорядкований. Копія постанови у триденний строк надсилається сторонам і може бути оскаржена в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

5. Повернення виконавчого документа стягувачу з підстав, передбачених цією статтею, не позбавляє його права повторно пред'явити виконавчий документ до виконання протягом строків, встановлених статтею 22 цього Закону.

Стаття 48. Повернення виконавчого документа до суду або іншого органу (посадової особі), який його видав

1. Виконавчий документ, прийнятий державним виконавцем до виконання, повертається до суду, який його видав, у разі відновлення судом строку для подання апеляційної скарги, на рішення, за яким видано виконавчий документ, та прийняття такої апеляційної скарги до розгляду (крім виконавчих документів, що підлягають негайному виконанню).

2. Виконавчий документ, прийнятий державним виконавцем до виконання, за яким стягувачем є держава, у випадках, передбачених частиною першою статті 47 цього Закону, повертається до органу, який пред'явив виконавчий документ до виконання.

3. Про повернення виконавчого документа державний виконавець виносить постанову, яка затверджується начальником відділу, якому він безпосередньо підпорядкований. Копія постанови у триденний строк надсилається сторонам і може бути оскаржена в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 49. Закінчення виконавчого провадження

1. Виконавче провадження підлягає закінченню у разі:

1) визнання судом відмови стягувача від примусового виконання рішення суду;

2) визнання судом мирової угоди між Стягувачем і боржником у процесі виконання;

3) смерті або оголошення померлим стягувача чи боржника, визнання безвісно відсутнім боржника або стягувача, ліквідації юридичної особи - сторони виконавчого провадження, якщо виконання їх обов'язків чи вимог у виконавчому провадженні не допускає правонаступництва;

4) скасування рішення суду або іншого органу (посадової особи), на підставі якого видений виконавчий документ, або визнання судом виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню;

5) письмової відмови стягувача від одержання предметів, вилучених у боржника під час виконання рішення про передачу їх стягувачу, або знищення речі, що має бути передана стягувачу в натурі;

6) закінчення строку, передбаченого законом для відповідного виду стягнення;

7) передачі виконавчого документа ліквідаційній комісії (або ліквідатору) у разі ліквідації боржника - юридичної особи;

8) фактичного виконання в повному обсязі рішення згідно з виконавчим документом;

9) повернення виконавчого документа без виконання на вимогу суду або іншого органу (посадової особи), який видав виконавчий документ;

10) направлення виконавчого документа за належністю до іншого відділу державної виконавчої служби;

11) повернення виконавчого документа до суду чи іншого органу (посадової особи), який його видав, у випадку, передбаченому частиною третьою статті 75 цього Закону;

12) якщо рішення фактично виконано під час виконання рішення Європейського суду з прав людини;

13) непред'явлення виконавчого документа за відновленим виконавчим провадженням у строки, визначені статтею 51 цього Закону.

2. У випадках, передбачених пунктами 1-6, 8, 9, 11-13 частини першої цієї статті, виконавчий документ надсилається до суду або іншого органу (посадовій особі), який його видав.

3. Про закінчення виконавчого провадження державний виконавець виносить постанову з обов'язковим мотивуванням підстав її винесення, яка затверджується начальником відділу, якому він безпосередньо підпорядкований. Копія постанови у триденний строк надсилається сторонам і може бути оскаржена в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 50. Наслідки завершення виконавчого провадження

1. У разі закінчення виконавчого провадження (крім направлення виконавчого документа за належністю іншому органу державної виконавчої служби, закінчення виконавчого провадження за рішенням суду, винесеним у порядку забезпечення позову чи вжиття запобіжних заходів, а також крім випадків нестягнення виконавчого збору або витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій), повернення виконавчого документа до суду або іншого органу (посадової особі), який його видав, арешт, накладений на майно боржника, знімається, скасовуються інші вжиті державним виконавцем заходи примусового виконання рішення, а також провадяться інші дії, необхідні у зв'язку із завершенням виконавчого провадження. Завершене виконавче провадження не може бути розпочате знову, крім випадків, передбачених цим Законом.

2. У разі якщо у виконавчому провадженні державним виконавцем накладено арешт на майно боржника, у постанові про закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа до суду або іншого органу (посадової особі), який його видав, державний виконавець зазначає про зняття арешту, накладеного на майно боржника.

3. За заявою боржника державний виконавець видає йому додаткові копії постанови, зазначеної в частині другій цієї статті, для їх пред'явлення до органів, що здійснюють реєстрацію майна або ведуть реєстр заборони на його відчуження, для зняття арешту, накладеного на майно.

Стаття 51. Відновлення виконавчого провадження

1. У разі якщо постанова державного виконавця про закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа стягувачу визнана судом незаконною чи скасована начальником відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, або керівником відповідного органу державної виконавчої служби або якщо до державного виконавця надійшло рішення суду про скасування заходів до забезпечення позову, а також у разі повернення виконавчого документа з іншого відділу державної виконавчої служби, виконавче провадження підлягає відновленню протягом трьох робочих днів з дня надходження рішення суду, виконавчого документа чи постанови керівника відповідного органу державної виконавчої служби.

2. За наявності обставин, передбачених частиною шостою статті 79 цього Закону, виконавче провадження підлягає відновленню у триденний строк з дня надходження до державного виконавця відповідної заяви стягувача.

3. Про відновлення виконавчого провадження державний виконавець виносить постанову, копія якої не пізніше наступного дня надсилаються до суду, який визнав незаконною постанову державного виконавця, сторонам, а також органу (посадовій особі), який видав виконавчий документ.

4. У разі відновлення виконавчого провадження стягувач, суд або орган (посадова особа), якому повернуто виконавчий документ, зобов'язаний у тримісячний строк з дня надходження відповідної постанови пред'явити його до виконання.

Глава 4. ЗАГАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА МАЙНО БОРЖНИКА

Стаття 52. Порядок звернення стягнення на кошти та інше майно боржника

1. Звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті, вилученні та примусовій реалізації.

2. Стягнення за виконавчими документами звертається в першу чергу на кошти боржника у гривнях та іноземній валюті, інші цінності, у тому числі кошти на рахунках і вкладах боржника у банках та інших фінансових установах, на рахунки в цінних паперах у депозитаріях цінних паперів.

3. Готівкові кошти, виявлені у боржника, вилучаються.

4. На кошти та інші цінності боржника, що знаходяться на рахунках, вкладах та на зберіганні у банках чи інших фінансових установах, накладається арешт. Арешт поширюється також на кошти на рахунках, які будуть відкриті після винесення постанови про накладення арешту.

5. У разі відсутності у боржника коштів та інших цінностей, достатніх для задоволення вимог стягувача, стягнення звертається також на належне боржнику інше майно, за винятком майна, на яке згідно із законом не може бути накладено стягнення. Звернення стягнення на майно боржника не зупиняє звернення стягнення на кошти боржника. Боржник має право запропонувати ті види майна чи предмети, на які необхідно в першу чергу звернути стягнення. Черговість стягнення на кошти та інше майно боржника остаточно визначається державним виконавцем.

6. Стягнення на майно боржника звертається в розмірі і обсязі, необхідних для виконання за виконавчим документом, з урахуванням стягнення виконавчого збору, витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій, штрафів, накладених на боржника під час виконавчого провадження. У разі якщо боржник володіє майном спільно з іншими особами, стягнення звертається на його частку, що визначається судом за поданням державного виконавця.

7. У разі якщо сума, що підлягає стягненню за виконавчим провадженням, не перевищує десяти розмірів мінімальної заробітної плати, звернення стягнення на єдине житло боржника та земельну ділянку, на якій розташоване це житло, не здійснюється. У такому разі державний виконавець зобов'язаний вжити всіх заходів для виконання рішення за рахунок іншого майна боржника.

Стаття 53. Особливості звернення стягнення на кошти боржника в іноземній валюті та виконання рішень при обчисленні боргу в іноземній валюті

1. У разі якщо кошти боржника в іноземній валюті розміщені на рахунках, внесках або на зберіганні у банку чи іншій фінансовій

установі, що мають право на продаж іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку, державний виконавець зобов'язує їх продати протягом семи днів іноземну валюту в сумі, необхідній для погашення боргу.

2. У разі якщо такі кошти розміщені у банку або іншій фінансовій установі, які не мають права на продаж іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку, державний виконавець зобов'язує їх перерахувати протягом семи днів ці кошти до банку або іншої фінансової установи, які мають таке право, для їх реалізації відповідно до вимог частини першої цієї статті.

3. У разі обчислення суми боргу в іноземній валюті державний виконавець у результаті йиявлення у боржника коштів у відповідній валюті стягує ці кошти на валютний рахунок органу державної виконавчої служби для їх подальшого перерахування стягувачу. У разі виявлення коштів у гривнях чи іншій валюті державний виконавець за правилами, встановленими частинами першою і другою цієї статті, дає доручення про купівлю відповідної валюти та перерахування її на валютний рахунок органу державної виконавчої служби.

4. Кошти виконавчого збору, стягнуті при виконанні рішення про стягнення коштів в іноземній валюті, відповідно до цієї статті реалізуються, а одержані після цього кошти у гривнях зараховуються до Державного бюджету України.

Стаття 54. Звернення стягнення на заставлене майно

1. 'Звернення стягнення на заставлене майно., в порядку примусового виконання допускається за виконавчими документами для задоволення вимог стягувача-заставодержателя.

2. У разі якщо коштів, що надійшли від реалізації заставленого майна, недостатньо для задоволення вимог стягувача-заставодержателя за виконавчим документом, на підставі якого звернуто стягнення на заставлене майно, такий документ повертається стягувачу-заставодержателю в порядку, встановленому пунктом 8 частини першої статті 47 цього Закону.

3. Для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, стягнення на заставлене майно боржника може бути звернуто у разі:

виникнення права застави після винесення судом рішення про стягнення з боржника коштів;

якщо вартість предмета застави перевищує розмір заборгованості боржника заставодержателю.

4. Про звернення . стягнення на заставлене майно для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, державний виконавець повідомляє заставодержателю не пізніше наступного дня після накладення арешту на майно або якщо йому стало відомо, що арештоване майно боржника перебуває в заставі, та роз'яснює заставодержателю право на звернення до суду з позовом про зняття арешту із заставленого майна.

5. Реалізація заставленого майна здійснюється в порядку, встановленому цим Законом.

6. За рахунок коштів, що надійшли від реалізації заставленого майна, здійснюються утримання, передбачені статтею 43 цього Закону, після чого кошти використовуються для задоволення вимог заставодержателя. У разі якщо заставодержатель не є стягувачем у виконавчому провадженні, йому виплачуються кошти після належного підтвердження права на заставлене майно. У разі задоволення в повному обсязі вимог заставодержателя залишок коштів використовується для задоволення вимог інших стягувачів у порядку, встановленому цим Законом.

7. Спори, що виникають під час виконавчого провадження щодо звернення стягнення на заставлене майно, вирішуються судом.

8. Примусове звернення стягнення на предмет іпотеки здійснюється державним виконавцем з урахуванням положень Закону України «Про іпотеку».

Стаття 55. Звернення стягнення на майно боржника, що перебуває в інших осіб

1. Державний виконавець має право звернути стягнення на майно боржника, що перебуває в інших осіб, а також на майно та кошти, що належать боржнику від інших осіб.

Зазначені особи зобов'язані подати на запит державного виконавця у визначений ним строк відомості про належне боржнику майно, що перебуває в них, та майно чи кошти, які вони мають передати боржнику.

2. Після надходження від зазначених осіб відомостей про наявність майна боржника державний виконавець описує таке майно, вилучає його і реалізує у встановленому цим Законом порядку. У разі якщо особа, у якої перебуває майно боржника, перешкоджає державному виконавцю в його вилученні, таке майно вилучається державним виконавцем у примусовому порядку.

3. Готівкові кошти та майно, що належать боржнику від інших осіб, вилучаються державним виконавцем у таких осіб у присутності понятих на підставі ухвали суду.

4. На належні боржникові у разі передачі від інших осіб кошти, що перебувають на рахунках у банках та інших фінансових установах, стягнення звертається державним виконавцем на підставі ухвали суду в порядку, встановленому цим Законом.

5. За ухилення від виконання розпоряджень державного виконавця особою, в якої перебуває майно боржника, на неї може бути накладено стягнення відповідно до цього Закону.

Стаття 56. Майно, на яке не може бути звернуто стягнення

1. Не допускається звернення стягнення на майно, зазначене в переліку видів майна громадян, на яке не може бути звернуто стягнення за виконавчими документами, згідно з додатком до цього Закону.

Стаття 57. Арешт і вилучення майна боржника

1. Арешт майна боржника застосовується для забезпечення реального виконання рішення.

2. Арешт на майно боржника може накладатися державним виконавцем шляхом:

винесення постанови про арешт коштів та інших цінностей боржника, що знаходяться на рахунках і вкладах чи на зберіганні у банках або інших фінансових установах;

винесення постанови про арешт коштів, що перебувають у касі боржника або надходять до неї;

винесення постанови про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження;

проведення опису майна боржника і накладення на нього арешту.

3. Постановами, передбаченими частиною другою цієї статті, може бути накладений арешт у розмірі суми стягнення з урахуванням виконавчого збору, витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій та застосованих державним виконавцем штрафів, на все майно боржника або на окремі предмети. Копії постанови, якою накладено арешт на майно боржника та оголошено заборону на його відчуження, державний виконавець надсилає органам, що здійснюють реєстрацію майна або ведуть реєстр заборони на його відчуження.

4. Копії постанови державного виконавця про арешт коштів чи майна боржника надсилаються не пізніше наступного робочого дня після її винесення боржнику та банкам чи іншим фінансовим установам або органам, зазначеним у частині другій цієї статті. Постанова державного виконавця про арешт коштів чи майна боржника може бути оскаржена в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

5. Про проведення опису майна боржника і накладення на нього арешту державний виконавець складає акт опису та арешту майна боржника. Під час проведення опису та арешту майна боржника державний виконавець має право оголосити заборону розпоряджатися ним, а в разі потреби - обмежити права користування майном, здійснити опечатування або вилучити його у боржника та передати на зберігання іншим особам, про що зазначається в акті опису та арешту. Вид, обсяг і строк обмеження встановлюються державним виконавцем у кожному конкретному випадку з урахуванням властивостей майна, його значення для власника чи володільця, необхідності використання та інших обставин.

6. Порушення заборони державного виконавця розпоряджатися або користуватися майном, на яке накладено арешт, тягне за собою передбачену законом відповідальність зберігача майна.

7. Вилучення арештованого майна з передачею його для реалізації здійснюється у строк, встановлений державним виконавцем, але не раніше ніж через п'ять днів після накладення арешту. Продукти та інші речі, що швидко псуються, вилучаються і передаються для продажу негайно після накладення арешту.

8. Виявлені під час опису цінні папери, ювелірні та інші побутові вироби із золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінного каміння і перлів, а також лом і окремі частини таких виробів, на які накладено арешт, підлягають обов'язковому вилученню і не пізніше наступного робочого дня передаються на зберігання установам Національного банку України, які зобов'язані прийняти їх на безоплатній основі. Арешт на цінні папери накладається в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 58. Визначення вартості, оцінка майна боржника

1. Визначення вартості майна боржника проводиться державним виконавцем за ринковими цінами, що діють на день визначення вартості майна. Для оцінки за регульованими цінами, оцінки нерухомого майна, транспортних засобів, повітряних, морських та річкових суден державний виконавець залучає суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання, який провадить свою діяльність відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні».

2. У разі якщо визначити вартість майна (окремих предметів) складно або якщо боржник чи стягувач заперечує проти передачі арештованого майна боржника для реалізації за ціною, визначеною державним виконавцем, державний виконавець залучає суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання для проведення оцінки майна. Витрати, пов'язані з призначенням суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання, несе сторона, яка оспорює вартість майна, визначену державним виконавцем.

3. Державний виконавець повідомляє про результати визначення вартості чи оцінки майна сторонам. У разі якщо сторони не згодні з результатами визначення вартості чи оцінки, вони мають право подати державному виконавцю заперечення в десятиденний строк з дня надходження повідомлення. Сторона вважається ознайомленою з результатами визначення вартості чи оцінки арештованого майна, якщо їй надіслано повідомлення про результати визначення вартості чи оцінки майна рекомендованим листом за адресою, зазначеною у виконавчому документі, або за місцем фактичного проживання чи перебування такої сторони, достовірно встановленим державним виконавцем.

4. У разі заперечення однією із сторін проти результатів оцінки, проведеної суб'єктом оціночної діяльності - суб'єктом господарювання, державний виконавець призначає рецензування звіту про оцінку майна. Витрати, пов'язані з рецензуванням звіту, несе сторона, яка заперечує проти результатів оцінки. У разі незгоди з оцінкою, визначеною за результатами рецензування, сторони мають право оскаржити її в судовому порядку в десятиденний строк з дня отримання відповідного повідомлення.

5. Звіт про оцінку майна у виконавчому провадженні вважається чинним протягом шести місяців з дня його підписання суб'єктом оціночної діяльності - суб'єктом господарювання. Після закінчення цього строку оцінка майна проводиться повторно.

Стаття 59. Зберігання майна, на яке накладено арешт

1. Майно, на яке накладено арешт, за винятком майна, зазначеного в частині восьмій статті 57 цього Закону, передається на зберігання боржникові або іншим особам (далі - зберігач), призначеним державним виконавцем, під розписку в акті опису. Копія акта опису майна видається боржнику, стягувачу, а в разі якщо обов'язок зберігання майна покладено на іншу особу, - також зберігачу.

2. Зберігач може користуватися майном, переданим йому на зберігання, якщо особливості такого майна не призведуть до його знищення або зменшення цінності внаслідок користування.

3. У разі якщо зберігачем призначено іншу особу, крім боржника або члена його сім'ї, він одержує за зберігання майна винагороду, розмір якої визначається угодою між зберігачем та державним виконавцем.

4. Порядок і умови зберігання зазначеного в частині восьмій статті 57 цього Закону майна, на яке накладено арешт, встановлюються Національним банком України за погодженням з Міністерством фінансів України, іншого майна - Міністерством юстиції України.

5. Порушення заборони державного виконавця розпоряджатися або користуватися майном, на яке накладено арешт, тягне за собою передбачену законом відповідальність зберігача майна.

Стаття 60. Зняття арешту з майна

1. Особа, яка вважає, що майно, на яке накладено арешт, належить їй, а не боржникові, може звернутися до суду з позовом про визнання права власності на це майно і про зняття з нього арешту.

2. У разі прийняття судом рішення про зняття арешту з майна арешт з майна знімається за постановою державного виконавця не пізніше наступного дня, коли йому стало відомо про такі обставини. Копія постанови про зняття арешту з майна надсилається боржнику та органу (установі), якому була надіслана для виконання постанова про накладення арешту на майно боржника.

3. З майна боржника може бути знято арешт за постановою начальника відповідного відділу державної виконавчої служби, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, якщо виявлено порушення порядку накладення арешту, встановленого цим Законом. Копія постанови начальника відділу державної виконавчої служби про зняття арешту з майна боржника не пізніше наступного дня після її винесення надсилається сторонам та відповідному органу (установі) для зняття арешту.

4. У разі наявності письмового висновку експерта, суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання щодо неможливості чи недоцільності реалізації арештованого майна боржника у зв'язку із значним ступенем його зносу, пошкодженням або в разі якщо витрати, пов'язані із зверненням на таке майно стягнення, перевищують грошову суму, за яку воно може бути реалізовано, арешт з майна боржника може бути знято за постановою державного виконавця, що затверджується начальником відділу, якому він безпосередньо підпорядкований. Копії постанови державного виконавця про зняття арешту з майна надсилаються не пізніше наступного робочого дня після її винесення сторонам та відповідному органу (установі) для зняття арешту.

5. У всіх інших випадках незавершеного виконавчого провадження арешт з майна чи коштів може бути знятий за рішенням суду.

6. Зазначені у цій статті постанови можуть бути оскаржені сторонами в десятиденний строк у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 61. Передача стягувачу предметів, зазначених у виконавчому документі

1. У разі присудження стягувачу предметів, зазначених у виконавчому документі, державний виконавець вилучає ці предмети у боржника і передає їх стягувачу, про що складає акт передачі. У разі знищення предмета, що має бути переданий стягувачу в натурі, державний виконавець складає акт про неможливість виконання рішення, що є підставою для закінчення виконавчого провадження.

2. У разі письмової відмови стягувача від одержання предметів, вилучених у боржника під час виконання рішення про передачу їх стягувачу, державний виконавець повертає зазначені предмети боржникові під розписку і виносить постанову про закінчення виконавчого провадження. При цьому внесений стягувачем авансовий внесок поверненню не підлягає.

Стаття 62. Реалізація майна, на яке звернено стягнення

1. Реалізація арештованого майна, крім майна, вилученого з обігу згідно із законом, та майна, зазначеного в частині восьмій статті 57 цього Закону, здійснюється шляхом його продажу на прилюдних торгах, аукціонах або на комісійних умовах.

2. Рухоме майно, вартість якого не перевищує сто п'ятдесят неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, товари побутового вжитку, а також інше рухоме майно (у разі якщо стягувач не заперечує проти цього) реалізуються на комісійних умовах. Нерухоме майно, транспортні засоби, повітряні, морські та річкові судна реалізуються виключно на прилюдних торгах (аукціонах).

3. Майно передається на реалізацію за ціною та в порядку, визначеними статтею 58 цього Закону.

4. Порядок реалізації майна, зазначеного в частині восьмій статті 57 цього Закону, крім цінних паперів, визначається Міністерством фінансів України за погодженням з Національним банком України. Порядок реалізації цінних паперів визначається Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Міністерством юстиції України, а іншого майна - Міністерством юстиції України.

5. Не реалізоване на прилюдних торгах, аукціонах або на комісійних умовах протягом двох місяців майно підлягає уцінці державним виконавцем, що проводиться в десятиденний строк з дня визнання прилюдних торгів чи аукціону такими, що не відбулися, або закінчення двомісячного строку реалізації майна на комісійних умовах. Майно може бути уцінене не більш як на 30 відсотків. У разі нереалізації майна в місячний строк з дня проведення уцінки воно повторно уцінюється в такому самому порядку, але не більш як на 50 відсотків початкової вартості майна.

6. У разі якщо в місячний строк з дня проведення повторної уцінки майно не реалізовано на прилюдних торгах, аукціонах або на комісійних умовах, державний виконавець повідомляє про це стягувачу і пропонує йому вирішити питання про залишення за собою нереалізованого майна, крім майна, конфіскованого за рішенням суду.

7. У разі якщо стягувач у п'ятнадцятиденний строк з дня отримання повідомлення державного виконавця письмово не заявив про своє бажання залишити за собою нереалізоване майно, арешт з майна знімається і воно повертається боржникові. У разі відсутності в боржника іншого майна, на яке може бути звернено стягнення, виконавчий документ повертається стягувачу без виконання.

8. У разі якщо стягувач виявив бажання залишити за собою нереалізоване майно, він зобов'язаний у п'ятнадцятиденний строк з дня надходження до державного виконавця відповідного повідомлення внести на відповідний рахунок для обліку депозитних сум органу державної виконавчої служби різницю між початковою вартістю нереалізованого майна та сумою коштів, що підлягають стягненню на його користь, якщо початкова вартість нереалізованого майна перевищує суму боргу, яка підлягає стягненню за виконавчим документом. За рахунок перерахованих стягувачем коштів оплачуються витрати, пов'язані з організацією та проведенням виконавчих дій, задовольняються вимоги інших стягувачів та стягується виконавчий збір і штрафи, а залишок коштів повертається боржникові.

9. Майно передається стягувачу за ціною, що дорівнює початковій вартості майна, за якою воно передавалося на реалізацію. Про передачу майна стягувачу в рахунок погашення боргу державний виконавець виносить постанову, яка затверджується начальником відділу, якому він безпосередньо підпорядкований. За фактом такої передачі державний виконавець складає акт. Постанова та акт є підставами для подальшого оформлення стягувачем права власності на це майно.

10. У разі наявності кількох стягувачів, які виявили бажання залишити за собою нереалізоване майно, воно передається в порядку календарного надходження виконавчих документів до виконання з урахуванням черговості, визначеної статтею 44 цього Закону.

11. У разі якщо від продажу частини майна виручено суму, достатню для задоволення вимог стягувача, сплати виконавчого збору, відшкодування витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій, а також сплати штрафу, продаж арештованого майна припиняється.

Стаття 63. Звернення стягнення на будинок, квартиру, інше приміщення та земельну ділянку фізичної особи

1. Звернення стягнення на будинок, квартиру, земельну ділянку, інше нерухоме майно фізичної особи проводиться у разі відсутності в боржника достатніх коштів чи рухомого майна. При цьому в першу чергу звертається стягнення на окрему від будинку земельну ділянку, інше приміщення, що належать боржнику. В останню чергу звертається стягнення на житловий будинок чи квартиру, в якому фактично проживає боржник.

2. Разом з житловим будинком стягнення звертається також на прилеглу земельну ділянку, що належить боржнику.

3. У разі звернення стягнення на будинок, квартиру, інше приміщення чи земельну ділянку державний виконавець подає запит до відповідних місцевих органів, що здійснюють реєстрацію та облік майна, про належність такого майна боржнику на праві власності, а також перевіряє, чи не перебуває це майно під арештом.

4. Після надходження документального підтвердження належності боржнику на праві власності будинку чи іншого нерухомого майна державний виконавець накладає на них арешт та вносить відомості про такий арешт до відповідних реєстрів в установленому законодавством порядку. Про накладення арешту на будинок чи інше нерухоме майно, заставлене третім особам, державний виконавець невідкладно повідомляє таким особам.

5. У разі відсутності документів, що характеризують об'єкт нерухомості, у зв'язку з чим його неможливо підготувати до реалізації, виготовлення таких документів здійснюється у встановленому порядку за рахунок коштів стягувача. У разі якщо стягувач у двадцятиденний строк з дня одержання відповідного повідомлення державного виконавця не авансує витрати, пов'язані з підготовкою документів, що характеризують об'єкт нерухомості, арешт з нього знімається.

Стаття 64. Виконання рішення про конфіскацію майна

1. Майно, що підлягає конфіскації, вилучається.

2. Реалізація конфіскованого майна здійснюється в порядку, встановленому цим Законом.

3. Порядок подальшого розпорядження конфіскованим майном, не реалізованим у порядку, визначеному статтею 62 цього Закону, та майном, яке не підлягає реалізації, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Глава 5. ОСОБЛИВОСТІ ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА МАЙНО БОРЖНИКА - ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ

Стаття 65. Звернення стягнення на кошти боржника - юридичної особи

1. Готівка в національній та іноземній валюті, що перебуває в касах або інших сховищах боржника - юридичної особи, підлягає невідкладному вилученню після її виявлення та складання відповідного акта державним виконавцем. Копія акта вручається представнику боржника - юридичної особи.

2. Вилучена готівка зараховується на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби не пізніше наступного робочого дня з моменту вилучення.

3. Державний виконавець звертає стягнення на кошти боржника - юридичної особи, що перебувають у банках або інших фінансових установах, у порядку, встановленому цим Законом. Інформацію про наявні у боржника рахунки і вклади державний виконавець отримує в податкових органах, інших органах державної влади, підприємствах, установах та організаціях, які зобов'язані надати йому інформацію у триденний строк, а також за повідомленнями стягувача.

4. Державний виконавець може звернути стягнення на кошти боржника - юридичної особи, що знаходяться на його рахунках, а також на рахунках, відкритих боржником - юридичною особою через свої філії, представництва та інші відокремлені підрозділи.

5. Не підлягають стягненню в порядку, встановленому цим Законом, кошти, що перебувають на спеціальному рахунку експлуатуючої організації (оператора)

ПРОДОВЖЕННЯ НА 15—18 СТОР.

Юристи святкують і передають свої знання

Своє чергове свято — День Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого — професори та студенти відзначили значними творчими здобутками. Це завжди сприймається як результат наполегливої копіткої роботи багатотисячного колективу під керівництвом ректора, академіка В. Тація. Авторитетні вчені, досконалий навчальний процес, талановиті випускники-юристи високо цінуються нашою державою, особливо, коли йдеться про наукові конференції, розробку новітньої методики викладення і, безумовно, якісну освіту, що викликає повагу і гордість за юридичну підготовку кадрів.

Щорічно авторитетна комісія, підсумовуючи конкурс серед вчених та практиків, таємним голосуванням присуджує премії «За видатні заслуги» імені Ярослава Мудрого. Лауреатами конкурсу у цьому році стали такі відомі серед правознавців практики та вчені, як екс-голова Конституційного Суду України Андрій Стрижак, постійний представник Верховної Ради України в Конституційному Суді України професор Анатолій Селіванов, завідувач кафедри кримінального процесу академії О. Капліна та інші. У цей урочистий день викладачам, які своїми знаннями протягом сорока років збагачували навчальний процес, видатним вченим було присвоєно високе звання «Почесний професор».

Фото Олександра СЕМЕНЦЯ.

Ректор Василь Тацій вручає відзнаку «Почесний професор» видатному вченому, професору Марку Цвіку.

Професійні контакти поширюються

Нещодавно у Франкфурті-на-Майні (Німеччина) відбулась конференція, присвячена актуальним проблемам українського корпоративного права, організатором якої стала Асоціація німецько-російського економічного права (Association for German and Russian economic Law).

Фото Олександра СЕМЕНЦЯ.

Професор Євген Кубко (третій зліва) та учасники конференції у Франкфурті.

Асоціація об'єднує німецьких юристів, які пов'язані з діловими компаніями Німеччини, що працюють на теренах СНД і, зокрема, в Україні. Асоціація є впливовою організацією, яка безпосередньо пов'язана з бізнес-структурами Німеччини. Один з її керівників, який керував конференцією з питань корпоративного права України, професор Райнер Ведде, що був організатором конференції, звернув увагу на велику зацікавленість інвесторів у зв'язках з Україною, але їм потрібна професійна юридична допомога у сфері акціонерного законодавства України.

Відомий український вчений професор Євген Кубко (Україна) був запрошений доповідачем на конференцію. Він розкрив зміст законодавства про акціонерне товариство, розповів німецьким колегам про проблеми, наявні у сфері корпоративних відносин.

Ініціатор активізації німецько-українського співробітництва у галузі права професор Анатолій Селіванов зауважив: «Такі професійні контакти, безперечно, сприяють взаєморозумінню між юристами наших країн і є важливим чинником, що впливає на якість вітчизняного законодавства, його гармонізацію з європейськими правовими інститутами». У заході також узяв участь консул Генерального консульства України в Німеччині Руслан Жгутов.

У лікарів-фтизіатрів немає вагомих стимулів до роботи. У «неблагополучних» пацієнтів — до лікування

За чотири роки показники захворюваності та смертності від туберкульозу в Донецькій області знизилися відповідно на 22 та 27 відсотків. Такі темпи істотно випереджають середні в Україні і стали результатами виконання комплексної обласної програми, зазначив начальник головного управління охорони здоров'я обласної державної адміністрації Олександр Аніщенко. Більшість показників виявлення та діагностики хвороби максимально наблизилися до міжнародних стандартів, утричі скоротився показник «відривів» хворих від лікування.

На подолання епідемії туберкульозу в області з усіх джерел протягом чотирьох років витрачено понад 160 мільйонів гривень. Це дало змогу організувати спеціалізовані стаціонари для лікування хворих на мультирезистентний туберкульоз, модернізувати лікувально-діагностичне обладнання, підвищити норми харчування хворих у стаціонарах, збільшивши фінансування до 25 гривень на добу. Потроху приводиться у відповідність до санітарних вимог мережа спеціалізованих закладів — значну частину коштів на це виділяє Благодійний фондРіната Ахметова «Розвиток України».

Чи зможе державна система охорони здоров'я скористатися досягненнями, коли благодійники завершать свої проекти? Судячи з новин, які надходять із місць, — навряд чи. Незрозумілою залишається затребуваність соціальних пайків для представників певних соціальних прошарків. За задумом, такі продуктові набори мали б стати стимулом до лікування для осіб без певного місця проживання та таких, які звільнилися з місць позбавлення волі та не мають роботи. В лікарні разом із медикаментами пацієнт отримує і харчі. Проте, за словами голови Першотравневої районної державної адміністрації Бориса Трими, таких пацієнтів, які одержували соціальний пайок, на весь район виявилося аж четверо. Можливо, не «надихнула» вартість продуктового набору — 50 гривень?

А от у Харцизьку роздають 177 пайків на місяць. Медики та місцева влада не знають, як ще стимулювати неблагополучних пацієнтів до лікування. Адже якщо курс не буде завершено, туберкульоз може набути стійких форм, боротися з якими дорожче і важче. Ще одна проблема — перевезення хворих до спеціалізованих закладів. Поки що «туберкульозники» їздять у громадському транспорті, а про спеціалізовані авто лікарні лише мріють.

Гостро стоїть питання із кадрами у фтизіатрії. У Харцизьку місцева влада знайшла двокімнатну службову квартиру для фтизіатра і готова навіть оплатити навчання майбутніх фахівців у медичному університеті. Проте черги бажаючих не спостерігається. «В кадровій політиці повинен бути комплексний підхід, — вважає голова Донецької обласної державної адміністрації Анатолій Близнюк. — Які стимули є у дівчини, котра закінчила університет? У неї більше перспектив захворіти, ніж стимулів. Потрібно над цим працювати. Наприклад, запровадити недержавне пенсійне страхування для таких фахівців, коли 50 гривень виплачує працівник, а 100 гривень — держава. Тоді лікар знатиме, що на нього очікує забезпечена старість».

Назріла і потреба в електронному реєстрі хворих на туберкульоз. Керівник області запропонував створити спеціалізований санаторій для лікування хворих із так званої «неблагополучної» категорії. «Давайте заберемо цих людей із підвалів, будемо їх годувати і лікувати. Це важливо не лише з точки зору медичної, а й соціальної», — пояснив А. Близнюк.

Ліна КУЩ.

ВИСТАВКИ

«Заповітна Україна» подорожуватиме регіонами

У столиці в галереї мистецтв ім. Олени Замостян, що на Подолі, відкрилася виставка фоторобіт «Заповітна Україна». До кінця року її зможуть відвідати кияни, а з наступного фотовиставка вирушить у подорож регіонами.

Загалом на конкурс, що його зорганізували Державна служба заповітної справи, проект Програми розвитку ООН в Україні, Глобальний екологічний фонд та всеукраїнська громадська організація «Асоціація природоохоронних територій України», надійшло понад 700 робіт. Тому відібрати із них 50 було нелегким завданням для журі, зазначив старший програмний менеджер представництва програми розвитку ООН в Україні Сергій Волков. Він також додав, що «виставка засвідчила, що в нашій країні є не лише Крим і Карпати, а й багато інших цікавих місцин, прекрасних ландшафтів та унікальних природних цікавинок».

Та хай там як, а перше місце посіла робота Юрія Пекениса «Мелодія ріки» (р. Яремча, Карпатський національний природний парк). Другу нагороду журі віддало фотороботі Олександра Котенка «Вечір Мармаросів», яку він зробив у Карпатському біосферному заповіднику. На третьому місці фотографія гори Писаний камінь — геологічної пам'ятки природи Івано-Франківщини, автором якої є Роман Федоришин. Окремий приз отримала робота Ольги Демченкової «Захід сонця на мисі Айя», яку обрали кращою відвідувачі інтернет-порталу, де знаходиться офіційна сторінка конкурсу. Тож найпопулярнішими об'єктами як за відвідуванням, так і за фотографуванням таки залишаються Карпати. А ще «героями» багатьох робіт стали Кримський природний заповідник, національний природний парк «Синевир», Шацькі озера, Опукський природний заповідник, національний природний парк «Подільські Товтри» тощо.

До речі, Міжнародний рік різноманіття, яким ООН проголосила нинішній 2010-й, добігає кінця, але важливо пам'ятати про збереження природи не лише в спеціально відведений період, а й повсякчас. Адже на сьогодні, за даними ООН, під загрозою зникнення перебувають понад сім тисяч видів тварин і майже 60 тисяч видів рослинного світу. А за останні п'ятнадцять років Червона книга України потовщала майже на третину. Тим часом втрата біорізноманіття загрожує нестачею харчових продуктів, деревини, лікарських засобів, джерел енергії, зменшує наші можливості для відпочинку і туризму.

Марина КРИВДА.

У Криму загальна площа самовільно зайнятих земельних ділянок становить 3001 га, *повідомляє прес–служба Республіканського комітету АРК з земельних ресурсів*

Завод з фабрикації ядерного палива побудують у районі міста Жовті Води (Дніпропетровська область), *повідомив міністр палива та енергетики Юрій БОЙКО*

АКТУАЛЬНО

У харківському аеропорту почалася реконструкція... радянської епохи

Новий термінал харківського аеропорту, який урочисто відкрили минулого літа, почав обслуговувати всі рейси внутрішнього й міжнародного сполучення. А старий термінал закрили на реконструкцію. По закінченню реконструкції й будівництва нових об'єктів Харків одержить три термінали в аеропорті міжнародного значення й нову злітно-посадкову смугу, здатну приймати найсучасніші літаки. Роботи в терміналах фінансуються за рахунок приватного інвестора, а спорудження злітно-посадкової смуги здійснюється за рахунок державного бюджету.

Але старий добрий термінал аеропорту буде центром архітектурної композиції харківського аеровокзального комплексу. За задумом, він збереже архітектурний стиль радянської епохи як зовні, так і всередині будинку.

— Там будуть тіточки з кошниками, горілочка в гранчаках, малосольні огірочки. Все як належить! — анонсував цю реконструкцію ще в серпні президент групи DCH Олександр Ярославський.

До речі, старий аеровокзал Харкова був білого, а не, як тепер, сірого кольору. Після реконструкції він набуде свого первинного вигляду. Будинок буде розділено на дві частини: в одній — зона для VIP-пасажирів, а в другій відновлять ресторан, що працював від дня відкриття старого аеропорту. Після реконструкції пропускна спроможність старого термінала збільшиться зі 100 до 250 пасажирів на годину. Під час проведення Євро-2012 його планують використовувати поряд з новим терміналом.

За словами заступника гендиректора зі стратегічного розвитку компанії-оператора харківського аеропорту Віталія Недашковського, з 1 грудня харків'яни одержали можливість вилітати з нового терміналу в Москву, Єреван, Тбілісі, Батумі, Відень і Стамбул. Компанія-оператор Харківського аеропорту й далі працює на розширення мережі регулярних рейсів з Харкова за кордон. Нині є попередня домовленість про відкриття нових рейсів у Прагу, Варшаву, Париж, Мілан, а також в одне з німецьких міст — або Дюссельдорф, або якесь інше.

Крім того, з 1 грудня в новому терміналі харківського аеропорту громадяни України можуть одержати електронну магнітну картку, що дає змогу прискорити процес проходження прикордонного контролю.

— Ця картка призначена для пасажирів, які часто літають. Скануються дані з карти, і в співробітника митної служби на екрані відображається інформація, яку в іншому разі йому б довелося вносити вручну. Завдяки цьому скорочується час проходження контролю й збільшується пропускна спроможність термінала, — відзначив В. Недашковський.

Микола КОСИЙ.

Фото Михайла КУЧНЄВА.

Маємо бажання. А можливості?

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Кажуть, що стан економіки регіону можна визначити за кількістю об'єктів незавершеного будівництва. До останнього часу на Луганщині налічується понад 90 таких об'єктів різного призначення. Багато це чи мало?

Фото автора.

Будували, будували й... не добудували

Порівняльна характеристика обсягів будівництва в регіоні за останні двадцять років викликає прикрі зітхання... Уявіть собі, що до 1990 року Луганщина щорічно здавала в експлуатацію близько 1 млн. кв. м площі, а за результатами минулого року — лише 35 тис. кв. м. Окремі житлові об'єкти, зведення яких розпочалося ще 15 років тому, продовжують наводити смуток своїми порожніми вікнами, руйнуваннями. Вони мимоволі перетворилися на рукотворні пам'ятники нашої злиденності. Так, злиденності, тому що з року в рік нашій державі все ще не вистачає коштів, щоб такі об'єкти нарешті позбулися статусу «недобудова» і почали служити своєму прямому призначенню.

Не можна сказати, що місцева влада регіону не прагне змінити ситуацію на краще. Щороку під час розробки стратегії своїх дій керівники області планують завершення будівництва соціальних об'єктів, визначаючи в цьому допомогу уряду. Але грошей у держави, як завжди, бракує, а інвесторів передусім не приваблюють умови співробітництва з органами місцевого самоврядування. Наприклад, вони хотіли б бачити спрощення процедури виділення земельних ділянок під будівництво будинків, прискорення погоджувально-дозвільних процедур у місцевих органах влади тощо. Цього року депутати облради прийняли нову цільову програму будівництва доступного житла в Луганській області на 2010—2017 роки, яка має забезпечити «квадратними метрами» понад 16 тис. родин. На це буде потрібно майже 5 млрд. грн. Отож, згідно з цією програмою до кінця 2010 року на території області має бути добудовано 14 незавершених житлових будинків зі ступенем готовності 70 відсотків і вище. Це становить третину від загального числа об'єктів, відібраних Мінрегіонбудом. Наступний рік також планується провести під знаком «завершення недобудов». Цього разу візьмуться за житлові будинки зі ступенем будівельної готовності 50 і вище відсотків. Таких об'єктів в області 21. Загалом на реалізацію цього етапу за 2010—2011 роки розмір інвестицій приблизно становитиме більш як 440 млн. грн. Початок, можна сказати, покладено. Сьогодні влада області переймається пошуком коштів і можливостей і насамперед робить ставку на активну інвестиційну політику.

Із 42 об'єктів незавершеного житлового будівництва 10 відсотків належить місцевим радам, інші — комерційним структурам. Поступово приватний бізнес приходить до тями після фінансово-економічної кризи і починає вкладати гроші в проекти, які змушений був зупинити. У Лутугиному, наприклад, підприємці добудовують п'ятиповерхівку й уже здали два під'їзди, кілька житлових недобудов здано в експлуатацію в обласному центрі. Як вважає заступник начальника управління містобудування й архітектури облдержадміністрації Григорій Мазур, будівельна індустрія регіону починає оживати, і свого роду реанімацію взяла на себе державна програма «Доступне житло». Ті, хто бажає придбати квартири в будинках, які зводяться й добудовуватимуться за планом Міністерства регіонального розвитку й будівництва, одержать безповоротну державну матеріальну допомогу. Підтримка становитиме 30 відсотків від нормативної вартості житла, встановленої міністерством, інші 70 відсотків оплачуватиме майбутній мешканець. Зрозуміло, що в цьому разі йдеться не про соціальне житло, поки що це питання майбутнього. Але сприяння влади приватному житловому будівництву допоможе розв'язати частину житлової проблеми. Наприклад, Луганщина має гарний досвід будівництва доступного житла для молоді. І вже є внутрішні інвестори, які освоїли канадську технологію збірних будинків різних конфігурацій. Цей проект, під який місцеве керівництво виділило цілу вулицю, уже успішно працює в Перевальському районі.

> Із 42 об'єктів незавершеного житлового будівництва 10 відсотків належить місцевим радам, інші — комерційним структурам.

Долю незавершених будівництв, ступінь готовності яких становить лише 30 відсотків, визначити сьогодні важко. Правду сказати, вони не приваблюють інвестора, оскільки потребують значних капіталовкладень. Принаймні на цьому етапі інтерес до них мінімальний.

Вимоги змінилися

В області три недобудовані школи стоять уже років п'ятнадцять. Наміри довести ці навчальні заклади до ладу, звичайно, є. Але доки всі ці роки шукали кошти, виникло питання про реальне завантаження навчальних класів. Усі три школи розташовані в сільській місцевості, кількість школярів тут з кожним роком зменшується, отож логіка підказує, що колишні параметри новобудові вже не потрібні. Однак у селі Кримському школа побудована, залишилося провести опоряджувальні роботи, тож змінювати щось уже важко. Ще у двох сільських школах Самсонова і Валуйського стоять лише стіни. Чергове завершення їх будівництва планується на наступний рік, і не виключено, що проектні документи буде переглянуто в бік зменшення «учнівських посадкових місць». Але школи обов'язково добудують, запевняє Григорій Мазур, оскільки діти сьогодні навчаються в тимчасово пристосованих під школу приміщеннях і зазнають великих незручностей.

Образно кажучи, у соціальних об'єктів більше шансів зістаритися, так і не вступивши в повноцінне життя. Невигідне своєму бізнесу будівництво приватний власник може продати, а лікарню чи, скажімо, водогін місцева влада з плану соціального розвитку своєї території не викреслить і на доброго дядька не зіпхне. Тому ці довгобуди стоять по 10—15 років. Як, приміром, поліклініка в Старобільському районі. Фундамент цього важливого об'єкта для декількох районів північної частини області заклали ще 15 років тому, але досі поліклініка стоїть недобудована, хоча має 88 відсотків готовності. Усього-то й потрібно 4—5 млн. грн., однак і таких коштів в області поки що немає. Влада сподівається на наступний рік, який принесе фінансування й, як результат, добудову поліклініки.

Ведучи мову про будівництво соціальних об'єктів, слід зазначити, що об'єкти охорони здоров'я влада регіону ставить на перше місце. Сьогодні в обласному центрі триває будівництво кардіологічної поліклініки, добудовуються онкологічний диспансер і туберкульозна лікарня в Трьохізбенці. Влада запевняє, що недобудовами ці об'єкти ніколи не стануть. Ну, і слава Богу!

Складнощі виникають в іншому напрямі — у питаннях будівництва газопроводів, водогонів та інших комунікацій. Зокрема, велику проблему становить газопровід «Донецький». За планом він уже давно мав діяти, однак червону стрічку тут, очевидно, переріжуть ще не скоро. У 2003—2006 роках будівництво газопроводів ще якось фінансувалося: у рік виділялося близько 20 млн. грн., але в наступні роки й без того слабкий фінансовий струмок зовсім висох. Щоправда, торік «Нафтогаз України» пообіцяв Луганщині допомогти, виділивши майже 20 млн. грн., однак свого слова не дотримав, переказавши лише частину обіцяного — 4,5 млн. грн. У газопроводу на Веселу Тарасівку Лутугинського району ситуація оптимістичніша — гроші виділено, роботи тривають. Загалом на завершення будівництва об'єктів газопроводів області необхідно більш як 40 млн. грн.

До речі, хочеться зазначити, що хоч які гроші сьогодні давай, освоїти їх наприкінці року просто нереально. Наша біда відома: державний бюджет приймають пізно, тому фінансування, як правило, починається з середини-кінця вересня, коли повне освоєння коштів не є можливим. Це — один бік проблеми, а інший полягає в тому, що грошей завжди не вистачає. Тому не можна дати повної гарантії, що в найближчі два роки Луганщина повністю розпрощається з усіма об'єктами незавершеного будівництва. Якщо цей прогноз не справдиться — від усієї душі порадіємо.

Алла АНТІПОВА.

Телефони корпунктів: Харків — 050-201-00-09; Луганськ— (0642) 58-65-50

Не говори про повінь, коли вже топить

Високу воду не зупиниш, але запобігти великим втратам від її шкідливої дії можна

СИТУАЦІЯ

Повені на Волинському Поліссі мають свою особливість: вони повільні, але довготривалі. Вода на місцевих річках за добу піднімається лише на декілька сантиметрів. Але на рівних, як стіл, тутешніх просторах і цього буває досить, аби затопити сотню–другу метрів заплави. А вже розлившись, ріки можуть по півроку, а то й більше, як було 1999–го, не повертатись у своє русло. З такою проблемою стикаються і наші сусіди–білоруси. Бо як і на Волині, більшість річок Берестейщини впадають у Прип'ять. Тож з ким, як не з сусідами, порадитись, як ефективніше діяти в такій ситуації.

Саме така зустріч відбулася наприкінці листопада в Луцьку. На ній заступник голови Держводгоспу України Олександр Романов та директор Департаменту з меліорації та водного господарства Міністерства сільського господарства та продовольства Республіки Білорусь Анатолій Булиня обговорили проблеми спільного використання й охорони транскордонних вод.

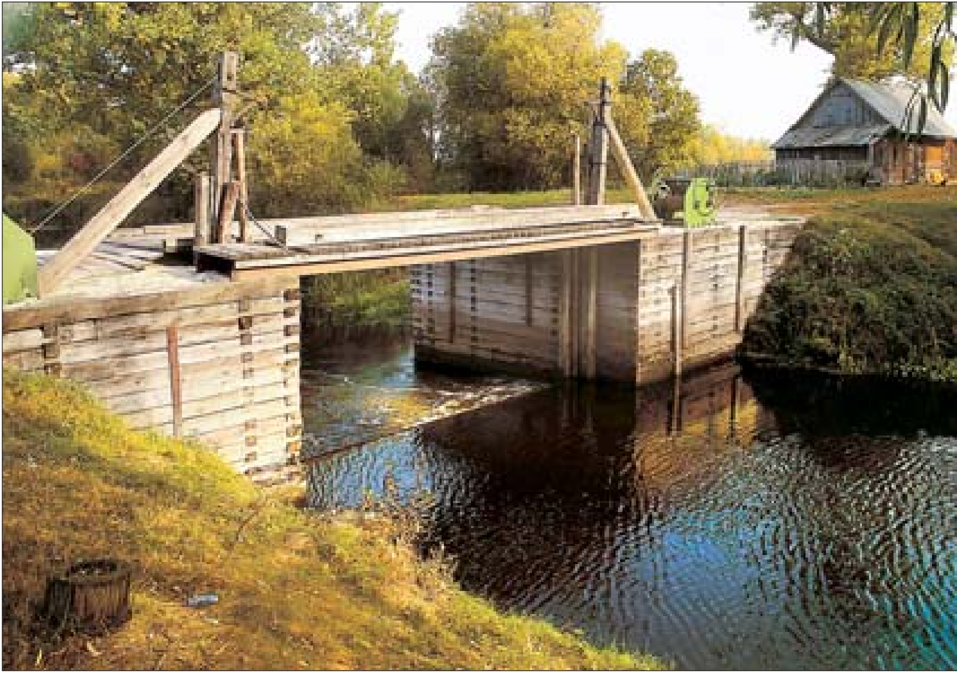
Одним із складних питань двосторонньої зустрічі стало затвердження правил експлуатації Білоозерської водоживильної системи Дніпро-Бузького каналу. Інтереси сусідів тут часто бувають діаметрально протилежні. Щоб читачі зрозуміли суть цих суперечок, нагадаємо, що саме через Вижівський канал вода з Прип'яті надходить в шлюзи ДБК. Добре, коли води в річці багато і забирати є що. Але ж бувають і засушливі роки, а Прип'ять у своїх верхів'ях ще не набрала розгону. Тож і тече в сусідню країну канал-ріка, а своє рідне русло ледь не пересихає. Ріка від цього деградує, заростає, замулюється. І так триває вже півтора століття. За радянських часів на Західному Бузі навіть збудували насосну станцію, яка у разі потреби може щосекунди перекидати по кілька кубометрів води у спраглу Прип'ять.

Але є в цій справі й інтерес України. Взяти хоча б ті повені, про які ми вже згадували. Так ось якось зрізати їх піки, пом'якшити наступ стихії можна лише за допомогою цієї ж водоживильної системи ДБК. Канал тоді щодоби забирає на себе десятки тисяч кубометрів води з Прип'яті і несе її через шлюзи в зворотному напрямку через Дніпро-Бузький канал, ріку Муховець у Західний Буг. У Луцьку білорусам й українцям вдалося виробити спільну і взаємоприйнятну стратегію у цьому питанні. Одним із її пунктів стане обмеження забору води з Прип'яті до меж, які не загрожуватимуть самій ріці.

На нараді також обговорили стан споруд Білоозерської водоживильної системи Дніпро-Бузького каналу. Взаємна стурбованість була висловлена стосовно Вижівського водоспуску, через який вода з ріки Прип'ять надходить у водоживильну систему ДБК. Його дерев'яні деталі підгнили і втратили міць, рисберма (кріплення русла потоку в межах гідротехнічної споруди безпосередньо за водобоєм) зруйнована і як наслідок утворилася воронка глибиною сім метрів... Більше того, зафіксовано щорічне просідання всієї споруди до чотирьох сантиметрів. Руйнування ж водоспуску може призвести до нерегульованого надходження повеневих вод ріки в обсягах, які не здатні пропустити канали і споруди водоживильної системи. Внаслідок чого будуть затоплені й підтоплені села Залухів, Щитинська Воля, Хабарище в Україні, Гаравіця — у Білорусі. Мало того, ріка Прип'ять у своєму верхів'ї може змінити русло і потекти в Білорусь. Оскільки власне традиційне русло деградоване, а канал чистий і прямий, як струна, то вода, як і людина, вибере найлегший шлях.

Робочий момент наради в Луцьку. Із документами ознайомлюються заступник голови Волинської облдержадміністрації Віталій Карпюк, заступник голови Держводгоспу України Олександр Романов та керівник білоруської делегації Анатолій Булиня *(зліва направо)*.

Такий вигляд Вижівський водоспуск мав у 2005 році. П'ять років спілкування з річкою не минули для нього безслідно.

Такою буває повінь на Прип'яті.

Та все-таки, чому не вирішують це нагальне питання? Є в цій справі один підводний риф. Вижівський водоспуск не має власника. Фонди держмайна України і Білорусі не можуть прийти до спільного рішення. Споруда обслуговує Дніпро-Бузький канал, отож ніби має належати Білорусі. З другого боку, вона розташована на території України...

— Річ у тім, що за радянських часів система була єдиним цілим, вона працювала на Україну і Білорусь, — пояснює Уповноважений Кабінету Міністрів України, заступник голови Держводгоспу Олександр Романов. — На жаль, при проведенні державного кордону частина споруд залишилася на українській території, а частина — на білоруській. Але ми переконані: якщо це має стратегічне значення для нашої держави, то ми самі в змозі експлуатувати ці споруди, стежити за їхнім технічним станом. Нами вже були передбачені кошти на їх проектування. Але, на жаль, допоки між Україною і Білоруссю не вирішене питання власності, ми не можемо приступити до будівництва нового водоспуску. Про реконструкцію старого дерев'яного не може бути і мови. Ви ж бачите, в якому він стані.

Керівник української частини робочої групи з питань експлуатації Білоозерської водоживильної системи, начальник Волинського облводгоспу Юрій Бахмачук звернув увагу на недостатню пропускну здатність Оріхівського каналу, який витікає з одноіменних озер Ратнівського району Волинської області. Водозбірна площа цього каналу становить 1053 квадратні кілометри, а річний стік — 116 мільйонів кубометрів. На території України Оріхівський канал є водоприймачем Турської, Заболоттівської, Кортеліської та ще кількох осушувальних систем. Внаслідок погіршення водовідвідної здатності каналу (передусім на території Білорусі) в останні роки має місце підтоплення сіл Межисить, Самари-Оріхові, Мале Оріхове, Залисиця, Березники Ратнівського району. Тож на нараді прийнято рішення доручити спільним робочим групам провести гідрологічне, геологічне і технічне обстеження каналу і всіх розташованих на ньому гідроспоруд з тим, щоб у найближчі місяці надати уповноваженим конкретні пропозиції щодо вирішення цього питання. Як приклад непрофесійного втручання в складну гідротехнічну систему наводився спорудженний білоруськими прикордонниками пішохідний місток через канал, який значно сповільнює водостік.

> Наступна, вже шоста за ліком, нарада уповноважених відбудеться у вересні 2011 року в Білорусі.

Наступна, вже шоста за ліком, нарада уповноважених відбудеться у вересні 2011 року в Білорусі. Попереднім її етапом у березні стане засідання робочих груп з розгляду повеневої ситуації на транскордонних водотоках.

Микола ЯКИМЕНКО.
Фото автора.

ФАКТ

Вовки нишпорками не стануть

Оперуповноважений карного розшуку Млинівського РВ УМВС України у Рівненській області, а заодно завзятий мисливець Володимир Лук'янчук намагався здійснити цікавий експеримент. Забравши з лісу «на виховання» двійко вовченят, що залишилися без материнського тепла (вовчиця загинула неподалік від лігва), він вирішив не тільки приручити тварин, а й зробити з них, враховуючи їхні природні дані, справжніх нишпорок, які допомагали б у розкритті злочинів.

На жаль, цей експеримент обірвався на півдорозі, бо невідомі зловмисники практично на очах у міліціонерів (вольєр з вовками був розташований поряд із Млинівським райвідділом міліції) вирішили долю вовків, кинувши їм отруєне м'ясо.

— Мене вразив факт людської жорстокості, адже вовки Сірко та Бурко нікому шкоди не завдавали, — каже Володимир Лук'янчук. — Колись я їх забрав додому із двох міркувань: по-перше, пожалівши сіромах; по-друге, із цікавості — хотів перевірити, наскільки вони приручаються, наскільки готові відповідати людині добром на добро, наскільки у домашньому середовищі здатні змінити поведінку та характер.

— Чесно кажучи, не всі з цих сподівань виправдалися, — продовжує Володимир. — Вовки зовсім не хотіли «навчатися». Собаки набагато швидше схоплюють науку брати слід, виконувати команди, виявляти винахідливість. А вовки тугіше засвоюють навики, хоч у них набагато гостріший нюх та більше витривалості. Щоправда, я не так багато часу, як це потрібно, через зайнятість на роботі приділяв дресируванню тварин.

Останнім часом вихованці-сіроманці перебували у вольєрі райвідділу міліції. Володимир забрав їх з дому заради безпеки, хоча Сірко та Бурко жодної агресії до людей не виявляли. Навпаки, лащилися ще більше, ніж кошенята. Цікаво також, що по сусідству із вовчим вольєром мешкали службові собаки. Спочатку між ними та новоприбульцями спостерігалася деяка неприязнь. Потім виникла дружба. Але якось через отвір у стіці вовк так сильно вдарив лапою собаку, що розтрощив бідоласі грудину.

— Тоді я зробив ще один висновок: якими б «ручними» не були вовки, деякі притаманні їм лісові звички, вочевидь, не викореняться ніколи, — ділиться спостереженнями В. Лук'янчук. — У тому числі виття на місяць або злісний оскал. Втім, навіть за отой невеликий строк, що вовки були на моєму вихованні, я зрозумів і іншу просту і водночас важливу істину — навіть найдикіша природа під дією доброти та ласки стає людянішою. Також я ніколи не відрікався від думки, що вовки можуть прислужитися детективам. Недавно у Володимирецькому районі я побачив напіввовка-напівсобаку, запитую у господаря: «Що це таке?» Чую у відповідь: «Це результат схрещення вівчарки з вовком». Вийшло справді доволі цікаво, адже усю вовчу агресію та дикість внаслідок дресирування вдалося перепрофілювати на користь людині. Подібний намір з'явився і у мене. Планував: вийду на пенсію, спробую спарувати вовка із собакою, а щенят буду дресирувати змалечку. Бо це дуже важливо — щоб дресирувальна наука починалася якомога раніше. Отоді, можливо, експеримент сповна вдався б...

Цікавим моментом у вихованні Сірка та Бурка, зокрема, було те, що вони виявили себе прекрасними дегустаторами — розпізнавали якість продуктів. Не торкалися до м'яса з преміксами. А ось натуральним смакували, за що, зрештою, і поплатилися — з'їли м'ясо з отрутою, яке підкинули їм недоброзичливці.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Володимир Лук'янчук вигулює сіроманців.

Живе і бігає вже стомлений дідусь

А років десять тому йшлося навіть про гангрену й ампутацію ноги

НА ЖИТЕЙСЬКИХ ПЕРЕХРЕСТЯХ

З Едуардом Євсейовичем Бродським **(на знімку)** ми знайомі вже майже 15 років. Тоді, в середині 90-х, він помітно накульгував, але в перервах між операціями і реабілітаціями ходив по редакціях і приймальнях високих посадовців. У редакціях його любили і намагалися допомогти, чим можна, а у високих кабінетах по-дружньому плескали по плечу і намагались якнайшвидше провести до дверей.

Адже непосидючий чоловік, який пережив каліцтво на «Запоріжсталі», а потім, протягом кількох років — три надскладні операції, намагався достукатися у всі двері зі своєю економічною ідеєю. Вона була проста: звільняти від податків на п'ять років не оформлене як нове, а НОВОЗБУДОВАНЕ виробництво. Хай це буде завод, цех, домна, ферма, дільниця, магазин тощо. Такий крок, на думку автора ідеї, мав би стимулювати не тільки розширення виробництва і продажів, а й сприяти прогресу одразу кількох галузей, замкнутих на будівництво.

Ох, які ми тоді всі були наївні, не розуміючи, що податки — це категорія не економічна, а суто політична. Тобто вам дозволять «мінімізувати» податки, а простіше — ухилитися від них (читай: врятувати свій бізнес) лише в обмін на політичну лояльність і підтримку, наприклад, під час виборів. А тут, у такій добре налагодженій системі, ще й зі своїми ідеями лізуть...

Едуард Бродський не був би Бродським, коли б опустив руки. Нема просування в одному напрямку — спробує мо в іншому. Тоді в моді була всіляка медична екзотика, і він захопився вивченням гепатогенних зон. Мало того — відвідував якісь курси, успішно пройшов у них підготовку й отримав відповідну довідку. Почав потроху практикувати, і в нього вийшло. Досліджував квартири і офіси, де перестановка меблів, з врахуванням місць, небезпечних для кількагодинного перебування людини, була лише одним із заходів допомоги людям. Адже, на думку нашого співрозмовника, коли ви тривалий час (сон, робота тощо) перебуваєте в гепатогенній зоні — здоровим не будете ніколи! І, до речі, земній радіації (а саме вона створює гепатогенні зони) байдуже, на якому ви поверсі — на першому чи десятому...

Цікавлюся, а чи потрібні якісь надприродні якості, щоб освоїти методику?

— Відповім, як колись композитор Ліст надокучливій дамі, — посміхається Едуард Євсейович: — «Так, щоб стати композитором, я все-таки мав би спочатку народитися». Та будь-яка нормальна людина здатна оволодіти і працювати...

Хоча, коли чесно, Едуард Бродський не зовсім людина з вулиці. Випускник Дніпропетровського металургійного інституту, він відпрацював кілька років на заводах Дніпропетровська, а потім перебрався до Запоріжжя — на титаномагнієвий комбінат. У його науково-дослідну частину. В активі новатора — 10 винаходів і безліч раціоналізаторських пропозицій. Адже тим, заради чого Бродського брали на комбінат, був пошук недоліків виробництва у всіх цехах. І, звісно, їхнє усунення! Однак, коли рацпропозиції ще якось, з горем пополам, впроваджувались, то винаходи, де вимагалося напруження колективів цехів, відділів тощо, майже не просувалися вперед. Не рятувало ситуацію і запрошення посадовців комбінату та цехів ПОГОДИТИСЯ стати співавтором винаходу. Ще один винахід якось впровадили, і гроші непогані всі співавтори отримали — по шістсот карбованців. А потім сказали: «Та ну його подалі — нам і так непогано працюється». Тобто без нервів і біганини. А скоро докучливого новатора взагалі сплавили в місцевий «Інститут титану». Тобто він тут же, на комбінаті, працює, тільки вже не «наш», і з окладом у 145 карбованців замість 230.

В активі новатора — 10 винаходів і безліч раціоналізаторських пропозицій.

Помикався так якийсь час, та й пішов на «Запоріжсталь» — підкрановим робітником. Тобто «старшим, куди пошлють», але з тими ж 230 карбованцями зарплати. Однак ті побігеньки й закінчилися для Едуарда Євсейовича трагічно. Доганяв по захаращеному цеху свиту, здається, головного інженера, щоб покликати до начальника когось із фахівців. І коли догнав, перед ним несподівано розступилися двоє чоловіків, що йшли попереду (вони бачили, куди йдуть), і він упав у шестиметровий колодязь між рейками. Удар об стальний відкіс закінчився втратою свідомості і численними переломами стегна...

Запорізькі лікарі робили все, що могли, а далі настали часи, що до Києва, особливо лікуватися, не доїдеш, а тільки в столиці могли йому реально допомогти. І ось у період, коли пан Бродський ходив по кабінетах з ідеями, а по людях — з визначенням гепатогенних зон, реально запахло ампутацією. Хтось підказав ідею виїзду «на історичну Батьківщину». Виїхав, і, спасибі ізраїльським лікарям, вони не лише його врятували, а й поставили на ноги. Вдало вмонтований титановий, до речі, штифт, не лише прибрав накульгування і всілякі запалення, а й дає змогу сьогодні робити до 70(!) присідань під час фіззарядки. А ще 78-річний пенсіонер до 40 разів віджимається від підлоги.

Років п'ять тому повернувся вже просто на Батьківщину. Справді-бо: добре там, де нас нема... Та й вік уже, як мовиться, достатньо ностальгійний. Не жаліє, бо окрім звичайної, у 1300 гривень, пенсії, ще десь стільки ж доплачує за виробничу травму «Запоріжсталь» — на цьому підприємстві своїх не кривдять. Едуард Євсейович і тепер не забуває гепатогенні зони (в Ізраїлі, до речі, був популярним фахівцем з цього питання), а ось по кабінетах з ідеями вдосконалення нашого суспільства саме цього року бігати перестав. Бо стомився...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Фото автора.

Хочуть вирватися з наркотичних лабет

Дім милосердя для колишніх наркозалежних відкрила одна громада на хуторі поблизу села Новорічиця Зарічненського району.

Кращого місця для людей, котрі замислилися над своєю подальшою долею, годі й шукати: куди не глянь — ліс і безмежне поле, ніщо не зупинить думку. Невеличка, ще доволі міцна дерев'яна поліська хатина прихистила протягом року сорок осіб, які щиро бажають назавжди розірвати зв'язок з минулим.

Чи всім їм вдасться вирватися з наркотичного полону, покаже час. Але всі вони отримали цей шанс. Багато з них повернулися з місць позбавлення волі, куди потрапили саме через наркотики (дороге «задоволення»), на які не могли заробити, а тому й крали, грабували, заглушивши власне сумління порцією «дурі»... Та все ж вони знайшли сили, щоб порвати з минулим, їм потрібні лише підтримка і розуміння. Дуже важко щось змінити, коли у тебе ні даху над головою, ні шматка хліба, ні перспективи на працевлаштування, ні родини... Тому вони тут, у притулку. Чоловіки щодня працюють, мають невеличке господарство: курей, свиней, город. У будинку є вода та електричний бойлер.

— Я довго шукав підтримки людей, їхньої допомоги, аж доки зрозумів, що давно нікому не потрібний, навіть собі самому, бо не раз намагався перервати те, що ві називають життям, а для мене воно стало пеклом, — почав свою розповідь найстарший із мешканців Дому милосердя, 45-річний Віктор, який живе тут уже рік. — А знайшов любов і підтримку тільки тоді, коли щиро покаявся і впустив у своє серце Господа. Це він подав мені руку допомоги.

Більшість мешканців притулку бояться бути щирими перед сторонніми, відбуваються фразами з Біблії. Припускаємо, що між собою вони більш відверті, але, зрештою, це їхня справа. Кажуть, що не знають ще, як житимуть за межами цього будинку. Ці люди повинні набути тут стрижень, який дозволить їм не зігнутися під тягарем дійсності, вистояти перед наступними спокусами, знайти себе у новому житті. Майже для всіх мешканців притулку цим стрижнем стала віра в Бога. Але чи готове наше суспільство зрозуміти цих людей і їм допомогти? Як мінімум, цим людям потрібні робота і дах над головою.

У куточку весь час тихенько сидить симпатичний молодий чоловік.

— Розкажіть свою історію, — попросили його.

— Хочете почути, як я опинився тут? Добре, розкажу. Можливо, моя розповідь утримає когось від спокуси спробувати наркотик, — каже Володимир. — Якщо хтось захоче спробувати «заради спортивного інтересу», то хай згадає мої слова: наркотик впіймає вас із першого разу і вже не відпустить.

Властивості наркотиків якраз полягають у тому, що вони знищують в людині все людське.

Мені 35 років, родом я з Вінницької області. Народився у благополучній сім'ї. Мама вчителька. Правда, тато нас покинув, коли я ще був маленьким. Мама вийшла заміж вдруге, народилася сестричка. Вітчим був хороший. Проте, скільки пам'ятаю себе, я завжди був неслухняним. Тепер можу це пояснити: так я підсвідомо протестував проти чогось. Проте не знаю, проти чого саме. Можливо, все-таки була якась психічна травма від розлучення батьків, і в мені затаїлося зло. Алкоголь спробував ще в чотирнадцять років. Все, як у всіх у цьому віці: вечірки, танці, проте все в межах розумного. Вступив у Києві в інститут. Одного разу в компанії запропонували наркотик. Думав, лише побачу, що це таке. Спробував, і здалося, що забув. Одружився. Згодом покинув інститут. Не через горілку чи наркотик, просто так, не було інтересу вчитися. А тоді почалося: будь-який негаразд у житті я скрашував наркотиком. Життя стрімко пішло вниз. Народився син, але я радів не цьому, а кожній «дозі»... Я був сам по собі. Виносив з дому речі, щоб купити наркотик, брехав, замкнувся в собі. Руйнувалося світосприйняття, рушилися цінності. Наркотик з'їдав мене, і виникала пустота. Здавалося, що новий день гряде лишень для того, щоб отримати нову «дозу». І дружина, і батьки відмовилися від мене — їх не засуджую, бо на той момент я був втрачений для суспільства і родини, приносив лише біду.

Одного зимового дня я вмирав, — переводить подих Володимир. — У холодній хаті свого знайомого, теж наркомана, що відбував на той час покарання. Лежав майже тиждень без їжі та води, бо вона замерзла у відрі. Горів весь, було запалення легень. Піднятися не міг, залишалася ще одна «доза», яку я приняв, чітко при тому усвідомлюючи, що через годин шість настане страшна ломка, але по наркотик не зможу вийти. Знав, що помру у страшних муках, але навіть зробити смерть швидкою і безболісною вже не міг. Можете не вірити, але саме тоді в хату прийшла віруюча жінка. Вона стала наді мною і говорила щось про Біблію, тільки я мало що розумів. Отямився в лікарні. Церква зібрала на моє лікування гроші, а моя спасителька щодня годувала мене з ложечки. А я після пережитого все одно взявся за старе. Мене мучили залишки сумління, але властивості наркотиків якраз полягають у тому, що вони знищують в людині все людське. Потрапив за грати спочатку на п'ять, а потім ще на шість років. Тепер розумію, що й там Господь не полишав мене, бо серед засуджених мені трапився чоловік, який щиро увірував у Бога і підтримував мене. А весь цей час у церкві за мене молилися... Я заздрив цьому чоловікові, котрий знайшов того, хто любить його і вірить у його зцілення. А одного дня це трапилось і зі мною. Відчув лише, але словами не можу передати. Розумієте, пустоти в душі не може бути...

Оксана СЛОБОДЗЯН,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: мешканці притулку, який ще часто називають домом милосердя.

Фото Оксани СЛОБОДЗЯН.

Податки — це категорія не економічна, а суто політична

ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК НА 5—10 СТОР.

відповідно до Закону України «Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки».

6. У разі якщо після накладення державним виконавцем арешту на кошти боржника - юридичної особи у банках чи інших фінансових установах боржник умисно не виконує судове рішення і відкриває нові рахунки у банках чи інших фінансових установах, державний виконавець надсилає відповідним правоохоронним органам матеріали для притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності.

7. Звернення стягнення на кошти та інше майно фізичних осіб - підприємців здійснюється також за правилами цієї глави.

Стаття 66. Звернення стягнення на інше майно боржника - юридичної особи

1. У разі відсутності у боржника - юридичної особи коштів у обсязі, достатньому для покриття заборгованості, стягнення звертається на інше майно, належне такому боржникові або закріплене за ним, у тому числі на майно, що обліковується на окремому балансі філії, представництва та іншого відокремленого підрозділу боржника - юридичної особи (крім майна, вилученого з обороту або обмежуваного в обороті) незалежно від того, хто фактично використовує це майно.

2. У разі якщо на зазначене майно накладається арешт, воно реалізується в такій черговості:

1) у першу чергу - майно, що безпосередньо не використовується у виробництві (цінні папери, легковий автотранспорт, предмети дизайну офісів та інше майно, готова продукція (товари);

2) у другу чергу - об'єкти нерухомого майна, верстати, обладнання, інші основні засоби, а також сировина і матеріали, призначені для використання у виробництві.

3. У разі накладення арешту на майно другої черги, що належить боржникові - юридичній особі, частка держави у статутному фонді якої становить не менш як 25 відсотків, чи накладення арешту на майно підприємств-боржників, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, державний виконавець протягом трьох робочих днів повідомляє центральному органу виконавчої влади, до сфери управління якого належить майно, або Фонду державного майна України про накладення арешту на майно такого боржника та подає відомості про склад і вартість майна, на яке накладено арешт, а також про розмір вимог стягувача.

Стаття 67. Порядок звернення стягнення на майно у разі злиття, приєднання, поділу, виділу, перетворення та ліквідації боржника - юридичної особи

1. У разі злиття, приєднання, поділу, виділу, перетворення боржника - юридичної особи стягнення за виконавчими документами звертається на кошти та інше майно тієї юридичної особи, на яку відповідно до закону покладено відповідальність за зобов'язаннями боржника - юридичної особи.

2. У разі ліквідації боржника - юридичної особи виконавчий документ надсилається ліквідаційній комісії (ліквідатору) для вирішення питання про подальший порядок виконання рішення у встановленому законом порядку. У разі надходження виконавчого документа до ліквідаційної комісії (ліквідатора) арешт з майна боржника знімається за постановою державного виконавця, затвердженою начальником відділу, якому він безпосередньо підпорядкований.

3. У разі якщо виконавчий документ надіслано ліквідаційній комісії (ліквідатору), виконавче провадження підлягає закінченню в порядку, встановленому цим Законом.

Глава 6. ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА ЗАРОБІТНУ ПЛАТУ, ПЕНСІЮ, СТИПЕНДІЮ ТА ІНШІ ДОХОДИ БОРЖНИКА

Стаття 68. Умови звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника

1. Стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника звертається у разі відсутності в боржника коштів на рахунках у банках чи інших фінансових установах, відсутності чи недостатності майна боржника для покриття в повному обсязі належних до стягнення сум, а також у разі виконання рішень про стягнення періодичних платежів та стягнення на суму, що не перевищує трьох мінімальних розмірів заробітної плати.

2. За іншими виконавчими документами державний виконавець має право звернути стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника без застосування заходів примусового звернення стягнення на майно боржника за письмовою заявою стягувача.

3. Про звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника державний виконавець виносить постанову, яка надсилається для виконання підприємству, установі, організації, фізичній особі, фізичній особі - підприємцю за місцем отримання боржником відповідних доходів.

Стаття 69. Відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника

1. Підприємства, установи, організації, фізичні особи, фізичні особи - підприємці здійснюють відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника і перераховують кошти стягувачу у строк, встановлений для здійснення зазначених виплат боржнику, а якщо такий строк не встановлено - до десятого числа кожного місяця, наступного за звітним. Такі підприємства, установи, організації, фізичні особи, фізичні особи - підприємці кожні шість місяців надсилають державному виконавцю звіт про здійснені відрахування та виплати за формою, встановленою Міністерством юстиції України.

2. У разі припинення перерахування коштів стягувачу у зв'язку із зміною боржником місця роботи, проживання, перебування чи навчання або з інших причин підприємства, установи, організації, фізичні особи, фізичні особи - підприємці не пізніш як у триденний строк повідомляють державному виконавцю про причину припинення виплат та зазначають нове місце роботи, проживання чи навчання боржника, якщо воно відоме. Посадові особи, винні у ненаданні таких відомостей без поважних причин, можуть бути притягнуті до відповідальності, передбаченої законом.

Стаття 70. Розмір відрахувань із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника

1. Розмір відрахувань із заробітної плати та інших доходів боржника вираховується із суми, що залишається після утримання податків.

2. Обмеження розміру відрахувань із заробітної плати встановлюється законодавством про працю.

3. Із заробітної плати боржника може бути утримано за виконавчими документами до погашення у повному обсязі заборгованості:

у разі стягнення аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю, відшкодування шкоди у зв'язку із втратою годувальника та збитків чи шкоди, заподіяних злочином, - п'ятдесят відсотків;

за всіма іншими видами стягнень, якщо інше не передбачено законом, - двадцять відсотків.

4. Загальний розмір усіх відрахувань під час кожної виплати заробітної плати не може перевищувати п'ятдесят відсотків заробітної плати, що має бути виплачена працівнику, у тому числі в разі відрахування за кількома виконавчими документами. Це обмеження не поширюється на відрахування із заробітної плати в разі відбування боржником покарання у виді виправних робіт і стягнення аліментів на неповнолітніх дітей. У таких випадках розмір відрахувань із заробітної плати не може перевищувати сімдесяти відсотків.

5. Положення цієї статті застосовуються також у разі звернення стягнення на належні боржникові стипендію та інші доходи.

6. Звернення стягнення на пенсію здійснюється відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Стаття 71. Звернення стягнення на заробітну плату боржника, який відбуває покарання

1. Відрахування із заробітної плати боржника, який за вироком суду відбуває покарання без позбавлення волі, здійснюється з усієї суми заробітної плати без урахування стягнень за вироком.

2. Із заробітної плати засуджених, які відбувають покарання у виді позбавлення волі, а також з осіб, які перебувають у наркологічних відділеннях психіатричних диспансерів та стаціонарних лікувальних закладах, відрахування здійснюється з усієї суми заробітної плати без урахування відрахувань витрат, пов'язаних з їх утриманням у таких закладах.

Стаття 72. Звернення стягнення на допомогу по державному соціальному страхуванню та соціальну допомогу інвалідам з дитинства

1. На допомогу по державному соціальному страхуванню, що виплачується в разі тимчасової непрацездатності та в інших випадках, допомогу по безробіттю та соціальну допомогу інвалідам з дитинства, призначену відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам», стягнення може бути звернено тільки за рішеннями про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також втратою годувальника.

Стаття 73. Кошти, на які не може бути звернено стягнення

1. Стягнення не може бути звернено на такі виплати:

1) вихідну допомогу, що виплачується в разі звільнення працівника;

2) компенсацію працівнику за невикористану відпустку, крім випадків, коли особа під час звільнення одержує компенсацію за відпустку, не використану протягом кількох років;

3) компенсацію працівнику витрат у зв'язку з переведенням, направленням на роботу до іншої місцевості чи службовим відрядженням;

4) польове забезпечення, надбавки до заробітної плати, інші кошти, що виплачуються замість добових і квартирних;

5) матеріальну допомогу особам, які втратили право на допомогу по безробіттю;

6) допомогу у зв'язку з вагітністю та пологами;

7) одноразову допомогу у зв'язку з народженням дитини; 8) допомогу по догляду за дитиною;

9) допомогу особам, зайнятим доглядом трьох і більше дітей віком до 16 років, по догляду за дитиною-інвалідом, по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною, а також на іншу допомогу на дітей, передбачену законом;

10) допомогу на лікування;

11) допомогу на поховання;

12) щомісячну грошову допомогу у зв'язку з обмеженням споживання продуктів харчування місцевого виробництва та особистого підсобного господарства громадян, які проживають на території, що зазнала радіоактивного забруднення;

13) дотації на обіди, придбання путівок до санаторіїв і будинків відпочинку за рахунок фонду споживання.

2. Стягнення не здійснюється також із сум:

1) неоподатковуваного розміру матеріальної допомоги;

2) грошової компенсації за видане обмундирування і натуральне постачання;

3) вихідної допомоги в разі звільнення (виходу у відставку) з військової служби, служби в органах внутрішніх справ та Державної кримінально-виконавчої служби України, а також грошового забезпечення, що не має постійного характеру, та в інших випадках, передбачених законом.

Стаття 74. Порядок стягнення аліментів

1. Порядок стягнення аліментів визначається законом.

2. У разі наявності заборгованості із сплати аліментів понад три місяці стягнення може бути звернено на майно боржника. Звернення стягнення на заробітну плату не перешкоджає зверненню стягнення на майно боржника.

3. Розмір заборгованості із сплати аліментів визначається державним виконавцем за місцем виконання рішення у порядку, встановленому Сімейним кодексом України. У разі визначення суми заборгованості у частці від заробітку (доходу) розмір аліментів не може бути менше встановленого Сімейним кодексом України.

4. Державний виконавець обчислює розмір заборгованості із сплати аліментів, складає відповідний розрахунок та повідомляє про нього стягувачу і боржнику:

у разі якщо виконавчий документ уперше надійшов для виконання;

за заявою сторін виконавчого провадження;

у разі надсилання постанови до адміністрації підприємства, установи, організації, фізичної особи, фізичної особи - підприємця для проведення відрахування із заробітної плати (доходів), пенсії та стипендії боржника;

у разі закінчення виконавчого провадження у зв'язку з надходженням виконавчого документа за належністю до іншого органу державної виконавчої служби;

за власною ініціативою;

в інших передбачених законом випадках.

5. У разі виїзду особи, зобов'язаної сплачувати аліменти, на постійне місце проживання до іноземних держав, з якими Україна не уклала договорів про надання правової допомоги, стягнення аліментів за рішенням суду проводиться на день виїзду за весь період до досягнення дитиною повноліття.

6. З осіб, які працюють за контрактом на території іноземних держав і одержують заробітну плату (доходи) тільки за кордоном, аліменти стягуються в порядку та розмірах, передбачених законом.

7. У разі стягнення аліментів у частці від заробітку (доходу) боржника на підприємстві, в установі, організації, у фізичної особи, фізичної особи - підприємця відрахування здійснюється з фактичного заробітку (доходу) на підставі постанови державного виконавця. При цьому розмір аліментів у разі їх стягнення у частці від заробітку (доходу) не може бути менше встановленого Сімейним кодексом України. У разі якщо стягнути аліменти в зазначеному розмірі неможливо, адміністрація підприємства, установи, організації, фізична особа, фізична особа - підприємець, які проводили відрахування, нараховують боржнику заборгованість із сплати аліментів.

8. Після закінчення строку, передбаченого законом для стягнення аліментів, у разі відсутності заборгованості із сплати аліментів адміністрація підприємства, установи, організації, фізична особа, фізична особа - підприємець, які проводили відрахування, повертають постанову державного виконавця про стягнення аліментів органу державної виконавчої служби з відміткою про перерахування в повному обсязі стягувачу утримання сум аліментів. У разі якщо утримані суми аліментів стягувачу не перераховані, державний виконавець письмово повідомляє стягувачу про розмір заборгованості, роз'яснює йому права, встановлені частиною першою статті 87 цього Закону, та виносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

9. Спір щодо розміру заборгованості із сплати аліментів вирішується судом за заявою заінтересованої особи у порядку, встановленому законом.

10. За наявності заборгованості із сплати аліментів у розмірі, що сукупно перевищує суму відповідних платежів за шість місяців, державний виконавець звертається до правоохоронних органів з поданням (повідомленням) про притягнення боржника до кримінальної відповідальності за злісне ухилення від сплати аліментів.

Глава 7. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ, ЗА ЯКИМИ БОРЖНИК ЗОБОВ'ЯЗАНИЙ ОСОБИСТО ВЧИНИТИ ПЕВНІ ДІЇ АБО УТРИМАТИСЯ ВІД ЇХ ВЧИНЕННЯ

Стаття 75. Загальні умови виконання рішень, за якими боржник зобов'язаний особисто вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення

1. Після відкриття виконавчого провадження за виконавчим документом, що зобов'язує боржника вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, державний виконавець перевіряє виконання рішення не пізніше ніж на наступний день після закінчення строку, встановленого частиною другою статті 25 цього Закону для самостійного виконання рішення. Якщо рішення підлягає негайному виконанню, його виконання перевіряється не пізніше наступного робочого дня після відкриття виконавчого провадження.

2. У разі невиконання зазначених вимог без поважних причин державний виконавець накладає на боржника штраф відповідно до статті 89 цього Закону і не пізніше п'яти робочих днів з дня його накладення повторно перевіряє стан виконання рішення.

Якщо рішення не виконано і виконання може бути проведено без участі боржника, державний виконавець організовує виконання відповідно до повноважень, наданих йому законом, та вносить подання (повідомлення) правоохоронним органам для притягнення боржника до відповідальності згідно із законом. При цьому на боржника повторно накладається штраф у порядку, встановленому статтею 89 цього Закону.

3. У разі якщо виконати рішення без участі боржника неможливо, державний виконавець накладає на боржника штраф відповідно до статті 89 цього Закону та вносить подання (повідомлення) правоохоронним органам для притягнення боржника до відповідальності згідно із законом, після чого виносить постанову про закінчення виконавчого провадження, яка затверджується начальником відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, і повертає виконавчий документ до суду чи іншого органу (посадової особи), що його видав.

4. Державний виконавець під час виконання рішення про заборону вчиняти певні дії або про утримання від вчинення певних дій доводить до відома боржника резолютивну частину такого рішення, про що складає відповідний акт. Після складення акта виноситься постанова про закінчення виконавчого провадження.

Стаття 76. Виконання рішення про поновлення на роботі

1. Рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного працівника виконується негайно. Виконання рішення вважається закінченим з дня видачі відповідного наказу або розпорядження власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом, фізичною особою, фізичною особою - підприємцем, який прийняв незаконне рішення про звільнення або переведення працівника, після чого державний виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

2. У разі невиконання власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом, фізичною особою, фізичною особою - підприємцем рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного працівника на них накладається штраф та застосовуються інші заходи, передбачені законом.

Стаття 77. Виконання рішення про відібрання дитини

1. Під час виконання рішення про відібрання дитини державний виконавець провадить виконавчі дії за обов'язковою участю особи, якій дитина передається на виховання, із залученням представників органів опіки і піклування.

2. За необхідності державний виконавець може звернутися до суду з поданням щодо вирішення питання про тимчасове влаштування дитини до дитячого або лікувального закладу.

3. У разі якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про відібрання дитини, до нього застосовуються заходи, передбачені законом.

Стаття 78. Виконання рішення про виселення боржника

1. Державний виконавець перевіряє стан виконання рішення про виселення боржника на наступний день після закінчення строку, встановленого частиною другою статті 25 цього Закону для самостійного виконання рішення.

2. У разі невиконання боржником рішення самостійно державний виконавець виконує його примусово.

3. Державний виконавець зобов'язаний письмово повідомити боржника про день і час примусового виселення. Боржник вважається повідомленим про примусове виселення, якщо повідомлення надіслано йому за адресою, за якою має здійснюватися виселення, чи за іншою адресою, достовірно встановленою державним виконавцем. Відсутність боржника, повідомленого про день і час виселення, під час виконання рішення не є перешкодою для виконання рішення.

4. Виселення полягає у звільненні приміщення, зазначеного у виконавчому документі, від особи (осіб), яка виселяється, її майна, домашніх тварин та у забороні такій особі користуватися цим приміщенням. Примусовому виселенню підлягають виключно особи, зазначені у виконавчому документі.

5. Виселення здійснюється у присутності понятих за сприянням органів внутрішніх справ з обов'язковим описом майна державним виконавцем. Один примірник акта опису майна вручається під розписку боржнику. За необхідності державний виконавець в установлено-

му законом порядку забезпечує зберігання майна боржника з покладенням пов'язаних з цим витрат на боржника.

6. У разі якщо виконання рішення здійснюється за відсутності осіб, які підлягають виселенню, державний виконавець зобов'язаний провести опис майна. Описане майно передається для відповідального зберігання особі, визначеній державним виконавцем.

7. Передане для зберігання майно боржника видається йому державним виконавцем на підставі акта після відшкодування боржником витрат, пов'язаних із зберіганням такого майна. У разі якщо боржник відмовляється відшкодувати витрати, пов'язані із зберіганням майна, вони компенсуються за рахунок реалізації частини майна боржника.

8. Зберігання майна здійснюється протягом не більше двох місяців. Після закінчення двомісячного строку невитребуване майно реалізується в порядку, визначеному цим Законом. Отримані від реалізації кошти, за вирахуванням понесених витрат, перераховуються боржнику. У разі якщо майно не було реалізовано, розпорядження ним здійснюється в порядку, встановленому для розпорядження безхазяйним майном.

9. Про виконання рішення про виселення боржника державний виконавець складає акт, що підписується особами, які брали участь у виконанні.

10. У разі якщо особі, яка підлягає виселенню, має бути надано інше житлове приміщення, державний виконавець надсилає відповідному житловому чи іншому органу повідомлення про строк виконання рішення щодо надання такого приміщення. У разі ненадання у визначений строк іншого житлового приміщення державний виконавець складає відповідний акт і звертається до суду з поданням про встановлення порядку подальшого виконання рішення. До вирішення судом зазначеного питання виконавчі дії не провадяться.

11. У разі якщо особа самостійно вселилася у приміщення, з якого вона була примусово виселена, повторне її виселення може бути здійснено державним виконавцем на підставі ухвали суду, який прийняв рішення про виселення. Виконавче провадження в такому разі підлягає поновленню за постановою державного виконавця.

Стаття 79. Виконання рішення про вселення стягувача

1. Державний виконавець перевіряє виконання рішення про вселення стягувача на наступний день після закінчення строку, встановленого частиною другою статті 25 цього Закону для самостійного виконання рішення.

2. У разі невиконання боржником рішення державний виконавець виконує його примусово.

Примусове вселення полягає у забезпеченні державним виконавцем безперешкодного входження стягувача у приміщення, зазначене у виконавчому документі, та його проживання (перебування) в ньому.

3. Державний виконавець зобов'язаний письмово повідомити боржника і стягувача про день і час примусового вселення. Боржник вважається повідомленим про примусове вселення стягувача, якщо повідомлення надіслано йому за адресою, за якою має здійснюватися вселення, чи іншою адресою, достовірно встановленою державним виконавцем. Відсутність боржника, повідомленого про день і час вселення, не є перешкодою для виконання рішення про вселення.

4. У разі якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про вселення стягувача, на нього накладається штраф та застосовуються інші заходи, передбачені законом. При цьому вселення здійснюється у присутності понятих із залученням працівників органів внутрішніх справ.

5. Про примусове вселення стягувача державний виконавець складає акт. Після складення акта виноситься постанова про закінчення виконавчого провадження.

6. У разі подальшого перешкоджання боржником проживанню (перебуванню) стягувача у приміщенні, в яке його вселено, стягувач має право звернутися до державного виконавця із заявою про відновлення виконавчого провадження. У такому разі державний виконавець має право повторно здійснити примусове вселення стягувача та накласти на боржника штраф у подвійному розмірі відповідно до статті 89 цього Закону. Виконавче провадження не відновлюється і повторне примусове вселення стягувача не здійснюється, якщо особа, яка перешкоджає його проживанню (перебуванню), не є боржником. Питання про вселення стягувача в такому разі вирішується в судовому порядку.

Глава 8. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ЩОДО ІНОЗЕМЦІВ, ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА ТА ІНОЗЕМНИХ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ІНОЗЕМНИХ СУДІВ І АРБІТРАЖІВ

Стаття 80. Виконання рішень щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб

1. Під час виконання рішень щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб, які відповідно проживають (перебувають) чи зареєстровані на території України або мають на території України власне майно, яким володіють самостійно або разом з іншими особами, застосовуються положення цього Закону.

2. У разі невиконання зазначеними в частині першій цієї статті особами рішень державний виконавець звертається до компетентних органів з поданням про заборону в'їзду в Україну чи видворення за межі України таких осіб відповідно до Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

Стаття 81. Виконання рішень іноземних судів і арбітражів

1. Порядок виконання в Україні рішень іноземних судів і арбітражів встановлюється відповідними міжнародними договорами України, цим Законом та іншими законами України.

Глава 9. ЗАХИСТ ПРАВ СТЯГУВАЧА, БОРЖНИКА ТА ІНШИХ ОСІБ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Стаття 82. Оскарження рішень, дій або бездіяльності посадових осіб державної виконавчої служби

1. Рішення, дії або бездіяльність державного виконавця та інших посадових осіб державної виконавчої служби можуть бути оскаржені стягувачем та іншими учасниками виконавчого провадження (крім боржника) до начальника відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, або до керівника відповідного органу державної виконавчої служби вищого рівня чи до суду.

2. Боржник має право оскаржувати рішення, дії або бездіяльність державного виконавця та інших посадових осіб державної виконавчої служби виключно в судовому порядку.

3. Скарга на рішення, дії або бездіяльність державного виконавця подається начальнику відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець. Рішення, дії чи бездіяльність начальника відділу можуть бути оскаржені до вищестоящого органу державної виконавчої служби. Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України розглядає виключно скарги на рішення, дії чи бездіяльність начальників управлінь державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі.

4. Рішення, дії чи бездіяльність державного виконавця або іншої посадової особи державної виконавчої служби щодо виконання судового рішення можуть бути оскаржені сторонами до суду, який видав виконавчий документ, а іншими учасниками виконавчого провадження та особами, які залучаються до проведення виконавчих дій, - до відповідного адміністративного суду в порядку, передбаченому законом.

5. Рішення, дії чи бездіяльність державного виконавця або іншої посадової особи державної виконавчої служби щодо виконання рішень інших органів (посадових осіб) можуть бути оскаржені до відповідного адміністративного суду в порядку, передбаченому законом.

6. Рішення, дії чи бездіяльність державного виконавця або іншої посадової особи державної виконавчої служби можуть бути оскаржені до керівництва органів державної виконавчої служби, якщо їх оскарження передбачено цим Законом.

7. Скарга у виконавчому провадженні подається у письмовій формі та має містити:

1) найменування органу державної виконавчої служби, до якого вона подається;

2) повне найменування (ім'я) стягувача та боржника, їх місце проживання чи перебування (для фізичних осіб) або місцезнаходження (для юридичних осіб), а також найменування (ім'я) представника сторони виконавчого провадження, якщо скарга подається представником;

3) реквізити виконавчого документа (вид документа, найменування органу, що його видав, день видачі та номер документа, його резолютивна частина);

4) зміст оскаржуваних рішень, дій чи бездіяльності та норму закону, яку порушено;

5) викладення обставин, якими скаржник обґрунтовує свої вимоги;

6) підпис скаржника або його представника із зазначенням дня подання скарги.

8. Скарга, подана у виконавчому провадженні начальнику відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, розглядається у десятиденний строк з дня її надходження. За результатами розгляду скарги начальник відділу виносить постанову про її задоволення чи відмову, яка в десятиденний строк може бути оскаржена до вищестоящого органу державної виконавчої служби або до суду. Скарга, подана без додержання вимог, викладених у частині шостій цієї статті, розглядається начальником відділу в порядку, встановленому Законом України «Про звернення громадян».

Стаття 83. Контроль за законністю виконавчого провадження

1. Контроль за своєчасністю, правильністю і повнотою виконання рішень державним виконавцем здійснюють начальник відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, а також керівник вищестоящого органу державної виконавчої служби.

2. Начальник відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, при здійсненні контролю за рішеннями, діями державного виконавця під час виконання рішень має право у разі, якщо вони суперечать вимогам закону, своєю постановою скасувати постанову або інший процесуальний документ (або їх частину), винесені у виконавчому провадженні державним виконавцем, визнати недійсним складений державним виконавцем акт, зобов'язати державного виконавця провести виконавчі дії в порядку, встановленому цим Законом.

3. Начальник відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, або державний виконавець з власної ініціативи чи за заявою сторони виконавчого провадження може виправити допущені у процесуальних документах, винесених у виконавчому провадженні державним виконавцем, граматичні чи арифметичні помилки, про що виноситься відповідна постанова.

4. Керівник вищестоящого органу державної виконавчої служби у разі виявлення порушень вимог закону визначає їх своєю постановою та надає доручення начальнику відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, щодо проведення дій, передбачених частинами другою і третьою цієї статті.

5. Постанови, зазначені в частинах другій - четвертій цієї статті, можуть бути оскаржені в десятиденний строк з дня їх винесення у порядку, встановленому цим Законом.

6. Контроль за законністю виконавчого провадження здійснюють Міністерство юстиції України через Департамент державної виконавчої служби, а Головне управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головні управління юстиції в областях, містах Києві та Севастополі - через відповідні управління державної виконавчої служби.

7. Забороняється втручання інших державних або недержавних органів та їх посадових осіб у виконавче провадження, крім випадків, передбачених цим Законом. Виїмка документа виконавчого провадження здійснюється виключно за рішенням суду. При проведенні виїмки оригіналу виконавчого документа чи виконавчого провадження суд у своєму рішенні зазначає про зупинення виконавчого провадження.

Стаття 84. Посадові особи, які мають право здійснювати перевірку законності виконавчого провадження

1. Здійснювати перевірку законності виконавчого провадження мають право:

1) директор Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України та його заступники - щодо виконавчого провадження, яке перебуває на виконанні у будь-якому структурному підрозділі органів державної виконавчої служби;

2) заступники начальника Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головного управління юстиції в області, містах Києві та Севастополі - начальники управлінь державної виконавчої служби, їх заступники - щодо виконавчого провадження, яке перебуває на виконанні у відділі примусового виконання рішень таких управлінь і районних, міських (міст обласного значення), районних у містах відділах державної виконавчої служби, підпорядкованих зазначеним управлінням юстиції.

Стаття 85. Витребування виконавчого провадження

1. Посадові особи, зазначені у статті 84 цього Закону, мають право витребувати виконавче провадження з відповідного органу державної виконавчої служби для його перевірки.

2. Про проведення перевірки виконавчого провадження та витребування його матеріалів відповідною посадовою особою виноситься постанова.

Стаття 86. Перевірка законності виконавчого провадження

1. Посадові особи, зазначені у статті 84 цього Закону, можуть проводити перевірку законності виконавчого провадження за дорученням вищої посадової особи, з власної ініціативи або під час розгляду поданої відповідно до частини сьомої статті 82 цього Закону скарги на постанову начальника підпорядкованого органу державної виконавчої служби, винесену за результатами розгляду скарги на рішення, дії (бездіяльність) державного виконавця, інших посадових осіб державної виконавчої служби.

2. Перевірка законності виконавчого провадження має бути проведена протягом десяти робочих днів, а зведеного виконавчого провадження протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня надходження витребуваного виконавчого провадження.

3. Постанова про проведення або результати перевірки законності виконавчого провадження може бути оскаржена в десятиденний строк з дня її прийняття у порядку, встановленому цим Законом.

4. На час проведення перевірки виконавче провадження може бути зупинено посадовою особою, яка його витребувала, про що зазначається в постанові.

5. Про результати перевірки законності виконавчого провадження посадовою особою, яка його витребувала, виноситься постанова, яка є обов'язковою для виконання державними виконавцями та підлеглими посадовими особами державної виконавчої служби.

Стаття 87. Захист прав сторін у виконавчому провадженні

1. Стягувач має право звернутися з позовом до юридичної особи, зазначеної у статті 3 цього Закону, яка зобов'язана здійснити стягнення коштів з боржника, у разі невиконання рішення з вини такої юридичної особи. При цьому стягувач звільняється від сплати державного мита.

2. Збитки, завдані державним виконавцем фізичним чи юридичним особам під час проведення виконавчого провадження, підлягають відшкодуванню в порядку, встановленому законом.

Стаття 88. Порядок видачі документів виконавчого провадження

1. У разі надходження ухвали суду про витребування або вилучення документа виконавчого провадження, відповідно до якої витребується або вилучається документ виконавчого провадження, державний виконавець зобов'язаний не пізніше трьох днів виготовити копію документа, що витребується або вилучається, засвідчити її власним підписом із зазначенням посади, прізвища та дати, скріпити печаткою органу державної виконавчої служби та надіслати до суду або іншої особи чи органу, які витребовують або вилучають документ, або видати копію уповноваженій ними особі.

2. У разі надходження ухвали суду про витребування або вилучення документа виконавчого провадження, відповідно до якої витребується або вилучається оригінал документа виконавчого провадження, державний виконавець зобов'язаний не пізніше трьох днів, якщо інший строк не встановлено судом, долучити копію документа, засвідчену в порядку, встановленому частиною першою цієї статті, до документів виконавчого провадження, після чого надіслати цінним листом з описом вкладення оригінал документа до суду, який його витребує або вилучає. Ухвала суду додається до документів виконавчого провадження.

3. У разі проведення виїмки в порядку, встановленому Кримінально-процесуальним кодексом України, державний виконавець на підставі постанови судді про виїмку документа виконавчого провадження зобов'язаний пред'явити або виготовити та видати слідчому копії документів виконавчого провадження. У разі якщо слідчий вимагає видати оригінал документа виконавчого провадження, державний виконавець зобов'язаний додати до документів виконавчого провадження копію документа, засвідчену в порядку, встановленому частиною першою цієї статті, після чого видати оригінал документа. Постанова судді про проведення виїмки, постанова слідчого про проведення виїмки і другий примірник протоколу виїмки та другий примірник опису додаються до документів виконавчого провадження.

4. Видача або надсилання оригіналів документів виконавчого провадження допускається виключно у випадках та в порядку, встановлених частинами другою і третьою цієї статті.

5. Правила цієї статті не застосовуються до витребування виконавчого провадження посадовими особами, зазначеними у статті 84 цього Закону, що проводиться відповідно до статті 85 цього Закону.

Глава 10. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Стаття 89. Відповідальність за невиконання рішення, що зобов'язує боржника вчинити певні дії, та рішення про поновлення на роботі

1. У разі невиконання без поважних причин у встановлений державним виконавцем строк рішення, що зобов'язує боржника виконати певні дії, та рішення про поновлення на роботі державний виконавець виносить постанову про накладення штрафу на боржника - фізичну особу від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; на посадових осіб - від двадцяти до сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; на боржника - юридичну особу - від сорока до шістдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та встановлює новий строк виконання.

2. У разі повторного невиконання рішення боржником без поважних причин державний виконавець у тому ж порядку накладає на нього штраф у подвійному розмірі та звертається до правоохоронних органів з поданням (повідомленням) про притягнення боржника до кримінальної відповідальності відповідно до закону.

Стаття 90. Відповідальність за невиконання законних вимог державного виконавця та порушення вимог цього Закону

1. За порушення вимог цього Закону, невиконання законних вимог державного виконавця фізичними, юридичними чи посадовими особами, несвоєчасне подання або неподання звітів про відрахування із заробітної плати та інших доходів боржника, неподання або подання неправдивих відомостей про доходи і майновий стан боржника, а також неповідомлення боржником про зміну місця проживання чи місцезнаходження або місця роботи (отримання доходів), а також за неявку без поважних причин за викликом державного виконавця винні особи несуть відповідальність у встановленому законом порядку.

2. За наявності ознак злочину в діях особи, яка умисно перешкоджає виконанню рішення чи іншим чином порушує вимоги закону про виконавче провадження, державний виконавець складає акт про порушення і звертається до правоохоронних органів з поданням (повідомленням) про притягнення особи до кримінальної відповідальності відповідно до закону.

Додаток
до Закону України
від 21 квітня 1999 року
№ 606-XIV

ПЕРЕЛІК
видів майна громадян, на яке не може бути звернено стягнення за виконавчими документами

Стягнення за виконавчими документами не може бу-

ти звернено на такі види майна та предмети, що належать боржникові на праві власності або є його часткою у спільній власності, необхідні для боржника, членів його сім'ї та осіб, які перебувають на його утриманні.

1. Носильні речі та предмети домашнього вжитку, необхідні боржникові та особам, які перебувають на його утриманні:

1) одяг - з розрахунку на кожну особу: одне літнє або осіннє пальто, одне зимове пальто або кожух, один зимовий костюм (для жінок - два зимових плаття), один літній костюм (для жінок - два літніх плаття), головні убори по одному на кожний сезон. Для жінок, крім того, дві літні хустки, одна тепла хустка (або шаль) та інший одяг, зношений більш як на 50 відсотків;

2) взуття - по одній парі літнього, осіннього, зимового та інше взуття, зношене більш як на 50 відсотків;

3) білизна - по дві зміни на кожну особу;

4) постільні речі (матрац, подушка, два простирадла, дві наволочки, ковдра) і два особистих рушники на кожну особу;

5) необхідний кухонний посуд;

6) один холодильник на сім'ю;

7) меблі - по одному ліжку та стільцю на кожну особу, один стіл, одна шафа на сім'ю (крім меблевих гарнітурів, на які може бути звернено стягнення);

8) усі дитячі речі.

2. Продукти харчування, необхідні для особистого споживання боржнику, членам його сім'ї та особам, які перебувають на його утриманні, - з розрахунку на три місяці.

3. Паливо, необхідне боржникові, членам його сім'ї та особам, які перебувають на його утриманні, для приготування їжі та обігрівання приміщення протягом шести місяців.

4. Одна корова, а у разі відсутності корови - одна телиця; якщо немає ні корови, ні телиці - одна коза, вівця чи свиня - в осіб, які займаються сільським господарством.

5. Корм для худоби, який не підлягає вилученню в кількості, необхідній для годівлі худоби до початку її вигону на пасовище або до збору нових кормів.

6. Насіння, необхідне для чергової сівби (осінньої і весняної), та незнятий урожай - в осіб, які займаються сільським господарством (крім земельних ділянок, на які накладено стягнення).

7. Інструменти, необхідні для особистих професійних занять (швейні, музичні тощо)».

2. У Кримінально-процесуальному кодексі України:

1) статтю 404 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«У разі якщо вирок або його частина підлягає виконанню органами державної виконавчої служби, суд видає виконавчий лист, який надсилається на виконання органам державної виконавчої служби відповідно до Закону України «Про виконавче провадження».

У зв'язку з цим частини третю - восьму вважати відповідно частинами четвертою - дев'ятою;

2) у статті 410:

у назві слова «громадських робіт» замінити словами «громадських або виправних робіт»;

у частині другій слова «громадських робіт» замінити словами «громадських або виправних робіт».

3. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) статтю 51^1 виключити;

2) текст статті 188^{13} викласти в такій редакції:

«Невиконання законних вимог державного виконавця щодо усунення порушень законодавства про виконавче провадження, несвоєчасне подання або неподання звітів про відрахування із заробітної плати та інших доходів боржника, неподання або подання недостовірних відомостей про доходи і майновий стан боржника, неповідомлення боржником про зміну місця проживання чи місцезнаходження або місця роботи (отримання доходів), а також неявка без поважних причин за викликом державного виконавця -

тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) у статті 221 цифри «$51-51^2$» замінити цифрами «$51, 51^2$»;

4) у пункті 6 частини першої статті 255 слово і цифри «статті 51^1» замінити словом «стаття».

4 У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56):

1) у статті 67:

абзац шостий частини першої викласти в такій редакції:

«зупиненням продажу арештованого майна, якщо подано позов про визнання права власності на це майно і про зняття з нього арешту»;

частину третю доповнити реченням такого змісту: «Оскарження ухвали про забезпечення позову не зупиняє її виконання»;

2) частину восьму статті 84 викласти в такій редакції:

«Якщо у справі беруть участь кілька позивачів або відповідачів, у рішенні вказується, як вирішено спір щодо кожного з них, або зазначається, що обов'язок чи право стягнення є солідарним»;

3) статтю 89 доповнити частинами третьою - п'ятою такого змісту:

«Подання заяви про роз'яснення рішення суду допускається, якщо воно ще не виконане або не закінчився строк, протягом якого рішення може бути пред'явлене до примусового виконання.

Заява про роз'яснення рішення суду розглядається протягом десяти днів. Неявка осіб, які брали участь у справі, і (або) державного виконавця не перешкоджає розгляду питання про роз'яснення рішення суду.

Ухвала, в якій роз'яснюється рішення суду, надсилається особам, які брали участь у справі, а також державному виконавцю, якщо рішення суду роз'яснено за його заявою»;

4) частину другу статті 116 доповнити реченням такого змісту: «Якщо судом було вжито заходів щодо забезпечення позову за заявою осіб, на користь яких ухвалено судове рішення, суд разом із виконавчим листом видає копію документів, що підтверджують виконання ухвали суду про забезпечення позову»;

5) статтю 118 виключити.

5. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

1) статтю 164 доповнити приміткою такого змісту:

«Примітка. У статтях 164 і 165 цього Кодексу під злісним ухиленням від сплати коштів на утримання дітей (аліментів) або на утримання непрацездатних батьків слід розуміти будь-які діяння боржника, спрямовані на невиконання рішення суду (приховування доходів, зміну місця проживання чи місця роботи без повідомлення державного виконавця тощо), які призвели до виникнення заборгованості із сплати таких коштів у розмірі, що сукупно складають суму виплат за шість місяців відповідних платежів»;

2) статтю 342 викласти в такій редакції:

«Стаття 342. Опір представникові влади, працівникові правоохоронного органу, державному виконавцю, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві

1. Опір представникові влади, крім державного виконавця, під час виконання ним службових обов'язків -

карається штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.

2. Опір працівникові правоохоронного органу, державному виконавцю під час виконання ним службових обов'язків, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві під час виконання цими особами покладених на них обов'язків щодо охорони громадського порядку -

карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на строк до двох років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, поєднані з примушенням цих осіб шляхом насильства або погрози застосування такого насильства до виконання явно незаконних дій, - караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років»;

3) назву та частину першу статті 343 викласти в такій редакції:

«Стаття 343. Втручання в діяльність працівника правоохоронного органу, працівника державної виконавчої служби

1. Вплив у будь-якій формі на працівника правоохоронного органу чи працівника державної виконавчої служби з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добитися прийняття незаконного рішення -

карається штрафом до ста неоподаткованих мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до одного року, або арештом на строк до трьох місяців»;

4) абзац перший частини першої статті 384 після слів «або в суді» доповнити словами «завідомо неправдивий звіт оцінювача про оцінку майна під час здійснення виконавчого провадження».

6. У Сімейному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21-22, ст. 135):

1) частину четверту статті 183 виключити;

2) у частині третій статті 195 слова «відповідної кваліфікації або некваліфікованого працівника» виключити.

7. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356):

1) частину другу статті 1071 після слова «встановлених» доповнити словами «законом чи»;

2) у частині першій статті 1074 слова «у випадках» замінити словами «або в інших випадках».

8. У Кримінально-виконавчому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3-4, ст. 21):

1) у статті 12 слова «штрафу і» виключити;

2) статтю 26 викласти в такій редакції:

«Стаття 26. Порядок виконання покарання у виді штрафу

1. Засуджений зобов'язаний сплатити штраф у місячний строк після набрання вироком суду законної сили і повідомити про це відповідний суд шляхом представлення документа про сплату штрафу.

2. У разі призначення штрафу з розстрочкою виплати певними частинами засуджений зобов'язаний сплачувати штраф у розмірі та строки, встановлені вироком суду. Про сплату відповідної частини штрафу засуджений повідомляє відповідний суд шляхом пред'явлення документа про сплату відповідної частини штрафу.

3. У разі несплати засудженим штрафу у строк, передбачений частиною першою цієї статті, суд розглядає питання про розстрочку виплати несплаченої суми штрафу або заміну несплаченої суми штрафу покаранням у виді громадських або виправних робіт відповідно до закону.

4. У разі несплати засудженим чергового платежу при призначенні штрафу з розстрочкою виплати суд через місяць після закінчення строку виплати чергового платежу замінює несплачену суму штрафу покаранням у виді громадських або виправних робіт відповідно до закону».

9. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492):

1) у частині другій статті 114 слова «виключення майна з опису» замінити словами «зняття арешту з майна»;

2) у пункті 5 частини першої статті 152 слова «про звільнення майна з-під арешту» замінити словами «про визнання права власності на це майно і про зняття з нього арешту»;

3) частину першу статті 293 доповнити пунктом 24^1 такого змісту:

241) тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України»;

4) частину першу статті 370 доповнити реченням такого змісту: «Суд, який видав виконавчий лист про стягнення аліментів, має право за поданням державного виконавця у разі встановлення кількох місць роботи чи отримання доходів боржника видати дублікат виконавчого листа»;

5) у частині першій статті 377 слова «а також питання про звернення стягнення на грошові кошти боржника, що знаходяться на його рахунках в установах банків та інших фінансових установах, при виконанні рішень інших органів (посадових осіб)» виключити;

6) доповнити статтею 377^1 такого змісту:

«Стаття 377^1. Вирішення питання про тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України

1. Питання про тимчасове обмеження боржника - фізичної особи або керівника боржника - юридичної особи у праві виїзду за межі України при виконанні судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) вирішується судом за місцезнаходженням органу державної виконавчої служби за поданням державного виконавця, погодженим з начальником відділу державної виконавчої служби.

2. Суд негайно розглядає подання, зазначене в частині першій цієї статті, без виклику чи повідомлення сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного виконавця»;

7) у частині першій статті 383 слова «Учасники виконавчого провадження та особи, які залучаються до проведення виконавчих дій» замінити словами «Сторони виконавчого провадження».

10. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

1) частину п'яту статті 118 викласти в такій редакції:

«5. Виконання ухвал з питань забезпечення адміністративного позову здійснюється негайно. Виконання ухвал про заборону вчиняти певні дії виконуються в порядку, встановленому законом для виконання судових рішень»;

2) частину першу статті 258 доповнити реченням такого змісту: «Якщо судом було вжито заходів щодо забезпечення позову за заявою осіб, на користь яких ухвалено судове рішення, суд разом із виконавчим листом видає копії документів, які підтверджують виконання ухвали суду про забезпечення позову»;

3) частину третю статті 271 виключити.

11. У Законі України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383; 2000 р., № 50, ст. 436):

1) частину першу статті 89 доповнити абзацами дев'ятим і десятим такого змісту:

«дата набрання юридичної сили;

строк пред'явлення виконавчого напису до виконання»;

2) частину першу статті 91 викласти в такій редакції:

«Виконавчий напис може бути пред'явлено до примусового виконання протягом одного року з моменту його вчинення».

12. Пункт 5 частини першої статті 6 Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 18, ст. 101) після слів «судовим рішенням» доповнити словами «рішенням іншого органу (посадової особи)».

13. У Законі України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 23, ст. 161; 2003 р., № 16, ст. 117, № 27, ст. 209):

1) абзац сьомий частини другої статті 25 доповнити словами «в тому числі невиконання зобов'язань, покладених на нього рішеннями судів та інших органів»;

2) частину другу статті 32 після слів «осіб без громадянства» доповнити словами «в тому числі не виконують законні вимоги та рішення органів державної влади України та їх посадових осіб».

14. У Законі України «Про державну виконавчу службу» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36-37, ст. 243; 2004 р., № 6, ст. 37; 2005 р., № 33, ст. 431; 2007 р., № 10, ст. 84):

1) у статті 3:

частину першу викласти в такій редакції:

«Органами державної виконавчої служби є:

Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, до складу якого входить відділ примусового виконання рішень;

управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі, до складу яких входять відділи примусового виконання рішень;

районні, районні у містах, міські (міст обласного значення), міськрайонні відділи державної виконавчої служби відповідних управлінь юстиції»;

частини третю - п'яту викласти в такій редакції:

«Районні, районні в містах, міські (міст обласного значення), міськрайонні відділи державної виконавчої служби відповідних управлінь юстиції є юридичними особами, мають відповідні рахунки в органах Державного казначейства України для обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам у національній валюті, а також відповідні рахунки для обліку аналогічних операцій в іноземній валюті в банках, гербову печатку.

Міністерство юстиції України, Головне управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головні управління юстиції в областях, містах Києві та Севастополі мають відповідні рахунки в органах Державного казначейства України для обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам у національній валюті, а також відповідні рахунки для обліку аналогічних операцій в іноземній валюті в банках.

Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головного управління юстиції в областях, містах Києва та Севастополя мають печатки, у тому числі гербові»;

2) частину першу статті 4 викласти в такій редакції:

«Відповідно до цього Закону державними виконавцями є начальник відділу примусового виконання рішень, заступник начальника відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, головний державний виконавець, старший державний виконавець, державний виконавець відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, начальники відділів примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києва та Севастополя, їх заступники, головні державні виконавці, старші державні виконавці, державні виконавці відділів примусового виконання рішень управлінь державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києва та Севастополя, заступник начальника районного, районного в місті, міського (міста обласного значення), міськрайонного управління юстиції - начальник відділу державної виконавчої служби, заступник начальника, головний державний виконавець, старший державний виконавець, державний виконавець районного, районного в місті, міського (міста обласного значення), міськрайонного відділу державної виконавчої служби відповідного управління юстиції»;

3) частини другу і третю статті 5 викласти в такій редакції:

«Головне управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головні управління юстиції в областях, містах Києва та Севастополі організують виконання законів і здійснюють керівництво управліннями державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києва та Севастополі, районними, районними у містах, міськими (міст обласного значення), міськрайонними відділами державної виконавчої служби відповідних управлінь юстиції, координують і контролюють їх діяльність; організують професійну підготовку та атестацію державних виконавців; розглядають скарги на дії державних виконавців; заохочують за успіхи в роботі і накладають стягнення за порушення трудової дисципліни; здійснюють матеріально-технічне забезпечення державної виконавчої служби; організують виконання рішень відповідно до закону, надають рекомендації щодо виконання державними виконавцями рішень у порядку, встановленому законом.

Структура, склад та функціональні обов'язки Депар-

таменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, управлінь державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі, районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних відділів державної виконавчої служби відповідних управлінь юстиції затверджуються Міністерством юстиції України»;

4) у статті 6:

частину першу викласти в такій редакції:

«Працівники органів державної виконавчої служби (державні виконавці, керівні працівники і спеціалісти Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, управлінь державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі, районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних відділів державної виконавчої служби відповідних управлінь юстиції) є державними службовцями»;

у частині третій слова «Кабінетом Міністрів України» замінити словами «Міністерством юстиції України»;

5) у статті 8:

частини першу і другу викласти в такій редакції:

«Державним виконавцем відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, державним виконавцем відділу примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі, головним державним виконавцем, старшим державним виконавцем, державним виконавцем районного, районного в місті, міського (міста обласного значення), міськрайонного відділу державної виконавчої служби може бути громадянин України, який має юридичну освіту, володіє державною мовою і здатний за своїми особистими і діловими якостями виконувати покладені на нього обов'язки.

Начальником відділу примусового виконання рішень, заступником начальника відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, головним державним виконавцем, старшим державним виконавцем Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, начальником відділу примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі, його заступником, головним державним виконавцем, старшим державним виконавцем відділу примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі, заступником начальника районного, районного у місті, міського (міста обласного значення), міськрайонного управління юстиції - начальником відділу державної виконавчої служби, його заступником призначається громадянин, який постійно проживає на території України не менш як п'ять років, має вищу юридичну освіту і стаж юридичної роботи не менш як три роки»;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Директором Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, його заступником, заступником начальника Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головного управління юстиції в області, містах Києві та Севастополі - начальником управління державної виконавчої служби, його заступником призначається громадянин, який постійно проживає на території України не менш як п'ять років, має вищу юридичну освіту і стаж юридичної роботи не менше п'яти років, з яких не менш як три роки в органах державної виконавчої служби».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;

6) статтю 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Порядок призначення на посаду та звільнення з посади працівників органів державної виконавчої служби

Заступник начальника районного, районного в місті, міського (міст обласного значення), міськрайонного відділу державної виконавчої служби, головний державний виконавець, старший державний виконавець, державний виконавець та інші працівники таких відділів призначаються на посаду та звільняються з посади начальником Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головного управління юстиції в області, містах Києва та Севастополі за поданням заступника начальника районного, районного у місті, міського (міст обласного значення), міськрайонного управління юстиції - начальника відділу державної виконавчої служби, погодженим із заступником начальника Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головного управління юстиції в області, містах Києва та Севастополі - начальником управління державної виконавчої служби.

Заступник начальника відділу примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головного управління юстиції в області, містах Києві та Севастополі, головний державний виконавець, старший державний виконавець, державний виконавець та інші працівники таких управлінь і відділів призначаються на посаду та звільняються з посади начальником Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головного управління юстиції в області, містах Києві та Севастополі за поданням заступника начальника Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головного управління юстиції в області, містах Києві та Севастополі - начальника управління державної виконавчої служби.

Начальник відділу примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головного управління юстиції в області, містах Києва та Севастополі, заступник начальника районного, районного у місті, міського (міст обласного значення), міськрайонного управління юстиції - начальник відділу державної виконавчої служби призначається на посаду та звільняється з посади начальником Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, Головного управління юстиції в області, містах Києва та Севастополі за поданням заступника начальника Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, Головного управління юстиції в області, містах Києва та Севастополі - начальника управління державної виконавчої служби, погодженим з директором Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України.

Начальник відділу примусового виконання рішень, заступники директора Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, заступник начальника відділу примусового виконання рішень, головні державні виконавці, старші державні виконавці, державні виконавці, інші працівники Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, заступник начальника Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головного управління юстиції в області, містах Києва та Севастополі - начальник управління державної виконавчої служби, його заступники призначаються на посаду та звільняються з посади Міністром юстиції України за поданням директора Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України.

Директор Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України за посадою є заступником Міністра юстиції України, який призначається на посаду та звільняється з посади в установленому законом порядку.

Особа, яка вперше призначається на посаду державного виконавця, обов'язково проходить стажування протягом не менш як двох місяців. Порядок проходження стажування визначається Міністерством юстиції України»;

7) у назві розділу IV слова «державних виконавців» замінити словами «працівників органів державної виконавчої служби»;

8) статтю 10 викласти в такій редакції:

«Стаття 10. Контроль за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби

Контроль за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби здійснюють Міністерство юстиції України через Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, а Головне управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головні управління юстиції в областях, містах Києві та Севастополі - через відповідні управління державної виконавчої служби»;

9) текст статті 12 викласти в такій редакції:

«За успіхи в роботі з виконання рішень працівник органу державної виконавчої служби може бути заохочений Міністром юстиції України, начальником Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, начальниками головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі з їх власної ініціативи або за поданням заступника Міністра юстиції України - директора Департаменту державної виконавчої служби, заступника начальника Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головного управління юстиції в області, містах Києва та Севастополі - начальника управління державної виконавчої служби»;

10) частину третю статті 14 викласти в такій редакції:

«Опір державному виконавцю, а також заподіяння тілесних ушкоджень, образа, погроза, інші насильницькі дії стосовно, державного виконавця, членів його сім'ї, а також знищення їхнього майна у зв'язку з виконанням державним виконавцем своїх службових обов'язків тягнуть за собою встановлену законом відповідальність. Така сама відповідальність настає у разі вчинення зазначених правопорушень стосовно пенсіонера з числа державних виконавців та членів його сім'ї у зв'язку з виконанням ним службових обов'язків у минулому»;

11) доповнити статтею 19 такого змісту:

«Стаття 19. Майно державної виконавчої служби

Майно державної виконавчої служби України перебуває у державній власності та використовується виключно для забезпечення виконання її завдань».

15. У Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30; 2003 р., № 35, ст. 270; 2005 р» № 26, ст. 358; 2006 р., № 35, ст. 296):

1) у статті 59:

у частині першій:

у першому реченні слова «рішенням суду» замінити словами «постановою державного виконавця чи рішенням суду»;

у другому реченні слова «Звільнення майна та коштів з-під арешту» замінити словами «Зняття арешту з майна та коштів»;

у частині четвертій слова «Рішення суду» замінити словами «Постанова державного виконавця чи рішення суду»;

2) пункт 6 частини першої статті 62 викласти в такій редакції:

«6) органам державної виконавчої служби на їх письмову вимогу з питань виконання рішень судів та рішень, що підлягають примусовому виконанню відповідно до Закону України «Про виконавче провадження», стосовно стану рахунків конкретної юридичної особи або фізичної особи, фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності».

16. Статтю 6 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 29, ст. 137; 2007 р., № 33, ст. 440; із змінами, внесеними Законом України від 5 жовтня 2010 року № 2584-VI) доповнити пунктами 6.4-6.6 такого змісту:

«6.4. У разі відкриття рахунка клієнтом, щодо якого існує публічне обтяження рухомого майна, накладене державним виконавцем, банк зупиняє видаткові операції з такого рахунка на суму обтяження та повідомляє державному виконавцеві про відкриття рахунка. Повідомлення про відкриття рахунка вручається державному виконавцеві власником рахунка, який зобов'язаний подати до банку документи, що підтверджують отримання державним виконавцем повідомлення.

6.5. Державний виконавець вирішує питання щодо необхідності накладення арешту на кошти боржника, що зберігаються на відкритому рахунку, та у семиденний строк з моменту надходження повідомлення інформує банк про прийняте рішення.

6.6. Відновлення видаткових операцій на рахунках такого клієнта здійснюється у разі, якщо державний виконавець не повідомив про прийняте рішення у встановлений строк, перебіг якого починається з дати, зазначеної у відмітці про отримання державним виконавцем повідомлення».

17. У Законі України «Про іпотеку» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313; 2006 р., № 13, ст. 110; із змінами, внесеними Законом України від 6 липня 2010 року № 2435-VI):

1) частину другу статті 41 виключити;

2) у статті 43 слова «спеціалізована організація» у всіх відмінках замінити словами «організатор прилюдних торгів» у відповідному відмінку;

3) у статті 44:

у частині першій слова «визначається спеціалізованою організацією, але він» і третє речення виключити;

у частині другій слова «спеціалізована організація» у всіх відмінках замінити словами «організатор прилюдних торгів» у відповідному відмінку;

4) у статті 45:

в абзаці сьомому частини п'ятої слова «банківський рахунок спеціалізованої організації» замінити словами «банківський рахунок органу державної виконавчої служби»;

у тексті слова «спеціалізована організація» у всіх відмінках замінити словами «організатор прилюдних торгів» у відповідному відмінку;

5) у частині першій статті 46 слова «банківський рахунок спеціалізованої організації» замінити словами «банківський рахунок органу державної виконавчої служби»;

6) у статті 47:

частину першу викласти в такій редакції:

«Організатор прилюдних торгів протягом трьох днів з дня підписання переможцем прилюдних торгів протоколу надсилає відповідний протокол державному виконавцю, а також інші документи, що підтверджують реалізацію предмета іпотеки відповідно до цього Закону. На вимогу державного виконавця для перевірки дотримання порядку проведення прилюдних торгів організатор прилюдних торгів зобов'язаний подати державному виконавцю повну та достовірну інформацію і документи, що стосуються організації та проведення торгів»;

у частині другій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«Протягом п'яти робочих днів з дня надходження коштів від реалізації предмета іпотеки державний виконавець складає акт про реалізацію предмета іпотеки, в якому зазначаються»;

абзац восьмий викласти в такій редакції:

«сума коштів, перерахована за придбаний предмет іпотеки, включаючи гарантійний платіж, та дати їх перерахування»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«Протягом п'яти робочих днів з дня надходження від державного виконавця акта про реалізацію предмета іпотеки організатор проведення прилюдних торгів видає цей акт покупцеві, нотаріально посвідчені копії акта надсилає іпотекодержателю та іпотекодавцю»;

частину сьому виключити;

у тексті слова «спеціалізована організація» в усіх відмінках замінити словами «організатор прилюдних торгів» у відповідному відмінку.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через 90 днів з дня його опублікування.

2. До створення умов для безпосереднього доступу державних виконавців до офіційних електронних баз даних і реєстрів, які містять інформацію про боржників, їх майно та кошти, органи виконавчої влади, що забезпечують ведення таких реєстрів, подають цю інформацію на письмовий запит державних виконавців у триденний строк з моменту його надходження.

3. Скарги у виконавчому провадженні, подані і не розглянуті до набрання чинності цим Законом, розглядаються в порядку та строки, встановлені на момент їх подачі.

4. Виконавчі документи, видані до набрання чинності цим Законом, пред'являються до виконання у строки, встановлені на момент їх видачі.

5. Кабінету Міністрів України:

передбачити в проектах законів про Державний бюджет України на 2011 рік та наступні роки видатки на забезпечення виконання цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону, та прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 4 листопада 2010 року.
№ 2677-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 4 Закону України «Про використання земель оборони» щодо будівництва житла для військовослужбовців та членів їхніх сімей

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину другу статті 4 Закону України «Про використання земель оборони» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 14, ст. 209; 2009 р., № 19, ст. 257) викласти в такій редакції:

«Землі оборони можуть використовуватися для будівництва об'єктів соціально-культурного призначення, житла для військовослужбовців та членів їхніх сімей, а також соціального та доступного житла без зміни їх цільового призначення».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
4 листопада 2010 року.
№ 2674-VI.

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Демократичної Республіки Конго про сприяння та взаємний захист інвестицій

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Демократичної Республіки Конго про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану 11 жовтня 2000 року в м. Кіншасі, ратифікувати.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
17 листопада 2010 року.
№ 2700-VI.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, б-р Шевченка, б. 307) від 16 листопада 2010 року у справі № 14/2187 товариство з обмеженою відповідальністю «Пан Маркет», 20702, м. Сміла Черкаської області, вул. Блюхера, б. 6, ідентифікаційний код 36292152 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Юдицького Олександра Вікторовича (18018, м. Черкаси, пр-т Хіміків, б. 60, кв. 9), ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 521569 від 19.07.2010 року, тел. +38 050 333-71-20, тел/факс +38 047 272-73-68. Заяви кредиторів приймаються ліквідатором в місячний строк з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 25 листопада 2010 року у справі № 5/150-10 Ржевуське дочірнє підприємство Відкритого акціонерного товариства «Вінницяхлібопродукт» (22200, Вінницька область, м. Погребище, вул. Привокзальна, 47, код ЄДРПОУ 00953272) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором по справі № 5/150-10 призначено громадянина Грущенка Костянтина Олександровича (21007, м. Вінниця, вул. П. Запорожця, 46а, кв. 11). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 03.08.2010 р. по справі № 9/119/10 Товариство з обмеженою відповідальністю «Грінго» (ЄДРПОУ 35988860, юр. адреса: 54008, м. Миколаїв, вул. Чкалова, 206, р/р 260060159344001 у Миколаївській філії ПАТ «ІМЕКСБАНК», МФО 326825) визнано банкрутом.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Карпова Валерія Володимировича (ліц. АВ № 397363 від 15.12.2008 р., 54024, м. Миколаїв, вул. Херсонське шосе, 40, кв. 14, тел. (0512) 56-09-44).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дати публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 03.08.2010 р. по справі № 9/117/10 Товариство з обмеженою відповідальністю «Глобал Ком» (ЄДРПОУ 35939127, юр. адреса: 54031, м. Миколаїв, вул. Кірова, 238, офіс 423, р/р 26006015848001 у Миколаївській філії ПАТ «ІМЕКСБАНК», МФО 326825) визнано банкрутом.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Карпова Валерія Володимировича (ліц. АВ № 397363 від 15.12.2008 р., 54024, м. Миколаїв, вул. Херсонське шосе, 40, кв. 14, тел. (0512) 56-09-44).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дати публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 13.09.2010 року порушено провадження у справі № 23/61 про банкрутство Приватного підприємства «Григ плюс С» (36000, м. Полтава, бульвар Боровиковського, б. 10, к. 84), код ЄДРПОУ № 36120725, р/р 260027950 в ПФ ВАТ АБ «Укргазбанк», м. Полтава, МФО 331520).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Боровик Руслан Леонідович, 36007, м. Полтава, провулок Перспективний, буд. 10, ліцензія серія АВ № 307549 від 25.06.2007 року.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) 20.08.2010 р. порушено справу № Б-39/100-10 про банкрутство приватного підприємства "СВ", м. Харків (код за ЄДРПОУ 31982336, 61036, м. Харків, вул. Морозова, 7; п/р 26002000158089 у ПуАТ "СЕБ-банк", м. Харків, МФО 300175).

Ухвалою від 29.09.2010 р. по справі № Б-39/100-10 введено процедуру розпорядження майном ПП "СВ". Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шишлова Олександра Миколайовича (ліц. АВ № 547843 від 02.11.2010 р.; ідент. № 3165812653, адреса: 94812, Луганська обл., м. Свердловськ, квартал 60 років СРСР, буд. 43, кв. 39.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Кн. Острозького, 14 «а») порушено справу про банкрутство: "Теребовлянський комбінат комунальних підприємств», справа № 15/Б-839 від 10.11.2010 року (адреса : Тернопільська область, Теребовлянський район, м. Теребовля, вул. Шевченка, 16, 48100, код ЄДРПОУ 03353294, р/р 2600437276 в Теребовлянському Державному Ощадбанку України, МФО 338545).

Розпорядником майна призначено Губіцьку Наталію Романівну (ліцензія АВ № 158420 від 20.11.2006 року, адреса: вул. М. Грушевського, 4, м. Теребовля, Тернопільської області).

Майнові вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 24.11.2010 р. по справі № Б-50/192-10 ФОП Уріадмкофелі Марію Бічіковну, 01.08.1973 р. н., (код 2687621117, зареєстровану, як СПД виконкомом Харківської міськради 05.05.2003 р. за № 24800170000030603, адреса: 61128, м. Харків, пр. П'ятдесятиріччя СРСР, б. 16, кв. 308) визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сала Миколу Васильовича (ідент. код 2766618797; адреса: м. Харків, вул. С. Челюскіна, буд. 46, ліц. серії АВ № 081018 від 03.05.2006 р.).

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Трансформатори 31.10.4 (вимірювальні трансформатори струму і напруги 150, 110, 35, 10 кВ) (7 лотів). 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, особисто або електронною поштою; 3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 12.00 29.12.2010 р.; 3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14.00 29.12.2010 р. 4. Тендерне забезпечення: застава грошових коштів, або банківська гарантія, в розмірі що зазначений в тендерній документації. 5. Додаткова інформація: 5.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги; 5.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович.

Арбітражний керуючий Пилипенко С. В. (ліцензія № 158473) повідомляє про визнання боржника ТОВ «Маріупольська фармацевтична фабрика», м. Маріуполь (87500, Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Семанішина, 4, ідентифікаційний номер 2337656779) банкрутом і відкриттям ліквідаційної процедури (Постанова Господарського суду Донецької області від 23.11.2010 р., Справа № 5/144Б).

Цим повідомляємо Вас, що реалізація майнових активів підприємства-банкрута ТОВ «Маріупольська фармацевтична фабрика», м. Маріуполь, (87500, Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Семанішина, 4, ідентифікаційний номер 2337656779) в період з 23.11. 2010 р. по 01.12.2010 р. не провадилася.

29.11.2010 р. господарським судом Дніпропетровської області винесено постанову по справі № Б29/286-10 про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю «Содеко» (адреса; 49027, м. Дніпропетровськ, вул. Ворошилова, буд. 2А, кв. 47, ідентифікаційний код 24227599) в порядку ст.52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Ліквідатором у справі призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю «ТУРІН-ДНІПРО» (адреса: 49074, м. Дніпропетровськ, вул. Холодильна, буд. 2-А, ідентифікаційний код 36053963, директор Турчін А. Ф.).

Відповідно до ч.5 ст.52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» даним оголошенням ліквідатор повідомляє про визнання господарським судом ТОВ «Содеко» банкрутом усіх кредиторів відсутнього боржника, які в місячний строк з дня публікації цього оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Оголошується конкурс із продажу майнових активів.

Місце знаходження:

Державне підприємство «Шахта Марія Глибока», Луганська обл., м. Первомайськ, що належать ТОВ «Інтер-інвест вугілля», що перебуває в процедурі банкрутства (справа № 12/21Б). З умовами продажу можливо ознайомитися за телефоном 050-348-35-41 та адресою: Луганська обл., м. Первомайськ, вул. Жукова, 15.

Заяви приймаються до 15 грудня 2010 року.

Господарським судом Донецької обл. (83048, м. Донецьк, вул. Артема 157) 16.11.2010 р. порушена справа 45/230Б про банкрутство ТОВ "МТЕКОС" м. Донецьк ЄДРПОУ 37041629. Юридична адреса боржника: м. Донецьк, пр. Мира, 59. р/с26004010307410 ДФ ПАТ "АКБ Банк" МФО 335764.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гринько А. А., ліцензія АВ 347091, 83005, м. Донецьк, вул. Купріна, буд. 34/53.

Ухвалою господарського суду Донецької області від 18.11.2010 р. порушена справа № 27/131 Б про банкрутство ТОВ « НК-Артемида ОЙЛ», ЗКПО 34900226, (адреса: м. Макіївка, вул. Антропова, 15А, інд. 86117), розпорядник майна по справі - Степанов Олексій Юрійович, адреса: м. Донецьк, пр-т Ілліча, 83а, кв. 11 (ліцензія АВ № 456439).

Кредитори, що мають підтверджені документами грошові вимоги до ТОВ «НК-Артемида ОЙЛ», ЗКПО 34900226, у місячний строк зобов'язані звернутися до господарського суду Донецької області із заявою про визнання кредитором.

Постановою Господарського суду м. Севастополя від 30.11.2010 р. по справі № 5020-4/226 Товариство з обмеженою відповідальністю «Судосервіс» (ЄДРПОУ 31051558, 99023, м. Севастополь, вул. Ген. Мельника, 1/326, рахунок № 26007317824001 у СФ ПАТ КБ «ПриватБанк») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено Осіпенко Ірину Миколаївну. Вимоги кредиторів приймаються за адресою: 99023, м. Севастополь, вул. Ген. Мельника, 1/326.

"Страхова компанія "БРОКБІЗНЕС"

у зв'язку з втратою полісів повідомляє про визнання недійсними нижченаведені бланки спеціального знаку державного зразка:

Серії №№ ВВ №№ 3607030, 2702877
Серії №№ ВС №№ 7475461-7475462, 7475468-7475469, 7475471, 7475478-7475480, 7475482-7475483, 3052551, 4687374, 4687380, 4687546, 4687548-4687550, 8350901-8350905, 9353301-9353306, 9353313, 9353315-9353318, 9353322-9353330, 9353332, 9353336-9353338, 9353340, 9353342, 9353366, 9353368-9353371, 9353375-9353378, 9353393, 9353402, 9353404, 9353411, 9353415, 9353428, 9353430, 9353432, 9353434, 9353446-9353447, 9353450-9353453, 9353455-9353456, 9353460, 9353503-9353506, 9353542-9353543, 9353545-9353547, 9353550-9353551, 9353558, 9353560-9353561, 9353565, 9353573, 9353587-9353591
Серії №№ ВЕ №№ 2799133-2799134, 27799137, 2799140, 2799142, 2799152, 2799167-2799169, 2799173, 2799181, 2799269-2799270, 2799280, 2799291-2799295, 3822609, 3822629, 3822639-3822641, 3822643-3822653, 3822665, 3822667-3822668
серія ВС №№ 4686246
серія ВС №№ 7913303, 7484252, 7484254
серія ВЕ №№ 2796989, 2796990, 3824819
серія ВВ №№ 2108572, 3595385
серія ВВ №№ 3608293, 2107781-2107784
серія ВС №№ 512784, 512799, 806206, 806285, 3052289, 3052330-3052331, 3058162, 7513536, 7918034-7918035, 7918050, 8343908, 8352802, 8352967-8352969
серія ВВ №№ 3598898, 3598899, 3598900
серія ВС №№ 871484, 871485, 871486, 871487, 871488
серія ВЕ №№ 2801143
Всього у кількості 177 шт.

Бланки спеціального державного зразка:
Серії №№ СЮ №№ 71282, 71351-71370, 71372, 71376, 71385, 71780-71785, 71789-71790, 71793, 71795, 71800, 71816-71817, 71834, 71836-71838, 71842-71843, 71846, 71850, 71885, 71892, 71895-71896, 71918, 71967-71970, 71973, 71975, 71978, 71990-71993, 63178, 63182, 63184, 63187-63188, 63209-63212, 63228-63229, 63236, 63757, 63777, 63779, 63786, 63795, 63799-63800, 63802, 63806-63807, 63815-63816, 63822, 63825-63826, 63851, 63853-63854, 63856, 63858, 63872-63876
Серії №№ СЯ №№ 98850-98855
Серії №№ СК №№ 754611, 754613-754614, 768954, 769060-769062, 769065
Серії №№ СШ №№ 141528, 141531, 141535, 141721-141722, 141724-141730, 141732, 141923, 141929-141930
Серії №№ СЦ №№ 650678, 658824
Серії №№ СД №№ 792460-792477, 792479-792480, 792509, 792529-792530
серія СД №№ 205643, 205645, 795919; **серія СЮ №№** 629312; **серія СГ №393124**
серія СК №№ 752465, 752466, 761763, 761766, 761769, 761801, 761803, 761903, 761904, 761910
Всього у кількості 168 штук.

30.11.2010 р. господарським судом Дніпропетровської області винесено постанову по справі № Б34/353-10 про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю «СЕНЕЖ ФУДС» (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, шосе Запорізьке, буд. 28-А, ідентифікаційний код 36297077) в порядку ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Ліквідатором у справі призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю «СЕНЕЖ ДОНЕЦЬК» (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Артільна, буд. 2, ідентифікаційний код 36207507, директор Мосненко Ю. І.).

Відповідно ч. 5 ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" даним оголошенням ліквідатор повідомляє про визнання господарським судом ТОВ «СЕНЕЖ ФУДС» банкрутом усіх кредиторів відсутнього боржника, які в місячний строк з дня публікації цього оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

30.11.2010 р. господарським судом Дніпропетровської області винесено постанову по справі № Б34/351-10 про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю «Віола Універсал» (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Тополина, буд. 6-А, ідентифікаційний код 36840917) в порядку ст.52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Ліквідатором у справі призначено арбітражного керуючого Лютого Тараса Миколайовича, ліцензія АВ № 521503 (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Бєлінського, буд. 57).

Відповідно до ч.5 ст.52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» даним оголошенням ліквідатор повідомляє про визнання господарським судом ТОВ «Віола Універсал» банкрутом усіх кредиторів відсутнього боржника, які в місячний строк з дня публікації цього оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

З метою виявлення кредиторів та дебіторів повідомляємо: ухвалою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) від 01.12.2010 року по справі № Б-39/166-10 порушено провадження по справі про банкрутство ФОП Проуторової Анастасії Олександрівни (ідентифікаційний номер 3169717009, адреса реєстрації: 61058, вул. Чичибабіна, 3, кв. 10).

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Апаратура електрична високовольтна 31.20.1 (вимикач вакуумний триполюсний 35кВ). 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, особисто або електронною поштою; 3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 12.00 29.12.2010 р.; 3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511 о 16.00 29.12.2010 р. 4. Тендерне забезпечення: застава грошових коштів, або банківська гарантія, в розмірі що зазначений в тендерній документації. 5. Додаткова інформація: 5.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги; 5.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович.

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Апаратура електрична високовольтна 31.20.1 (вимикачі високовольтні 150кВ з елегазовою ізоляцією колонкові). 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, особисто або електронною поштою; 3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 12.00 29.12.2010 р.; 3.2. Місце та ыдата розкриття тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511 о 15.30 29.12.2010 р. 4. Тендерне забезпечення: застава грошових коштів, або банківська гарантія, в розмірі що зазначений в тендерній документації. 5. Додаткова інформація: 5.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги; 5.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович.

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Апаратура електрична високовольтна 31.20.1 (вимикачі високовольтні 110 кВ колонкові з елегазовою ізоляцією) (3 лота). 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, особисто або електронною поштою; 3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 12 00 29.12.2010 р.; 3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511 о 15.00 29.12.2010 р. 4. Тендерне забезпечення: застава грошових коштів, або банківська гарантія, в розмірі що зазначений в тендерній документації. 5. Додаткова інформація: 5.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги; 5.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович.

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Апаратура електрична високовольтна 31.20.1. (вимикачі 110 кВ з елегазовою ізоляцією бакові) (2 лота). 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, особисто або електронною поштою; 3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 12.00 30.12.2010 р.; 3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511 о 15.00 30.12.2010 р. 4. Тендерне забезпечення: застава грошових коштів, або банківська гарантія, в розмірі що зазначений в тендерній документації. 5. Додаткова інформація: 5.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги; 5.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович.

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЄДРПОУ 31018149; 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151; 1.2.Контактний телефон (062) 303-13-64, факс: (062) 303-12-98 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua. 2. Інформація про предмет закупівлі: Прилади та апаратура для автоматичного регулювання та керування 33.20.7 (РЕКОН 07БС 32 канали). 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, особисто або електронною поштою; 3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 12.00 30.12.2010 р.; 3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14.00 30.12.2010 р. 4. Тендерне забезпечення: застава грошових коштів, або банківська гарантія, в розмірі що зазначений в тендерній документації. 5. Додаткова інформація: 5.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги; 5.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович.

Мораторій задля власного... задоволення

ТЕМА

Парламент ухвалив закон «Про мораторій на видалення зелених насаджень на окремих об'єктах благоустрою зеленого господарства міста Києва». Він запроваджується на п'ять років і має стосунок до знесення всього, що росте у скверах, ботанічних садах, парках, лісопарках, рекреаційних зонах, лісах, урочищах з крутими схилами, на прибудинкових територіях, ділянках, які захищають береги водойм і водоохоронні зони, острови Дніпра у межах столиці.

Оскільки в «Голосі України» ця тема ведеться постійно, то журналістам саме час кричати: «Ура!» Тільки чому на це не повертається язик? Усупереч тому, що «за формою» у законі начебто все на місці: і «контроль за дотриманням», і «спеціально уповноважені центральні органи виконавчої влади», і «органи на місцях»? Інтриги немає: мораторій нічого не змінить у катастрофі, що триває у столиці в цій сфері. Навіть попри природоохоронне законодавство, яке забороняє знищувати дерева, і яким «лісоруби», підконтрольні можновладцям, нехтують.

Поясню. Новий закон не вносить будь-яких змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення і до Кримінального кодексу, а отже — відсутній механізм відповідальності за невиконання його норм. Та й у природоохоронному законодавстві є статті про незаконну вирубку та захист зелених насаджень. Але застосувати ці норми на практиці непросто. Приміром, щоб притягти винуватця до кримінальної відповідальності, яка передбачає покарання до восьми років позбавлення волі, сума завданого збитку має становити понад 53 тис. грн. І хоч зазвичай збиток набагато більший, порушникам удається уникнути покарання завдяки дуже невисоким штрафам, які їх не лякають.

Що для забудовника штраф у кілька тисяч за знесення дерев на майданчику під забудову, яка згодом принесе йому багатомільйонні прибутки? Тож порушувати цей закон вигідніше, ніж його дотримуватись. Якщо йти законним шляхом — одержавши всі дозвільні документи та сплативши за знесення дерев їх відновлювальну вартість, то потрібно сплатити чималі гроші. Процедура обійдеться дешевше, якщо по-бандитському знищити їх уночі, й відбутися дуже невеликим штрафом. І старий, і новий закон дає таку можливість «лісорубам», а також не нести за це відчутної відповідальності.

От якби ухвалений Верховною Радою мораторій установив адміністративну та кримінальну відповідальність за його порушення чи запровадив інший реальний механізм контролю за його дотриманням, то насправді вдалося б зберегти Київ зеленим. Тільки жорсткі штрафи й така само кримінальна відповідальність спроможні зупинити «еліту» — жлобів, які ще не нажерлися, і вважають, що після них — нехай і потоп.

Учергове доводиться говорити, що «буква» закону і наші реалії ніяк не збігаються, а ті, хто має сприяти їх зближенню, роблять усе можливе, аби цього не сталося. Приміром, у столиці досі не встановлені межі об'єктів озеленення, що розв'язує руки «будівельникам». Наслідок: неухильно зменшується належна кількість метрів зелених насаджень на кожного киянина. За правилами, і насправді, як було за радянських часів, — по 20 кв. м. Скільки залишилося?

Тим часом навіть найбільш відверта нахабність «забудовників» залишається непокараною. Нагадаю. Знесена частина лісу, в якій мали облаштувати сквер імені Василя Стуса на проспекті Перемоги. На тому самому проспекті за одну ніч по-варварськи знищено Сквер танкістів — поблизу станції метро «Шулявська». Вирізано вікові дерева поблизу станції метро «Дарниця» — нині цю ділянку поки що засипано щебенем. А на вулиці Василя Порика зрубано дорослу блакитну ялину, яка прикрашала мікрорайон: щоб не затуляла рекламу. Мешканці плакали за нею, як за людиною. Перелік можна продовжувати до безкінечності.

І насамкінець — про те, хто саме знищує зелені насадження усупереч недолугим мораторіям, законам, заборонам та іншим «моральним» кодексам, запропонованим законодавцями? Ну не «маленькі» ж українці, пересічні громадяни, задля яких так дуже стараються можновладці, з подачі котрих закони ухвалюються, а підконтрольні їм компанії «лісорубів». Тому й ефекту від таких «законів» — що кіт наплакав...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Уся влада — радам. Від... Сандея

ПАРАДОКС

Скандально відомий «патріарх» «Посольства Божого», духовний пастир Леоніда Черновецького Сандей Аделаджа після тривалого «схимництва» знову з'явився на ясні очі своєї вірної пастви. Чи, точніше, її решти, не розляканої дивним як для «посланника Господнього» методом очищення кишень парафіян від усякої земної скверни.

Про «друге пришестя» Аделаджа можна було здогадатися ще на підходах до Євробазару. Неподалік нього, на вулиці Іжевській, розташований «ковчег» «посольства», який перехожі, необізнані з «церковною архітектурою», інколи плутають чи то з величезним ангаром, чи то зі складами базару. Десятки розкішних авто, котрими не завжди хизуються навіть власники найбільших ринків, автобуси і натовп збуджених людей натякали на очікування неймовірної з'яви: нагадаю, відтоді, як Кримінальний кодекс реально протаранив «німб» нігерійського «месії» звинуваченням в організації привласнення через шахрайство коштів громадян в особливо великих розмірах, навіть ірпінським сусідам пастора не щастило його лицезріти. Але диво на те і диво, щоб вигулькнути зненацька у залі — з танцями під оглушливу музику і з нашим державним прапором на плечі. Цей африкансько-український колорит ознаменував не богослужіння, не своєрідний релігійний екстаз — початок походу... у владу.

Три роки тому зі сцени «посольства» проповідували ази «бізнесу» — вчили «богоугодної» справи заробляння на біржі, вкладання коштів в інвестиційні компанії і спокушали мільйонами, котрі в результаті для наївних парафіян виявилися такими ж химерними, як віра «першоїлобителя яблука» у свою райську недоторканність. Нині мета масштабніша — завоювати владу. Дев'ять нинішніх місцевих мандатів — це крихта, повчав Сандей. Треба вже зараз готуватися до наступних виборів, збирати команду і вчити майбутніх кандидатів у депутати.

Занепокоєння спритного душпастира «крихтою» зрозуміле. У найповажнішого донедавна «сина» «посольства» Леоніда Черновецького вичерпався не тільки вплив, а й запаси гречки: продуктові пайки від «мера» вже відійшли в історію. Без цих стратегічних дотацій надія на владні мандати тане, наче любов електоральних фанатів до творчості Леоніда Михайловича. А між тим солідна підтримка танцюристу-пастору дуже потрібна. Його майно, за повідомленням МВС, заарештовано, кримінальні справи дихають у потилицю, збиваючи з ритму стрибки на публіку. В такій позиції на Божу милість сподіватися важко, тут, як кажуть, і самому треба відтанцьовати...

Тому не дивуйтеся, якщо у поштову скриньку або в руки на вулиці вам тицьнуть цидулку з «посланням від апостолів «Посольства Божого». Специфічна церква перед походом у владу оголошує загальну мобілізацію з очищення іміджу: і свого, і нігерійського покровителя. «Сандей не винен, Аделаджа не аферист» — під такими гаслами киян закидатимуть листівками, газетами та повідомленнями на сайти. Принаймні, розповідають очевидці танцювального шоу пастора, таке завдання поставлено перед його прихильниками. Звичайно, з цих агітзаходів, як і з наполеонівських планів на захоплення сектантами влади, можна покепкувати, але не треба все обертати на жарт: свого часу багато хто з нас потішався і з намірів Леоніда Черновецького завоювати столичний «трон». А «неаферистів» нам, крім усього іншого, і в «допосольській» владі не бракує. Здається, їх і нині зовсім не крихта...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Демонстранти вимагають скасувати результати виборів

Чергова маніфестація з вимогою скасування результатів президентських і парламентських виборів у столиці Гаїті Порт–о–Пренсі завершилася зіткненнями з поліцією (на знімку).

Тисячі людей вийшли на вулиці, щоб сказати «ні» численним порушенням у ході голосування. Поліція застосувала сльозогінний газ, щоб перешкодити демонстрантам провести акцію поруч із президентським палацом.

Глибоку стурбованість інцидентами під час загальних виборів висловила Місія ООН. З викриттями фальсифікацій і порушень виступили 12 з 19 кандидатів у президенти. Однак Тимчасова виборча рада Гаїті відмовилася анулювати підсумки голосування, заявивши, що воно відбувалося нормально, а інциденти не мали серйозного характеру.

Тим часом мешканці острова продовжують страждати від епідемії холери, що розпочалася на Гаїті у жовтні. Сьогодні від цієї хвороби померло близько 2 тисяч осіб, кількість хворих наблизилася до 90 тисяч. Фахівці Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ) прогнозують, що протягом найближчого року кількість хворих на холеру на Гаїті може досягти 400 тисяч. На думку місцевих жителів, джерелом інфекції стала база непальських миротворців, відходи з якої без очищення зливалися в прилеглу річку.

Крім холери, санітарно-епідеміологічну ситуацію на Гаїті ускладнюють наслідки руйнівного землетрусу 12 січня 2010 року, коли загинуло близько 250 тисяч осіб. Досі майже 1,3 мільйона громадян країни проживають у наметових містечках, вони практично позбавлені доступу до елементарних побутових зручностей, **повідомляє РІА «Новости».**

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Три російські космічні апарати зійшли з орбіти

Супутники «Глонас-М», що стартували з космодрому Байконур на ракетіносії «Протон–М», упали в Тихий океан. Кремль розлютований. Генеральній прокуратурі доручено з'ясувати, на що пішли сотні мільйонів доларів.

Ця подія для Росії знакова, тому що означає крах російської національної програми «Глонас» (супутникової системи навігації). Планувалося, що з виведенням супутників на орбіту буде завершено формування космічної системи, сигнал якої зможуть приймати користувачі навігаторів по всьому світу. Сьогодні тільки у США є система навігації GPS. Америка — монополіст на ринку цих життєво важливих для військових, цивільної авіації, транспорту й мільйонів пересічних споживачів послуг. Очікувалося, що російська «Глонас» за точністю дорівнюватиме GPS і складе їй конкуренцію.

Президент Росії доручив генеральному прокуророві й керівникові свого контрольного управління перевірити, як фінансувалася програма «Глонас» і чому сталась аварія. За попередніми повідомленнями, ракета «Протон-М», що завжди відзначалася надійністю, вивела космічні апарати на зовсім інші, ніж планувалося, траєкторії.

Доки цивільні та військові фахівці розбираються з причинами катастрофи, яка обійшлася державі в 250 мільйонів доларів, експерти вказують на економічні та політичні наслідки цієї аварії. По суті, провалено федеральну програму модернізації і найбільший російський інноваційний проект. Падіння супутників — це удар по авторитету Кремля, який позиціонував Росію як технологічного й інтелектуального світового лідера. Тим більше, що вище військово-політичне керівництво РФ розтрубило на весь світ, що через пару років «Глонас» буде запущено. Росія розраховувала завоювати 15 відсотків світового ринку.

Падіння в океан супутників ударило й по економіці Росії. «Ефект доміно» зачепить російських виробників військової техніки, автомобілів, мобільних телефонів. У краху «Глонас» є і політична складова. Державні програми модернізації збиткові і тільки економічно конкурентне середовище, що його створює демократична політична система, здатне розвивати науку і технології.

Водночас можна припустити, що Росія «посковзнулася», вважаючи, ніби самостійно, з чистого аркуша, без України, в якої величезний досвід створення ракетоносіїв різних класів, величезний науковий і технологічний потенціал, здатна створювати й експлуатувати наукомістку ракетну техніку.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Прорив у двосторонніх відносинах

Як «кінець посухи у польсько–російських взаєминах» оцінив президент Броніслав Коморовський приїзд Дмитра Медведєва. Нагадаємо, офіційний візит глави російської держави став першим після більш як восьмирічної перерви, не враховуючи участі лідерів Росії в різних міжнародних урочистостях, що відбувалися на території Польщі (зокрема, 70–річчя визволення Освенціма та 70–річчя початку Другої світової війни), а також похорон президентської пари, яка загинула в результаті авіакатастрофи під Смоленськом.

Дмитро Медведєв прибув до Варшави із твердим наміром здійснити прорив у двосторонніх відносинах. Щоб нейтралізувати напруження у сфері історичної політики, напередодні візиту Державна Дума РФ прийняла спеціальну ухвалу у справі Катині, а російська прокуратура передала Польщі 50 томів справ «катинського слідства», зокрема, реєстри та особові справи польських в'язнів, а також листування співробітників російської прокуратури, яка у 90-х роках розслідувала розстріл сталінським режимом 22 тисяч польських офіцерів. Болючим для Варшави та Москви залишається питання Смоленської катастрофи. Вирішенню цього історично-гуманітарного комплексу питань має сприяти підписаний меморандум про співпрацю прокуратур двох країн, а також створення у Варшаві та Москві центрів «Діалогу і порозуміння». Президенти також домовилися взяти патронат над будівництвом пам'ятника на місці катастрофи ТУ-154 М.

Переважаючим, однак, став блок питань у сфері економічного та політичного співробітництва. Поліпшення політичного клімату з Варшавою для Москви важливо через те, що раніше Польща блокувала російські ініціативи щодо поглиблення співпраці з ЄС та НАТО. Нагоду перевірити прихильність поляків може стати саміт «ЄС—Росія» у Брюсселі, на який Дмитро Медведєв прибув безпосередньо з Варшави.

Зате переговори з економічного блоку питань можна назвати цілком успішними. За їх результатами профільні міністри підписали декларацію про співпрацю у сфері модернізації економіки, міжурядові угоди про морський транспорт та взаємодію в боротьбі з забрудненням Балтійського моря і Віслинської затоки. У ході переговорів делегацій у широкому форматі росіяни представили проекти інвестування в польську енергетику, будівництво атомних електростанцій. «Роснафта» і «Газпромнафта» висловили бажання придбати акції польської «Групи Лотос» (53,19% акцій якої нині належать державі), що працює у сфері видобування, переробки та збуту нафти і нафтопродуктів. Польська ж сторона порушила питання про інвестування в ширококолійну залізницю, яка б забезпечила їй залізничне сполучення з Китаєм через територію Російської Федерації. Для цього полякам необхідна допомога лише у відновленні збудованої за часів Польської Народної Республіки ділянки залізниці до Славкова (що у Сілезькому воєводстві), якою росіяни досі не були зацікавлені.

Не можна не згадати і про те враження помпезності, яке справила на варшав'ян, а за посередництва телебачення і на мешканців усієї країни, організація пересування російського президента вулицями польської столиці. За оцінками фахівців, заходами безпеки і кількістю задіяних співробітників спецслужб росіяни значно перевершили організацію перебування американського президента.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ФОТОФАКТ

Початок святкового сезону в Канаді у Ванкувері відзначили урочистим парадом Санта-Клаусів. У ньому взяли участь близько 300 тисяч осіб у костюмах різдвяної тематики.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

У Лондоні заарештували засновника «Вікілікс»

Засновника порталу «Вікілікс» Джуліана Ассанджа заарештовано у Великій Британії, передає Бі-Бі-Сі. Факт затримання підтвердили британські поліцейські. Раніше адвокат Ассанджа Марко Стівенс заявляв, що його підопічний готовий піти на переговори зі Скотланд–ярдом.

Інтерпол розшукував чоловіка за підозрою в зґвалтуванні громадянки Швеції, сексуальних домаганнях і примушуванні до здійснення статевого акту. Однак 39-річний Ассандж вважає, що він не винен.

Нагадаємо: сайт «Вікілікс» став всесвітньо відомим після серії викривальних публікацій про поведінку американської армії в Афганістані й Іраку, кулуарну політику провідних держав і пріоритети Держдепартаменту США. У рамках останнього витоку було опубліковано більш як 250 тисяч надсекретних документів.

СПІВДРУЖНІСТЬ

Заплановано відкриття ще одного прикордонного переходу

Між Україною та Словаччиною нині діють чотири переходи. Останній — «Малий Березний—Убля» — відкрито ще 1996 року. Тому цілком природно, що керівники Закарпаття та Пряшівського самоврядного краю підписали план дій стосовно відкриття нового україно–словацького контрольно–пропускного пункту «Улич—Забрідь».

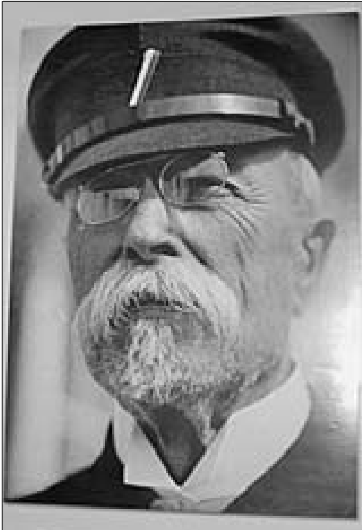
Новий перехід між гірськими районами Закарпаття і Пряшівщини додасть динаміки в розвиток обох регіонів. Тим паче він дасть можливість відчутно скоротити відстань поїздок одразу між трьома державами — Україною, Словаччиною і Польщею.

До весни словацька та українська сторони мають підготувати проектно-кошторисну документацію. Тоді це питання розгляне спільна міжурядова комісія.

Під час візиту до Пряшева керівник Закарпаття Олександр Ледида відвідав консульство України, де зустрівся із представниками Союзу русинів і українців Словаччини. За офіційними даними, сьогодні 24 тисячі жителів Словаччини вважають себе русинами-українцями, ще 10 тисяч — українцями. На зустрічі обговорювали перспективи створення у Пряшеві Українського культурного центру. Сьогодні питання вирішено частково — вже виділено будівлю під центр. Водночас, як повідомляє прес-центр ОДА, в Ужгороді завершуються ремонтні роботи у Словацькому культурному центрі, який розташується в історичній будівлі в центральній частині міста, колишній ЗОШ №4.

Згадують Томаша Масарика

В Ужгороді відкрилася виставка, приурочена до 160–ї річниці від дня народження Томаша Масарика — визначного політичного діяча першої половини XX століття, творця Чехословацької республіки, до складу якої на правах автономії з 1919–го по 1939 рік входила Підкарпатська Русь — сьогоднішнє Закарпаття.

Світлини, що ілюструють життєвий та політичний шлях Томаша Масарика, закарпатці зможуть побачити упродовж десяти днів. А потім ще на тиждень експозиція переміститься у фойє економічного факультету Ужгородського національного університету.

Василь НИТКА.

На знімку: портрет Томаша Масарика.

Фото прес-центру ОДА.

Майже 1,3 мільйона громадян Гаїті проживають у наметових містечках

НАК «Нафтогаз України» має намір звернутися в Антимонопольний комітет України за дозволом на придбання до ста АЗС, *повідомив виконуючий обов'язки голови АМКУ Юрій Кравченко*

Міністр закордонних справ України Костянтин ГРИЩЕНКО та міністр закордонних справ Єгипту Ахмед Абуль–Гейт підписали договір про скасування віз для власників дипломатичних і службових паспортів *(Укрінформ)*

Кримські оздоровниці заповнені наполовину

Там вважають: криза минула

У Криму — наплив курортників. Такої кількості відпочивальників зимової пори тут не бачили більш як десять років. Нині 150 працюючих санаторіїв завантажені майже наполовину. Місцева влада стверджує, що нинішні показники б'ють усі рекорди, й рапортує: курорти Криму нарешті вийшли з кризи.

Фото Дар'ї РЕШЕТНЯК (Укрінформ).

У Криму поки що й не думають закривати курортний сезон, адже, за прогнозами синоптиків, тепла погода збережеться до середини грудня.

— За десять місяців на півострові відпочили 5,6 мільйона осіб, а це на 15 відсотків більше, ніж торік, — розповів на прес-конференції у Києві міністр курортів і туризму Автономної Республіки Крим Олександр Лієв. — Рекордною стала частка туристів із країн СНД, водночас зменшилася кількість наших співвітчизників. На жаль, число відпочивальників із країн далекого зарубіжжя залишилося на рівні попереднього року.

Як і колись, туристів тут рахують за пасажиропотоками, але погоджуються: подібна методика потребує доопрацювання.

— Це неточний спосіб. Ми плануємо запровадити облік туристів за допомогою операторів мобільного зв'язку. Це дасть можливість не тільки визначити, скільки їх на ту або іншу хвилину перебуває на території Криму, а й сегментувати за тим, звідки вони прибули, активністю їхнього пересування, — пояснив міністр.

Крім цього, в Криму сподіваються розбити приїжджих за групами платоспроможності. Наприклад, подивитися, скільки вони купують хліба або інших дорожчих товарів.

О. Лієв також повідомив, що бюджет на підготовку й проведення курортного сезону 2010 року становив трохи більше трьох мільйонів гривень. Наступного року влада обіцяє розщедритися і подвоїти цю суму. А от ціни на відпочинок знижуватимуться.

— Під час кризи наш не зовсім адаптований до реалій курортний ринок намагався діяти неринковими методами й заробляти за рахунок підняття цін. Цей період минув. Усі вже відчули відновлення після кризи, і я впевнений, що це має відбитися на цінових пропозиціях, — зазначив О. Лієв.

За його словами, уже цієї зими ціни на відпочинок знизилися порівняно з минулим роком. «Наприклад, в одному з чотиризіркових готелів торік ціна номера становила 1100 гривень, сьогодні цей самий номер здається за 800—850», — наголосив він.

Водночас новорічні канікули в Криму влетять українцям у добру копійчину. Пан Лієв розповів «Голосу України», що новорічний тур обійдеться їм від 500 гривень до 15 тисяч.

— У середньому святкова ніч у хорошому готелі коштує по хай-сезону, за номер на двох доведеться викласти 1200 гривень, а новорічна вечірка там же обійдеться ще в 2 тисячі, — додав міністр.

Наталія ОВДІЄНКО.

Напівкрок — ще не реформа

ПЕНСІЇ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На думку Павла Розенка, уряд не зробив жодного предметного кроку, який можна назвати реформаторським у розбудові нинішньої пенсійної системи. Так само нинішні доручення обмежити максимальні розміри пенсій — вимушений напівкрок. Вимушений, оскільки уряд прагне збалансувати дефіцит Пенсійного фонду в 26,6 мільярда гривень. Напівкрок, оскільки це не вирішує проблеми підвищення заробітних плат до рівня, який надає повноцінний ресурс для поповнення Пенсійного фонду. Павло Розенко впевнений, що теперішня динаміка ВВП дає змогу з липня 2011 року підняти рівень середньої заробітної плати в країні в 1,5—2 рази. А вирішувати проблеми пенсійного забезпечення слід комплексно, спираючись на чинну, але наразі малодієву, трирівневу систему — солідарну, накопичувальну й недержавну. Перша солідарною вважається лише формально через різкі контрасти в базах нарахованих пенсій. До другої — руки не дійшли через відсутність законодавчо відпрацьованих схем. Третю експлуатує лише три відсотки працездатного населення (здебільшого — найзаможніша частина).

За підрахунками Павла Розенка, які спираються на розміри тіньової економіки, щороку в країні виплачується 130—150 мільярдів зарплат, з яких не сплачуються податки, внески в Пенсійний фонд. Отже, вирішувати проблему комплексно — означає ще й виводити економіку з тіні.

Утім, на думку Віктора Лисицького, масштаби тіньової економіки вочевидь перебільшуються. На це вказують і макроекономічні показники, й робота над помилками Податкового кодексу.

Коли слухав обох експертів, згадалися слова віце-прем'єра Сергія Тігіпка про те, що єдине, чого він боїться, то це нічого не робити, а помилки його не лякають. Навчимося прислухатися одне до одного, то помилок можна й уникати.

Сергій ВЛАД.

Наше опитування

Як ви ставитесь до наміру уряду обмежити розмір «великих» пенсій і збільшити вік виходу на пенсію?

Олена, 22 роки, студентка Національного економічного університету ім. В. Гетьмана:

— Щодо себе я ще не можу оцінити наслідки цих намірів. Треба спершу працювати почати. А от дивлячись на своїх батьків, я б не хотіла, щоб вони працювали на п'ять років більше від прийнятої зараз норми. Бо ж потрібен час і для себе пожити, і онуків побавити...

Віталій, 36 років, менеджер торговельної компанії:

— Особисто я на державу з її пенсійним забезпеченням не розраховую. Своїй мамі допомагаю як можу. На свою пенсію 800 гривень вона б не прожила. На харчування з ощадливим підходом ще вистачає, а от на ліки, одяг уже нема. Шкода мені наших пенсіонерів: все життя жили в бідності — і в старості кожну копійку з нашою інфляцією рахують.

Ірина Вікторівна, 47 років, держслужбовець:

— Напевно, з метою економії коштів Пенсійного фонду це необхідне рішення. З державної точки зору. І як майбутній пенсіонер я за те, щоб обмежити розмір «великих», багатотисячних, пенсій. Я багато років пропрацювала в управлінні райадміністрації. Чесно кажучи, заради пенсії держслужбовця. Зараз зарплата в мене невелика, могла б піти в комерцію й одержувати більше. Але думаю про старість, щоб на неї заробити. А от чи зможу працювати до 60, не знаю. Уже здоров'я не те. Краще б стимулювали до праці молодь.

СПОРТ

Від слів до діла

Футбол. У Сімферополі відбувся міжнародний турнір серед студентських команд, присвячений 10-річчю Всеукраїнської футбольної асоціації студентів (ВФАС). У ньому взяли участь команди Кубанського державного університету (чемпіон Росії), КІ КНЕУ з Сімферополя (лідирує у своїй групі поточної першості країни) та збірна України.

Найслабкішою «ланкою» виявилися господарі стадіону, котрі поступилися росіянам 0:1 і збірній України 1:5 (у складі переможців відзначилися Полуницький, Чичиков, Крохмалюк, Микуляк, Гунченко). Отже, доля першого місця вирішувалася в заключному поєдинку змагань. Команда України, діями якої за відсутності тренера Володимира Лозинського керував його асистент Іван Шепеленко, у принциповому поєдинку здобула перемогу над колективом Кубанського державного університету — 1:0. Єдиний м'яч у другому таймі забив Дмитро Гунченко.

За переможців виступали: **воротарі** — Юрій Кисилиця, Юрій Бахтіяров (обидва — «Університет», Чернівці); **польові гравці** — Олександр Полуницький («Сталь», Дніпродзержинськ), Ігор Гребинський («Енергетик», Бурштин), Андрій Башлай, Андрій Власюк, Сергій Чеботарьов (усі — «Севастополь»), Денис Маринчук («Олександрія»), Антон Шендрик («Таврія», Сімферополь), Олександр Крохмалюк, Василь Чорний, Владислав Микуляк («Закарпаття», Ужгород), Олег Баранник, Ігор Пердута, Олексій Чичиков (усі — «Ворскла», Полтава), Дмитро Гунченко («Іллічівець», Маріуполь).

Як бачимо, переважна більшість наших футболістів виступають за професіональні клуби, але всі вони — ще й справжні студенти.

— Турнір у центрі Кримської автономії був, так би мовити, пробним, — розповідає перший віце-президент ВФАС, заслужений тренер України **Олег Первушкін.** — Як уже раніше писав «Голос України», про його проведення домовилися ще у вересні у Санкт-Петербурзі. Можна стверджувати, що перший млинець виявився негливким. Сподіваємося, що такі турніри стануть традиційними. І коло учасників неодмінно розшириться. В усякому разі за інтеграцію студентського футболу в Східній Європі виступає чимало країн. Зокрема, Литва, Латвія, Молдова, Казахстан, Азербайджан. Ну, а росіяни й українці вже перейшли від слів до діла...

Для головної студентської команди України, яка, нагадаємо, є переможцем двох останніх Всесвітніх універсіад, турнір у Сімферополі став одним із етапів підготовки до ігор-2011, які відбудуться в серпні наступного року в Китаї.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ЗАПОРІЖЖЯ

Побили тренера

Головного тренера аутсайдера української футбольної суперліги запорізького «Металурга» Олега Луткова побили пізно ввечері. Сталося це після банкету, організованого для команди з нагоди закінчення сезону неподалік його будинку в Шевченківському районі міста. Хто побив — невідомо, не виключають і розлючених фанатів теж. Хоча в убовільників із стажем є ще одна версія. Зважаючи на давню практику взаємовідносин спонсорів клубу не так, щоправда, з тренерами, як з футболістами команди, цілком імовірно, що госпіталізація Луткова стала своєрідним «розбором польотів» за підсумками цьогорічної частини футбольної першості. Отримані травми, до речі, серйозні — зламана навіть щелепа, тому очікується операція, і тренер пробуде в лікарні щонайменше місяць.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Фото Олега СНІТКОВСЬКОГО (Укрінформ).

Тернопільський обласний еколого-натуралістичний центр учнівської молоді відзначає 85-річчя юннатського руху в Україні.

Металеві розп'яття потрощила і здала на брухт

Протягом однієї ночі 24-річна мешканка Ужгорода, мати трьох дітей, вчинила наругу над п'ятнадцятьма могилами на Микулинецькому цвинтарі Тернополя. Жінка ножем відколупала бронзові розп'яття та алюмінієві таблички з прізвищами померлих. Вийшовши за огорожу, розтрощила їх, а наступного дня віднесла у пункт прийому металобрухту, де виручила 100 гривень. Лиходійку затримали працівники міліції, по допомогу до яких звернулося підприємство з надання ритуальних послуг. Стосовно жінки порушено кримінальну справу за ст. 297 КК України — «наруга над могилою». Триває слідство.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Лісники вже чергують у лісопосадках

До Новорічних свят ще досить часу, однак луганські лісники вже проводять рейди, попереджаючи несанкціоновану вирубку лісових красунь. Для захисту насаджень від браконьєрів сформовано патрулі з більш як 500 лісників і співробітників органів екологічної безпеки. Уже виявлено сліди несанкціонованої вирубки близько 120 дерев, однак, на думку першого заступника начальника Луганського облуправління лісового та мисливського господарства Василя Кравця, пік активності припаде на 15—25 грудня. За минулий рік, наприклад, від браконьєрів постраждало 1135 дерев, а загальний збиток перевищив 234 тисячі гривень. Штрафи, на жаль, не покрили втрат — їх було стягнено лише 6,7 тисячі гривень. Лісники вже почали контролювати ринки, на яких продаватимуть ялини і сосни. За самовільно зрубане новорічне дерево порушник має заплатити штраф від 42 до 74 гривень, але якщо це зроблено у грудні або січні, то сума збільшується втричі. У грудні до свят луганські лісники планують продати близько 82 тисяч ялин і сосен.

Алла АНТІПОВА.

У Луцьку не рубатимуть ялинок

В головному місті Волині і цієї зими дотримаються започаткованої два роки тому хорошої традиції: не рубатимуть новорічної ялинки, а прикрасять три живих деревця, що ростуть на Театральному майдані. Таке рішення ухвалив міський голова Луцька Микола Романюк. У виданому ним розпорядженні йдеться також про конкурс на найкраще різдвяне та новорічне оформлення фасадів будівель, вітрин магазинів, офісів, про запалювання святкової ілюмінації на вулицях і площах міста.

До речі, три святково вбрані ялинки не будуть поодинокими. Іграшки, гірлянди також вдягнуть на вічнозелених красунь, що ростуть біля міської ради, автозаводу, Волинського національного університету, кінотеатру «Промінь», а також в житлових районах обласного центру. Використання живих ялинок не лише збереже кошти міського бюджету, а й сприятиме екологічному вихованню дітей.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На головному майдані країни біля монументу Незалежності столичні комунальники продовжують збирати головну ялинку столиці.

Навіть права на життя по черзі позбавлені онкохворі діти

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Її фонд допомагає лікувати від раку маленьких українців, зокрема, робити операції у закордонних клініках. Рік тому пані Маркевич у присутності кореспондентів «Голосу України» зустрічалася із Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином. Тоді говорили про необхідність створення банку донорів кісткового мозку у нашій країні та бази для проведення таких операцій, а також йшлося про збільшення державного фінансування для лікування за кордоном тяжкохворих співвітчизників, яким наша медицина допомогти не в змозі. А незабаром парламент, вносячи зміни в Закон «Про Державний бюджет України на 2009 рік», збільшив на 22 млн. грн. витрати за бюджетною програмою «лікування громадян України за кордоном» на фінансування проведення операцій хворим дітям, які потребують трансплантації кісткового мозку і перебувають на черзі у Міністерстві охорони здоров'я України.

Медики кажуть, щоб знайти одного донора для дитини, потрібно перебрати кілька тисяч осіб. В Україні поки що тільки у столичній клініці «Охматдит» є кілька ліжок для онкохворих дітей, яким потрібна пересадка кісткового мозку. У рік роблять не більше 20 операцій, а потреба — у десять разів більше. Очевидно, розв'язати проблему може створення Всеукраїнського реєстру донорів, щоб відмовитися від дорогих закордонних операцій. Адже перебуваючи в черзі на право лікування за кордоном, багато хто вмирає, так і не доживає до операції.

Торік у цій черзі стояло 27 дітей, 14 з яких так і не дочекалися порятунку... Сьогодні в їхній смерті, а точніше, у непорятунку Валентина Маркевич звинувачує МОЗ. Нібито вітчизняне медичне відомство відправляло на лікування за кордон позачергово й тих хворих, яких могли б прооперувати і в Україні. За словами президента БФ «Допомога онкохворим дітям», кримінальної відповідальності за факти зловживань із боку МОЗ фактично бути не може.

— Діючі нормативні акти та документи, які є в Міністерстві охорони здоров'я, є такими, які сприяють зловживанням саме у лікуванні онкохворих дітей. Не встановлено черги, немає правил, як повинно оплачуватися лікування. Іноді один фахівець вирішує, чи має певний пацієнт одержувати лікування, — заявила Валентина Маркевич учора на прес-конференції в Києві. Передає ІМК.

Ольга ВІТЕР.

Не чекайте на Новий рік тріскучих морозів

Третя десятиденка грудня має принести суттєве потепління, тож під Новий рік не тріщатимуть морози. Таку погоду передбачає на останні дні 2010-го самодіяльний синоптик із Луцька Володимир Лис. Читачі «Голосу України» уважно стежать за його прогнозами погоди, бо більшість із них справджуються. Так, як і обіцяв Володимир Лис, друга половина вересня була значно теплішою за першу. Майже повністю підтвердилися прогнози на жовтень та листопад. Точно за розкладом прийшла до нас і зима. І, полякавши нас тріскучими морозами, швидко змилостивилася над легковажними комунальниками, для яких і у грудні сніг і морози — завжди прикрі несподіванки. Та розслаблятися службам, що забезпечують людям "гарний настрій", не треба: у другій декаді на нас чекає нова порція морозів і снігопадів. А ось третя десятиденка дасть змогу трохи перевести подих, оскільки очікується чергове потепління. А з 25 грудня журналіст-синоптик із Луцька починатиме нові спостереження і вестиме їх аж до Різдва. Саме в цю пору, за його переконаннями, формується погода на 2011 рік.

І насамкінець про приємне. Нещодавно Володимир Лис відзначив свій поважний ювілей. Тож хоч і з деяким запізненням, та все-таки побажаємо йому нових точних прогнозів погоди, успіхів на письменницькій ниві, де Володимир Савович щорічно здобуває престижні літературні відзнаки, а найголовніше — здоров'я і удачі в повсякденному житті. Сто років тобі, шановний друже і колего!

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: письменник, журналіст і самодіяльний прогнозист Володимир Лис.

Фото автора.

ФОТОФАКТ

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

У Донецьку на другому міському ставку в парку імені Щербакова «моржі» відкрили сезон.

Зі стихійним паркуванням боротимуться з допомогою фотокамер

ДАІ Львова знайшло спосіб, як боротися зі стихійним паркуванням у місті. Відтепер за такими порушниками «полюватимуть» з фотокамерою.

«Спочатку інспектор ДПС сфотографує авто, припарковане у забороненому місці. А тоді залишає на лобовому склі машини повідомлення для її власника. Водія попереджають про те, що він порушив правила дорожнього руху і тому повинен прийти у ДАІ для складення протоколу про адміністративне правопорушення. Аби повідомлення не загубилося, водію обов'язково надсилають копію рекомендованим листом. Порушника каратимуть не відразу. Спочатку — профілактична бесіда, далі — своєрідне розслідування. І тільки після цього виписують штраф, який становить від 225 до 340 гривень», — розповів керівник відділу ДАІ міста Львова Богдан Мицак.

За кілька днів такого нововведення вже сфотографували понад півтори сотні авто, припаркованих у заборонених місцях, **повідомляє ZAXID. NET.**

У НОМЕР

ХАРКІВ

Наклав на себе руки 18-річний військовослужбовець

В одній із навчальних частин, розташованих у Харкові, повісився військовослужбовець. Як повідомили у прес-службі Внутрішніх військ МВС України, юнак, 1992 року народження, був призваний на службу в листопаді поточного року і перебував у навчальному підрозділі. Нині на місці події працюють військові прокурори та психологи. Встановлюють причини, що спонукали хлопця до суїциду.

Призовник із Сумської області. У ту нещасливу ніч він був у добовому наряді в автопарку. Близько третьої години ночі хлопця знайшов один із його товаришів по службі. Юнак повісився на своєму особистому ремені. Хлопець не встиг прослужити й місяця.

Старший помічник військового прокурора Володимир Павленко повідомив: щодо надзвичайної події порушена кримінальна справа за статтею «Доведення до самогубства». Що спонукало молодого хлопця накласти на себе руки і чи зробив він це сам — прокурор відповісти не може. Триває слідство.

Микола КОСИЙ.

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Закликають розрахуватися за газ і тепло

На Кіровоградщині заборгованість теплопостачальних підприємств області перед ДК «Газ України» продовжує зростати і на сьогодні становить більше 108 мільйонів гривень з урахуванням попередніх років.

Найбільший рівень сплати має Кіровоград, два теплопостачальні підприємства якого, «Кіровоградтепло» та «Теплоелектроцентраль», завинили газовикам 80 мільйонів гривень. У тому числі 15,6 мільйона вже за нинішній опалювальний період. 10,5 мільйона гривень боргу має Світловодськ, 9,8 мільйона — Олександрія, 2,1 мільйона, з урахуванням минулих років, заборгувала Знам'янка.

За словами першого заступника начальника головного управління житлово-комунального господарства облдержадміністрації Миколи Вещева, систематичне нарощування боргів відбувається ще й тому, що підприємства теплопостачання закуповують газ у ДК «Газ України» за новою ціною, а населення отримує тепло за тарифами, сформованими на основі старої вартості газу. Щоб вийти з такої ситуації, насамперед слід урегулювати тарифне питання. А з другого боку, необхідно нарешті створити ефективну систему збору платежів за теплопостачання.

Ольга ПИЛИПЕНКО.

МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСТЬ

Із програмою поїде й шкільний автобус

За сім років у рамках обласної програми «Шкільний автобус» сільські школи області одержали 139 автобусів. З державного бюджету закуплено 33, обласного — 15, районного — 74, за рахунок спонсорів — 17 транспортних засобів. Слабка укомплектованість сільських шкіл — відома проблема. Як повідомила депутат облради Таміла Бугаєнко, є навчальні заклади, де вчиться до двадцяти дітей.

Тому нинішньому депутатському корпусу варто приділити більше уваги стану сільських будинків культури, дитячих садків, спортмайданчиків і спортзалів, а також розв'язанню житлової проблеми для молоді. Про це йшлося на засіданні постійної депутатської комісії з питань культури, науки, освіти, сім'ї та молоді, спорту під головуванням Миколи Кравченка. На ній вирішили: існуючі обласні програми, разом з новими, повинні працювати й у наступному році.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 232 (4982) СЕРЕДА, 8 ГРУДНЯ 2010

Сьогодні в Україні переважно хмарно, часом сніг, налипання мокрого снігу, на дорогах місцями ожеледь. Вітер південно-східний, північно-західний, 5—14 м/с. Температура вночі від 3 градусів морозу в східному регіоні до 2—9° тепла на іншій території, вдень від 1—8° тепла в північних областях до 5—12 градусів у центрі й на заході; на півдні вночі 3—13° тепла, вдень 10—16 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 8 ГРУДНЯ

65 р. до н. е. Народився римський поет Горацій (Квінт Горацій Флакк). Його послання "Про поетичне мистецтво" стало теоретичною основою класицизму. **1863.** У Львові створено товариство "Просвіта". **1941.** Сполучені Штати оголосили війну Японії. **1955.** Парламентська асамблея Ради Європи затвердила офіційний прапор цієї організації, який згодом перейшов Євросоюзові: голубе полотнище з золотими п'ятикутними зірками, розташованими колом. **1980.** Вбито музиканта квартету "Бітлз" Джона Леннона. **1991.** Біловезька угода. Радянський Союз припинив своє існування.

І ЗОДІАК ТУТ НІ ДО ЧОГО

Довгожителі народжуються восени, а оптимісти — влітку

Коли мова заходить про вплив дати народження на здоров'я й характер людини, відповідь зазвичай дають астрологи. Однак тепер цим питанням зайнялися також лікарі й психологи, повідомляє Inopressa.

Ще в 1950-ті роки австрійському лікареві Штуру впало в око, що більша кількість його пацієнтів, хворих на рак, народилися в певні місяці. Проаналізувавши майже три тисячі випадків смерті від раку, він дійшов висновку: серед тих, хто народився з травня по серпень, набагато рідше зустрічалися ці захворювання.

Люди, які з'явилися на світ восени, досягають найстаршого віку, установили німецькі вчені з Інституту демографічних досліджень ім. Макса Планка. Було зібрано дані більш ніж мільйона людей, які вмерли в період з 1968 по 1998 рік в Австрії, Данії, США й Австралії й на момент своєї смерті були старші за 50 років. У південній півкулі все зсувається: австралійці-довгожителі з'являються на світ в основному з квітня по червень — тобто австралійською осінню.

День народження взимку, схоже, підвищує ризик деяких хвороб. Фахівці з університетів Брістоля й Единбурга обстежили 4286 британок у віці 60—79 років. Вони встановили, що в жінок, які народилися взимку, частіше відзначаються високий рівень холестерину, зниження легеневої функції, а також схильність до серцево-судинних захворювань. Ризик виникнення серцево-судинних захворювань у жінок, що народились в найхолодніші місяці року, був вищий приблизно на 24%.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Місяць, у якому людина з'явилася на світ, впливає й на ріст і оптимізм. Так дослідження віденського університету на більш ніж 500 тисячах призовників показало, що народжені навесні молоді люди вище тих, хто народився в інші пори року. Лівші частіше народжуються з вересня по лютий, а «весняні» діти — боязкіші.

Щасливчики народжуються влітку. Британські вчені університету Хертфордшира опитали 40 тисяч осіб, досліджуючи зв'язок між місяцем народження й поглядами на життя. Народжені влітку впевнені, що вони схопили за хвіст птаха щастя. Їхня самооцінка, оптимізм були вищими, ніж у людей, що народилися восени й узимку.

Ці дослідження не мають нічого спільного з астрологією. Учені пояснюють виявлені закономірності науковими чинниками й впливом навколишнього середовища (клімату, харчування, інфекцій і т. п.) під час вагітності й перших місяців життя.

Де виросло дерево-хрест, чути дзвони з-під землі

НЕЗБАГНЕННЕ

Зазвичай у багатьох селах люди ставлять на околицях хрести. У Комарові на Вінниччині природа по-своєму компенсувала його відсутність. Біля в'їзду виросло дерево у формі хреста. Може, це сталося тому, що тут місце загадкове?.. Старожили кажуть: колись церква пішла під землю, бо дуже мочарі були.

Першою звернула увагу на незвичне деревце Любов Томчук. «Я тоді корову пасла, — згадує Любов Миколаївна, працівник Вінницького районного відділу соціального захисту населення. — Дивлюся, а переді мною ніби хрест стоїть. Вгорі — форма очевидна, а на доповнення внизу — ще й гілка навскіс по обидва боки стовбура виглядає. Як на справжньому хресті. Насправді це була молода груша. Дичка, звичайно. Подивувалася трохи, та й годі».

Жінка каже, що нікому не розповідала про деревце доти, доки воно не привиділося їй уві сні.

— Перший раз наснилося, ніби деревце кликало до себе, — каже Любов Миколаївна. — Ніби давало знати, що має властивість зцілювати людей. Після цього я розповіла про грушу сусідам, знайомим.

Другий раз жінка бачила уві сні молоду грушу в ореолі золотих відблисків. «Навколо гілля було таке яскраве світло, як ото описують у казках, — згадує жінка. — Після цього я почала частіше приходити на це місце. Принесла додому листочків з груші (поклала їх біля іконки). Таке враження, що в будинку стало ще спокійніше і затишніше».

Співрозмовниця каже, що дуже любить це деревце. Коли їде на роботу у Вінницю, воно ніби проводжає її. Повертається назад — зустрічає. «З якого боку не подивишся на дерево, — хрестом стоїть», — каже жінка.

Деревце обгородили, щоб, бува, худоба не зламала його. Стовбур побілили. А Галина Семикрас принесла вишитий рушник. Його почепили у такий спосіб, як чіпляють на хрест. Люди приходять помолитися, доглядають за деревом, ставляться до нього шанобливо, як до людини. Поклонінням ідолу назвав дехто з односельців обряд моління біля дерева-хреста.

Трохи нижче від молодої груші, праворуч від автомобільної дороги, є озеро. «Старі люди кажуть, що колись там була церква, — уточнює Любов Кухарчук. — А тут, де росте дерево, ховали людей, був сільський цвинтар».

Про те, що сталося з церквою, дізналися від жительки села Марії Бережанської. Жінка на все життя запам'ятала розповідь своєї бабусі. Церква стояла на мочарах. З роками її фундамент затягувало в болото все більше й більше. Люди намагалися якось врятувати храм. Але їм це не вдалося. Святиня пішла під землю.

— Бабуся казала, що бували такі роки, коли на Великдень чи інші великі свята з-під землі на тому місці було чути звуки церковних дзвонів, — згадує жінка.

— Місце, де дорога повертає з вінницької траси на Комарів, співробітники ДАІ називають одним з найнебезпечніших, — каже Любов Кухарчук. — Я сама тут потрапила в аварію. Дякувати долі, залишилася жива. Траса — швидкісна, машин їде багато. Але річ у іншому, бо не тільки коло нас проходить така дорога. Шофери розповідають, коли виїжджаєш у цьому місці на трасу, тебе ніби хтось у плечі підштовхує — просто під колеса другої машини. Вже й знаки поставили, щоб тихіше їхали, і «даішники» тут постійно чергують, а ні-ні, та й знов аварія...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: місцевий житель Євген Кухарчук біля дерева-хреста.

Фото автора.

КОМЕНТАР ЕТНОЛОГА

«Фігура» від злих сил

В українців прийнято ставити на перехресті або околиці села хрести (іноді вживається назва «фігура»). Вважається, що це своєрідний оберіг для жителів. Ще здавна існувало повір'я у те, що на перехресних дорогах збирається нечиста сила.

Схоже, те, що у тому селі немає такого оберегу від злих сил, спричинило вшанування дерева-груші, яка виросла у формі хреста. Оскільки українцям притаманні емоційність і поетичне сприйняття довколишнього світу, то не дивно, що мешканці села Комарів сприйняли дерево як знак Божий. Селяни вважають, що таке дерево — свідчення того, що Бог намагається захистити їх, їхніх дітей, водіїв, які проїжджають по небезпечній ділянці дороги, від аварій. Хтось же штовхає шоферів у плечі? Звичайно, це витівки злих духів. Щоб знешкодити їх, і виросло дерево-оберіг. Може, слід було б освятити цю частину дороги. Бо відомі випадки, коли такий обряд сприяв різкому зменшенню кількості ДТП на небезпечній ділянці.

Щодо прикрашання дерева рушниками, то таким чином вшановують хрест, на якому розіп'яли Ісуса Христа. А різні заходи про появи язичництва не сприяють об'єднанню православної общини села. Чи буде те дерево і далі рости у формі хреста — важко сказати, проте цей випадок надовго збережеться у пам'яті народу, про це розповідатимуть сьогоднішні діти своїм майбутнім онукам, як підтвердження того, що Бог існує. А православній общині варто поставити хрест десь поряд та освятити його.

Розповіді про церкву, що пішла під воду, побутують по всій території України. Звуки ж церковних дзвонів, що лунають з-під води, повинні ще більше укріпити віру людей у існування Бога, навернути до нього.

Світлана ЧИБИРАК.

Катеринопільське диво

ХОЧЕТЕ — ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ — НІ

Удень і вночі біля старого осокора, що височіє обабіч шляху Звенигородка—Катеринопіль, зупиняються машини і автобуси. Подорожні підходять до дерева, обнімають його, стають навколішки, притискаються до нього чолом, моляться **(на знімку)**. Горять біля стовбура свічки, розвіваються на вітрі рушники і хустки, біліють свіжі хризантеми...

Уже кілька тижнів, як водій-далекобійник, зупинившись через поламку машини біля придорожного осокора, побачив на місці зрізаної гілки образ святого Миколая Чудотворця. Новина швидко поширилася не лише Черкащиною, а й сусідніми областями. Тепер подивитися на катеринопільське диво з`їжджаються звідусіль. Привозять дітей і немічних, просять святого про зцілення.

Місцевий священик на прохання прочан проводить біля осокора молебні. Збирають кошти на будівництво каплиці святого Миколая.

Очевидці з сусіднього селища Єрки розповідають, що кілька років тому на цьому відрізку дороги сталася жахлива трагедія: під колесами вантажівки загинула вагітна жінка. Згодом у стовбур осокора вцілила блискавка і нижні гілки його спиляли. З часом з кори дерева на одному із зрізів утворилася правильна овальна рамка, а в ній на повний зріст проступив образ святого у довгих білих шатах...

— Я також їздила дивитися на Боже знамення, — розповідає секретар Єрківської селищної ради Алла Яременко. — Найкраще проявляється образ Миколая Чудотворця вночі, під світлом фар. А вдень потрібно вибрати певний кут, щоб добре роздивитися диво.

На прохання кореспондента висловити своє ставлення до незвичайного дерева черкаські біологи-науковці не відгукнулися. Сказали: поживемо, подивимося, що з цього далі буде...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

Посиденьки провела Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Тетяна УВЄРОВА, Олександр ПЕКНИЙ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 18614

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

